

Saint Jean de
Lalande,
pray for us!

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

WAG⁺CORPUS CHRISTI
ERSHED

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUÆCUMQUE VOLUERUNT.

<http://lalandelibrary.org>

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org>

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

1923 : : *The office of Holy Week* : : Leo Manzetti

THE OFFICE OF

HOLY WEEK

M
2149.4
C3
H4

FROM THE

ROMAN BREVIARY AND MISSAL

WITH THE TRADITIONAL CHANTS IN
MODERN NOTATION ACCORDING TO
THE LATEST VERSION OF
THE VATICAN PRESS

REVISED AND COMPILED BY
LEO P. MANZETTI, MUS. D..
Former Director of Music
ST. MARY'S SEMINARY, BALTIMORE, MD.

REVISED EDITION

NEW YORK
P. J. KENEDY & SONS
PUBLISHERS

CONTENTS.

FOREWORD	V
MANNER OF SINGING THE RECITATIVES	VI
RECITATION	VII
SPEED	VIII
PITCH	X
PRONUNCIATION	X
INFLECTIONS	XI
COLLECTS	XI
EPISTLE	XV
GOSPEL	XVII
LESSON AND PROPHECY	XVIII
LITTLE CHAPTER	XIX
VERSICLES	XXI
PSALMODY	XXII

PALM SUNDAY

ASPERGES ME	1
BLESSING OF PALMS	2
MASS	13
VESPERS	23

MAUNDY THURSDAY

MATINS — FIRST NOCTURN	33
SECOND NOCTURN	44
THIRD NOCTURN	50

Imprimatur:

✠ MICHAEL J. CURLEY,
Archbishop of Baltimore

Die 2 Feb., 1923.

Copyright, 1923, by
JOHN MURPHY COMPANY

78/79-6

LAUDS - - - - -	55
CHRISTUS FACTUS EST - - - - -	62
MASS - - - - -	64
BLESSING OF THE HOLY OILS - - - - -	69
DIVESTING OF THE ALTARS - - - - -	79

GOOD FRIDAY

MATINS — FIRST NOCTURN - - - - -	81
SECOND NOCTURN - - - - -	91
THIRD NOCTURN - - - - -	97
LAUDS - - - - -	103
MASS - - - - -	110
IMPROPERIA - - - - -	121

HOLY SATURDAY

MATINS — FIRST NOCTURN - - - - -	131
SECOND NOCTURN - - - - -	139
THIRD NOCTURN - - - - -	144
LAUDS - - - - -	149
BLESSING OF THE NEW FIRE - - - - -	156
EXULTET - - - - -	157
PROPHECIES - - - - -	160
BLESSING OF THE BAPTISMAL FONT - - - - -	176
LITANY OF THE SAINTS - - - - -	180
MASS AND VESPERS - - - - -	183

APPENDIX

APPENDIX - - - - -	1*
STABAT MATER - - - - -	17*

FOREWORD

THIS book is intended for the officiating clergy, choir members and the faithful.

It does not contain the entire service of Holy Week as do the NOCTURNAL, GRADUAL and VESPERAL of the Vatican Edition, which are used where it is customary to recite the whole Divine Office; but it comprises all the functions of Holy Week that are usually held in cathedrals, parish churches and chapels of private institutions with congregational attendance. It is for the use of these churches that the present volume has been published and its contents will be found quite complete.

It includes: the Blessing of the Palms, the Procession, Mass and Vespers on Palm Sunday; the full Tenebræ service (Matins and Lauds) of the last three days of Holy Week; the High Mass, Blessing of the Holy Oils for Cathedral churches, the Procession to the Repository and Divesting of the altars on Maundy Thursday; the Adoration of the Cross, the Improperia, Procession and Mass of the Presanctified on Good Friday; the Blessing of the New Fire, the Prophecies, Litany of the Saints, the Blessing of the Baptismal Font, the High Mass and Vespers on Holy Saturday. The "Stabat Mater" has been added for the accommodation of those who wish to attend the extra liturgical function of the Way of the Cross.

All the Chants are in accordance with the new version of the traditional Gregorian melodies for Holy Week, recently issued by the Vatican Press, and declared authentic and official by the Sacred Congregation of Rites. The compiler of this book has, of course, complied with these directions.

As, however, the Gregorian notation of the Vatican Edition is unfortunately not so well known by most of our priests and choir members as the notation which is used for secular music, the compiler has sought to hasten the return of the Church's old melodies by using the modern notation, and, while a previous edition of this book gave only a few of the Chants, it has been realized that, if not all of the Gregorian melodies of the Vatican version can be sung, more of them can be rendered than various circumstances have heretofore permitted. Therefore, in order to aid our priests and choirmasters to comply with the desire of our Holy Mother the Church, and to enhance the beauty of

our sacred functions by an artistic and devotional rendition of true church music, the compiler has given here all the pieces that can be sung by a choir of average ability. He has omitted only the long melismatic pieces, especially the Responsories of the Tenebræ service and the like, which may be either recited on a monotone or sung in part music, thus relieving perhaps the possible monotony of the Gregorian which, if used exclusively, may sound somewhat dull to unaccustomed ears. Likewise, the long Graduals and Tracts, such as those of Holy Saturday and Palm Sunday, while arranged in psalm form, retain nevertheless the very mode in which the original melodies were written.

The Rev. clergy will find also here excerpts from *THE MANNER OF SINGING THE RECITATIVES IN SACRED FUNCTIONS*, a work of the compiler which will soon be given to press. The Recitatives are the portions sung by the officiating clergy at the altar. This has been done to obtain, as far as possible, a greater uniformity in rendering the simple melodic inflections of these parts reserved to the officers in sacred ceremonies and is the first attempt, to the compiler's knowledge, at setting down in the English language, the manner in which these Recitatives are to be sung. Herein are given the simple rules which govern the adaptation of the Chant's melodic inflections or cadences to different text endings, and, to remove all doubt, in the course of the Office, as to the exact syllables to be sung with the cadential notes of the Gregorian inflections, these syllables are marked either in italics, bold face or capital letters. It is to be hoped that the Rev. clergy will realize the importance of reading and studying these rules before making any attempt at singing the Recitatives.

MANNER OF SINGING THE RECITATIVES

THE Recitatives are made up of two parts: the recitation proper and the cadences or musical inflections.

The recitation covers by far the greater portion of the text. Hence the name: Recitative.

The cadences or musical inflections are short melodic forms, sung at the main divisions of the text for the purpose of marking them and enhancing the recitation. They are easy to commit to memory. Their structure and the rules of their application to different text endings should be learned by heart.

RECITATION

THE recitation is that portion of the text that is sung rectotono or on a monotone. Whilst demanding no special musical effect, it should be rendered with careful regard to grouping of words according to meaning of the various sentences, clauses and phrases. Otherwise the result would be an unintelligible jumble of words. Indeed, the rules for singing a recitation are the same as those of elocution and consist in marking and differentiating the proper syntactic divisions of the text at hand, thus making for order and, through order, for clearness of perception.

But music, while following the general rules of elocution, has its own ways of pointing out the various syntactic divisions. They are three:

(1) The lengthening of the last note or notes before any punctuation mark.

(2) The softening of the same.

(3) A short rest or pause at the most important divisions. To go into details:

(A) The comma, being the smallest division mark, will usually be enough marked by the lengthening and softening of the syllable that immediately precedes it. In case, however, commas succeed each other at the distance of only one word or so, the last syllable should not be held as long as to give it twice its value, but just a trifle longer; otherwise the sung recitation would sound too fragmentary and spasmodic. For the same reason, no rest for breathing should be allowed, as a rule, at the comma, unless many commas happen to come in quick succession; then a breathing would, of course, be necessary, but it should be done quickly without delaying the movement, and time for it should be borrowed from the length of the preceding syllable. This manner of rendering the divisions marked with commas holds good for all the Recitatives that are sung at the altar by the officiating clergy, but not for psalmody and versicles, where it is traditional to lengthen and soften the last syllable or syllables at the Flexa, the Mediation and the Final cadences only.

(B) At the semi-colon and colon the lengthening and softening should be done in a gradual manner, beginning with the last accented syllable before said marks. No pause or rest need be made after the semi-colon; but at the colon, if the division is

rather important especially, when introducing a quotation, besides the lengthening and softening of the last syllables, there should be a short rest also, of about the length of one rhythmical unit, i.e., of one ordinary syllable.

(C) The periods, in the course of the Recitative, besides a lengthening and softening of the syllables from the last accent inclusive, require a trifle longer rest, that is, of the length of two rhythmical units, of two syllables. At the period, as well as at the colon, this pause has the double advantage of marking a larger division and allowing time to breathe and rest without shortening the preceding syllable.

(D) The final period should be well marked by a gradual lengthening and softening of all the syllables from the second last accent, primary or secondary, inclusively.

TEMPO OR SPEED

AS to the Tempo to which a Recitative may be sung, three factors have to be taken into consideration: the voice, the character of the Recitative, and the size of the audience.

(I) The voice, that is, the singing voice, as distinguished from the speaking voice which is used in simple elocution, requires special attention. Obviously, it demands a more accurate manipulation of the vocal organs than the speaking voice, although it is but the speaking voice brought to a better resonance and carrying power, through a greater supply and surer control of breath. The so-called chest voice, which resounds mostly in the chest, is by all means to be avoided. Its timbre is hollow, although voluminous in appearance. It has no carrying power and is fatiguing. The so-called throaty voice with its rather metallic and reedy timbre, is unpleasant and is easily ruined by constant use. The proper voice to be used is the result of that tone production, which has its inception and resonance in the front and upper parts of the mouth and vibrates especially into the nasal fauces or cavities. It insures thus the greatest resonance and carrying power possible, without effort, which goes to prove that it is the only natural voice. It is easy, pure, round and brilliant when acquired to its full potentiality. Now, no doubt, such a voice, with all its organic preparations and its constant manipulation, requires a slower Tempo, in sung recitation, than the mere speaking voice in simple

elocution. It is then wrong to hold that a Recitative should be sung as fast as a piece of oratory might be rendered.

(II) The character of the Recitative has also to be taken into consideration. All Recitatives are not of the same character. While some carry simple narrations of scriptural events, others express a great variety of moods and sentiments, as joy, exultation, contrition, sorrow, petition, prayer, supplication, adoration, praise, glory and triumph. To make no discrimination among these is to show a lack of understanding of the text at hand. Even when we merely speak our feelings we express them with varying rapidity. We manifest our sorrows in one way, our joys in another; and we sing a hymn of praise or of triumph with quite a livelier Tempo than we do a sad recital of woes and misfortunes.

(III) The size of the audience will also require a great deal of attention from the singer. Many priests seem to be under the impression that they have satisfied the faculty of hearing on the part of the congregation when, in fact, they have satisfied merely their own. They do not seem to realize how eager many of the faithful are to follow every word that is sung in the sanctuary. To make it impossible for the congregation to understand the text that is sung at the altar or in the choir loft, is to make a function a rather private or perfunctory affair. The spirit of the Church is that the faithful should take an active part in the actual worship; hence they must follow the sacred functions, not through the sense of sight only, but also through the sense of hearing. Nor should they be subjected to a strain in their endeavor to follow the meaning of the text sung by the Rev. officers. Now, this must be said not only of those members of the congregation that happen to be placed near the sanctuary, but of those also who are in the remotest parts of the building. A singer will be sure to take this fact into account if, while he performs, he imagines that he is, at the same time, a hearer also; and tries to fancy himself in the place of the auditors who are farthest away, listening to his own voice. He will thus surely realize the importance and the necessity of slowing his Tempo, in order to give time for his words to reach everybody in the congregation. The larger the audience and the building, the slower should be the Tempo. This rule applies to both elocutionist and singer.

PITCH

AS to the pitch, the note, to which a Recitative should be sung, depends a great deal on the voice itself. The note A, above the middle c of the organ keyboard, is quite suitable for average voices. Should it prove too high, especially for bass voices, then A flat can be used. A lower note would sound too sombre and have little carrying power in a large church. Keeping this in mind, the compiler has translated nearly all the Chants so as to have A as the dominant or recitation note.

The singing of the recitation proper should lead without interruption or disconnection into the musical inflections of the divisions, avoiding a common fault, that of holding the last syllable of the recitation before singing the notes of the cadence. There should be no discontinuity of movement unless the recitation itself ends with an incisa, a division of the text; otherwise it would interrupt the sentence, nay, oftentimes, the word itself in which it occurs. It would show at any rate, the inefficiency of the singer, who would seem to delay his singing to recover himself before taking the changing note with which he has to begin the musical inflection.

PRONUNCIATION

ENGLISH-SPEAKING people will do well to remember a few principles of Latin pronunciation. With the exception of the diagraphs æ and œ, where a and o are silent, there are no silent vowels in Latin. There are no sombre or obscure sounds either. Every vowel must be given its definite and original sound, according to the genius of the language. Now the genius of the Latin language is that every vowel receives a broad sound, sometimes acutely broad, other times gravely broad, according to the place it occupies in the syllable; but broadness should always be a feature of the enunciation. The same may be said of the consonants. With the exception of the compound gn, which is pronounced like the English n in the word NEW, every consonant has a definite sound in Latin and should stand out clearly in the pronunciation.

Latin, furthermore, is not so accented a language as the English is. The latter seems to put upon the accented syllable the whole

effort of the voice, while the sound of the unaccented syllable is somewhat blurred. Such is not the case with Latin. Every syllable, accented or unaccented, carries with it a very definite and clear sound. As to the accented syllable, it is a little emphasized, of course, and is pronounced briskly, but the other syllables have to be enunciated clearly nevertheless. If this is kept in mind, the anomaly of Latin pronounced and sung with half-Italian and half-English enunciation will be happily done away with.

In regard to accents, they are usually marked, in official Gregorian books, on words of more than two syllables. Since words of two syllables receive the accent on the first without exception, no mark is needed.

INFLECTIONS

ALTHOUGH the Vatican Edition of the Gregorian books admits of several manners of singing the Recitatives, for the sake of uniformity and brevity, only one, that commonly used, is exemplified here.

More elaborate Recitatives, to be sung during Holy Week, will be given with their full notation in this book.

Simpler Recitatives as the COLLECT, EPISTLE, GOSPEL, LESSON, PROPHECY, LITTLE CHAPTER, VERSICLES and PSALMS receive, at the main punctual divisions, short melodic cadences or inflections, which are studied here.

COLLECTS

THERE are Collects with a long ending and others with a short ending. The long endings are: PER (EUMDEM) DOMINUM NOSTRUM JESUM CHRISTUM, FILIUM TUUM: QUI TECUM VIVIT ET REGNAT IN UNITATE (EJUSDEM) SPIRITUS SANCTI DEUS: PER OMNIA SÆCULA SÆCULORUM. AMEN—OR—QUI VIVIS ET REGNAS CUM DEO PATRE (QUI TECUM VIVIT ET REGNAT) IN UNITATE SPIRITUS SANCTI DEUS: PER OMNIA SÆCULA SÆCULORUM. AMEN. The short endings are: PER CHRISTUM DOMINUM NOSTRUM. AMEN—OR—QUI VIVIS ET REGNAS IN SÆCULA SÆCULORUM. AMEN.

Collects with long endings are sung either in "tono festivo" or in "tono feriali (A) or (B)."

Collects with a long ending are sung in "tono festivo" when the Office is Double, Semi-double or of the Sunday at Matins, Lauds and Vespers, both for the main Oration and the Commemorations; also at Tierce immediately preceding a Pontifical High Mass.

Example

✠. Dóminus vo - bíscum. R. Et cum spírítu tu - o O - ré-mus.
 De-us, qui hodiérna die per Unigénitum tu - um,
 æternitátis nobis áditum devícta morte re - se - rá - sti:
 vota no - stra, quæ præveniéndó aspí - - ras.
 étiam adju - - ván - do pro - sé - que - re.
 Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tu-um:
 qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
 San-cti De-us, Per ómnia sæcula sæ-cu - ló-rum. R. A-men.

The above shows that the cadences for the Collects, sung in "tono festivo," are two, the Metrum and the Flexa. The Metrum takes place at the main division of the text, usually at the first colon. It begins on the second syllable preceding the last accent. It practically consists of only two notes, a semi-tone and a lower whole tone; the last accented syllable and the following being sung again on the dominant or recitation note. The second cadence, the Flexa, takes place at the next important division. It consists of a lower note only, a semitone, given to the very last syllable alone of the division. In case there is no punctuation mark after the Metrum, the Flexa is omitted. In the long ending the Flexa is sung first, then the Metrum. The former always takes place on the syllable "UM" in "TUUM" of "FILIIUM TUUM," while the Metrum is given the word "SANCTI" of "SANCTI DEUS." The rest of the ending is sung on the recitation note. When the first part, that is—PER DOMINUM NOSTRUM JESUM CHRISTUM FILIIUM TUUM—is omitted, the Flexa also is omitted.

The liturgical books very seldom print the whole of the long endings of the Collects. They indicate them by giving the two or three first words. It is then necessary for the officiating priest to know them by heart, text and musical inflections.

Collects with short endings are never sung in "tono festivo."

Collects with long endings are sung in "tono feriali (A)" when the Office is Double, Semi-double or of the Sunday at the Little Hours only, except at Tierce preceding the Pontifical High Mass when, as explained, it is sung in "tono festivo." Collects with long endings are sung also in "tono feriali (A)" at all the Masses, Vespers and Offices of Simple and Ferial days, in Votive Masses that are not sung "solemniter," in Masses for the dead and whenever they are preceded by the monition "FLECTAMUS GENUA." The oration "LIBERA NOS" at the Mass of the Presanctified and all those preceding the Mass on Holy Saturday, with the exception of the orations used for the Blessing of the New Fire and of the incense, which are read only, are sung in the same "tono feriali (A)."

Example

O - ré-mus. . Omnípotens sempitérne De - us,

qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus reve-lá - sti:

custódi ópera misericórdiæ tu - æ; ut Ecclésia tua toto orbe diffú -

sa, stábili fide in confessióne tui nóminis per-se - vé - ret.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tu-um

qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti De - us.

Per ómnia sæcula sæ-cu - ló - rum. R. A-men.

This "tonus ferialis (A)" admits of no cadence of any sort; it is sung rectotono all the way through the Collect. The main syntactic divisions of the text, however, should be marked by the lengthening and softening of the last syllables, also with the proper rests, as explained in the Chapter on Recitation.

Collects with long endings are also sung in "tono feriali (B)," at the Blessing of the Palms, while collects with short endings are always sung in "tono feriali (B)."

Example

O - ré-mus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens,

ætérne De-us: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de

cœ - lis qui custódi - at, fóve - at, próte - gat,

Flexa

vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitá - cu - lo.

Flexa

Per Christum Dómi-num no-strum. R. A-men.

This "tonus ferialis(B)" admits of one short cadence only at the end of the collect and the same at the end of the short ending. The recitation proceeds on the dominant note up to the very last accented syllable inclusively; the following unaccented syllable or syllables (there can be never more than two) are sung to a lower note, an interval of a minor-third. The ending is sung in the same manner.

EPISTLE

THE Epistle is sung on a monotone all the way through, with the exception of interrogations which are sung as follows:

Léctio libri Ex-o - di. In diébus illis: Venérunt filii Israël in Elim,

ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuaginta pal-mæ:

et castrametáti sunt juxta a - quas

..... cur eduxistis nos in desértum istud,

Interrogative cadence

ut occiderétis omnem multitudi - - NEM fa-me?

Dixit autem Dominus ad aut ecclésiám Dei contémni-tis,

et confúnditiseos, qui NON ha-bent? Quid dicAM vo-bis?

The interrogation begins on the first syllable following the punctuation that immediately precedes it. The recitation note then falls to a semi-tone below until the third last syllable is reached; this is sung a whole tone lower; the next syllable reascends to the preceding semi-tone, while the very last syllable is given the group of two notes, the last of the musical inflection. These two notes shall be long. In case the interrogative sentence is short and has not enough syllables to accommodate all the notes of the cadence, their application to the text is made backward and the notes that find no syllable to be carried on are omitted.

Examples

LAU-do vos? Sed quid? Quæ?

This interrogative inflection is used in all the Recitatives unless it is the final period; then it is sung according to the final cadence of each.

GOSPEL

Example

V. Dóminus vo - bíscum. R. Et cum Spíritu tu - o.

V. Sequéntia Sancti Evangélii secún - dum Jo-án-nem.

R. Glória ti - bi, Dó-mi-ne. Ante sex dies Pa-schæ,

venit Jesus in Betháni-am, ubi Lázarus fúerat mórtu-us,

quem susci-tá-vit Jesus Cognóvit ergo turba multa ex Judæis,

qui-a-il-lic est. Et venérunt non propter Jesum tan-tum

sed ut Lázarus vidérent, quem susci-tá - vit a mór-tu-is.

THE Gospel, receives two musical inflections, besides the interrogative cadence, one at every period in the course of the piece and the other at the end or final period. The former's cadence consists of only one note, a minor-third below, given invariably to the fourth last syllable before the period. The third last and the following syllables are sung again on the recitation note. The final period cadence consists of a group of three ascending notes given to the second last accented syllable,

whether the accent is primary or secondary. This group which, like the former cadence, begins a minor-third below the recitation note, reascends to the next semi-tone below and ends with the recitation note itself, the three notes being sung on one syllable. The first note of the group receives the accent and is held a trifle longer than the two following. The other syllables of the final period are then sung on the recitation note.

The interrogation, if there be any, is sung like that of the Epistle, unless it ends the Gospel; it is then sung according to its final cadence.

LESSON AND PROPHECY

Example

The musical notation for the example is as follows:

Punctum **Flexa.**

De Jeremia Prophé-ta. Expectatio Isra - el, Dó-mi-ne: . . .

quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium

Punctum **Flexa**

Dó-mi-num páveant illi et non páveam e - go:

induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere e-

Punctum **Punctum**

os. Tu: au-tem, Dómi - ne, miserere no - bis.

THE musical inflections of the Lesson and Prophecy are different from those of the Gospel, except for the interrogative sentence, which is the same for all the Recitatives. The main cadence, called Punctum, is given to every period in the course of

the piece and also to the final period. It is applied to the syllable or syllables (there can be never more than two) following the last accent before the period and consists of a perfect fifth below.

Whenever there are many punctuation marks, other than the comma, between periods, the cadence called Flexa, as explained for the Collect, is made use of also for the Lesson and Prophecy. The place for it is left to the good judgment of the singer. It must, obviously, be given to important divisions alone of the text. The Flexa consists of only one note, a semi-tone below the recitation note, given to the very last syllable before the division. There can be more than one Flexa between these periods.

The Lesson ends usually with the prayer—TU AUTEM, DOMINE, MISERERE NOBIS. If it does not, as during the Holy Week service, its final period is sung as that of the Prophecy.

The final musical inflection of the Prophecy is different from that of the Lesson. The latter is the same as that of the periods in the course of the piece. The former is as follows:

The musical notation for the Prophecy final inflection is as follows:

Et mundus eum non co-gnó - vit. Dóminus om-ní - po-tens.

Habi - tá-ti - o e - jus. Id est, trán-si - tus Dó-mi - ni.

The interrogation, if there be any, for both Lesson and Prophecy, is sung like that of the Epistle and the Gospel, unless it is the final period, then it is sung according to the final cadence of each. When the final period introduces a Tract as a quotation it is sung rectotono.

LITTLE CHAPTER

THE Little Chapter is sung somewhat like the Collect, in "tono festivo." It receives a Flexa first, however, then a Metrum and a final cadence of its own. The Flexa, which takes place at the first colon or first important division, falls a minor-

third below the recitation note and is given the syllable or syllables following the last accented syllable. If there is only one division, the Flexa is omitted. The Metrum, which is exactly the same as that of the Collect, is given to the next important division and begins, as usual, on the second syllable before the last accented syllable. The final cadence begins with the very last accented syllable, which is given a minor-third below, while the very last syllable receives the group of two ascending notes. These two notes should be long. In case there is an extra syllable, on account of a dactylic form of the last rhythm, this additional syllable is given a note also, that is, the same as that of the first of the remaining group. The notes of this group should never be used separately to accommodate the extra syllable, but both must be given the very last syllable.

Example

The example shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The text is in Latin. The Flexa is indicated by a horizontal line above the staff. The Metrum is indicated by a horizontal line below the staff. The text is: "Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Je-su: † qui, cum in forma Dei es-set, non rapinam arbitrátus est esse se æ-quálem De-o: sed semetípsum exinaní - vit, formam servi accépi-ens, in similitúdinem hóminum fa - - - ctus, et hábitu invéntus ut ho - mo. R. Deo grá-ti - as."

The interrogative sentence, if there be any, is sung like that of the other Recitatives, unless it is the last period, then it is sung according to the final period cadence.

VERSICLES

VERSICLES are sung according to two different settings; the elaborate and the simple.

The elaborate or solemn setting is that of the versicle sung after the Hymn at Vespers and Lauds, after the Nocturns of Matins and the short Responsory of the Little Hours. It is sung in two ways (they are optional) as follows:

The first setting is for the versicle "Eripe me, Dómine, ab hómine ma-lo" and the response "A viro iníquo éripe me". The second setting is for the versicle "Dirigátur, Dómine, orátio me-a" and the response "Sicut incénsus in conspéctu tu-o". Both settings are in a treble clef with a key signature of one sharp (F#).

At the Tenebræ service, the versicles have a cadence of their own, which is printed in full in this book.

The simple setting of the versicles is as follows:

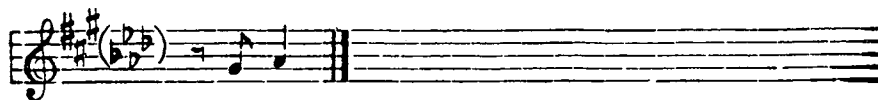
The first setting is for the versicle "Ora pro nobis, sancta Dei" and the response "Gé-ni-trix.". The second setting is for the versicle "Dignáre me laudáre te, Virgo sa - - - crá-ta" and the response "Da mihi virtútem contra hostes tu-os". Both settings are in a treble clef with a key signature of one sharp (F#).

The cadence is exactly the same as that of the Collect in "tono feriali (B)." That is, the cadence note, a minor-third below the recitation note, is given the syllable or syllables following the last accent before the period. There never can be more than two of these syllables.

The versicles, after the BENEDICAMUS DOMINO, at the end of the Office, are sung rectotono and in a lower tone of voice.

The DOMINUS VOBISCUM that precedes or follows the Collects, at any time of the Mass and Office, is sung rectotono also.

The AMEN is always sung rectotono with the exception of that following the Blessing of the Bishop, which is as follows:

R. A-men.

PSALMODY

PSALM cadences will be given in full in this book with the first verse of every psalm and Canticle. They will be easily adapted to the different divisions of the text. They are the Flexa, the Mediation and the Final. There is also a short melodic form, called Intonation, which is given to the first syllables of the first verse of every psalm and to every verse of the Canticles BENEDICTUS MAGNIFICAT and NUNC DIMITTIS. When the Intonation is given to the first verse only of the psalm, the second verse begins at once with the dominant or recitation note.

At the Mediation, the compiler has followed the old and golden rule of marking the pause, which, according to the rubrics of the Breviary, should be—*pausa bona*—a good pause, with a musical rest of the value of two long beats. It may sound strange to those who have been in the habit thus far of rushing from one part of the verse to the other without giving the slightest attention to the division mark, but they will soon realize the importance, nay, the necessity of such a pause since most of the first parts of psalm verses have to be sung in one breath. Then they will welcome a rather substantial pause for the purpose of breathing and resting at the Mediation, and thus be able to sing in one breath also the second part of the verse. The dignity and devotional solemnity of the performance will, furthermore, gain by such a pause. When the first part of the verse is too long to be sung in one breath a Flexa, at the main division, is allowed. It is marked with a cross. The second part of a verse never receives a Flexa. The Mediation is marked with an asterisk.

As the Mediation and Final cadences of the psalms and Canticles are based on the so-called Tonic Cursus of the ancient rhetoricians and Gregorianists, dactylic forms of text rhythms necessitate an additional note in the melodic inflections of the cadences, because these should tally with those of the text endings, in order that the accents of the former may carry the accents also of the latter. These extra notes will demand close attention. In this book they are written between parentheses. Some are the same as the note that immediately precedes them, while others are the same as that which follows. It is indeed necessary to know which is which. As a general rule, however, the extra notes are the same as the following.

The Mediation of the Third Mode will also require a special treatment in regard to the extra syllable of the dactylic rhythms of the text endings. It is the additional note that carries the accented syllable, while the following unaccented syllable carries the group of two descending notes, called—*clivis*.

L. P. M.

PALM SUNDAY

The Sprinkling of the Holy Water

Asperges Me

VII

As - pér - ges me, Dó - mi - ne, hys - só - po,
et mun - dá - bor: la - vá - bis me,
et..... su - per ni - vem de - al - bá - bor.
Ps. Mi - se - ré - re me - i, De - us: se - cún -
dum magnam miseri - cór - di - am tu - am.

"Asperges" is repeated as far as the psalm.

- V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
R. Et salutáre tuum da nobis.
V. Dómine, exáudi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, visitet, atque deféndat omnes habitantes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

The Blessing of the Palms

The choir sings the following Antiphon:

VII

Ho-sán - na fi - li - o Da - vid: be - ne - di - ctus -
qui ve - nit in nó - mi - ne Dó - mi - ni. Rex Is -
ra - - el - Ho - sán - na in ex - cél - sis.

Standing on the Epistle side, the Priest sings on the ferial tone:

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

DEUS, quem diligere et amare, justítia est, ineffábilis grátia tuæ in nobis dona múltiplica; et qui fecisti nos in morte Fílii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte pervenire quo téndimus: Qui tecum.

The Sub-Deacon sings the following lesson on the tune of the Epistle. When there is no Sub-Deacon, the Celebrant sings it himself.

Lectio libri Exodi, c. 15 et 16.

IN diébus illis: Venérunt fílii Israel in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuaginta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórú Israel in désertum Sin, quod est inter Elim,

et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórú Israel contra Móysen, et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárniú, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in désertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce ego pluam vobis panes de cælo. Egrediátur pópulus, et colligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod íferant: et sit duplum quam colligere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses, et Aaron ad omnes fílios Israel: Véspere sciétis quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

After the Epistle, the choir sings the following Responsory instead of Gradual.

VIII

In mon - te Olivéti orávit ad Pa - trem: *
Pater, sí fieri potest, tránseat a me ca - lix i - ste.

2. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma: * fiat volúntas tua.	intrétis in tentatióne.
3. Vigiláte et oráte: * ut non	4. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma: * fiat volúntas tua.

The following Gospel is sung by the Deacon in the usual manner. When there is no Deacon, the Celebrant sings it himself.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Matth., 21, 1-9

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bétñphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquíd dixerit, dícite, quia Dóminus

his opus habet, et confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophétam, dicentem: Dicite filiæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium *subjugális*. Eúntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Jesus. Et adduxerunt ásinam, et pullum: et imposuerunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedere fecerunt. Plúrima autem turba straverunt vestiménta sua in via: álíi autem cædebant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicentes: Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

The Priest, standing on the Epistle side, sings on the ferial tone.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

AUGE fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene ✠ dicántur et hi pálmities palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclesiæ multiplicásti Noë egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum filiis Israél: ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviám Christo: et per ipsum in gáudium introeámus ætérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

The Preface

Per óm-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.

℣. Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum Spí-ri-tu tu-o.

℣. Sursum cor-da. ℟. Habé-mus ad Dó-mi-num. ℣. Grá-ti-as a-gámus

Dó-mi-no De-o no-stro. ℟. Dí-gnum et ju-stum est—.

VERE dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérvíunt creatúra tuæ: quia te solum auctórem et Deum cognóscunt, et omnis factúra tua te colláudat, et benedícunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus sæculi líbera voce confiténtur: Cui assístunt Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes. cumque omni militía cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicentes:

"Sanctus"

San-ctus, San-ctus, Sanctus Dóminus Deus Sá-ba-oth.

Ple-ni-sunt cœ-li et ter-ra gló-ri-a tu-a.

Ho-sán-na in ex-cél-sis. Be-ne-dí-ctus qui ve-nit

in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

The Priest says:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

PÉTIMUS, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olivæ, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque columba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea receperint, accípiant sibi protectiÓNem ánimæ et córporis: fiatque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiae sacraméntum. Per Dóminum.

Orémus

DEUS, qui dispersa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviám Jesu ramos portántibus benedixísti: béne dic étiam hos ramos palmæ et olivæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscépiunt; ut, in quemcúmque locum introducti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illius consequántur: et omni adversitaté effugáta, délixtera tua protégat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum.

Orémus

DEUS, qui miro dispositiónis órđine, ex rebus étiam insensibilibus, dispensatióem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quæsumus: ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mýstice designet in facto, quod hódie cælésti lúmine affláta, Redemptóri óbviám procedens, palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba substrávit. Palmárum igitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redemptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndó triumphatúrus. Et ideo tália óbsequens administrávit, quæ in illo, et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum suppliciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiόνis partícipes esse mereámur: Qui tecum.

Orémus

DEUS qui per olivæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: præsta, quæsumus; ut hos olivæ, ceterarúmque árborum ramos, cælésti bene dictione sanctífices: ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus

BENE DIC, quæsumus, Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos: et præsta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratióne hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perficiat, de hoste victóriam reportádo, et opus misericórdiæ summóperé diligéndo. Per Dóminum.

The Priest puts incense into the thurible, sprinkles three times the Palms with holy water, saying the Ant. Aspérge me omitting the Psalm; he then incenses the Palms, and says:

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

DEUS, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fidei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiόνis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justitiæ ramis, ut ejus vestigia sequi mereámur. Qui tecum vivit. R. Amen.

The Palms being blessed, they are distributed by the Celebrant to the Clergy and to the Laity, who kneel and kiss first the Palm and then the hand of the Priest. When the distribution of the Palms commences, the choir sings the Ant. Púeri Hebræórum. These Ant. are repeated, if necessary, to last during the whole distribution of the Palms.

I

Pú - e - ri He - bræ - ó - rum por - tán - tes ra - mos

o - li - vá - rum ob - vi - a - vé - runt Dó - mi - no,

cla - mán - tes et di - cén - tes: Ho - sán - na in ex - cél - sis.

I

Pú - e - ri He - bræ - ó - rum ve - sti - mén - ta proster - né - bant in

The Priest says:

℣. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecisti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da quæsumus; ut illórum innocéntiam imitári possimus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Next follows the procession. First the Priest puts incense in the thurible, and the Deacon, or the Celebrant, if there be no Deacon, turning to the people, sings, the choir answering:

The Thurifer walks first carrying the smoking thurible; then the Sub-Deacon with the Cross between two Acolytes, with their candles burning; next the Clergy in order, and last of all the Priest, with the Deacon on his left, all bearing their Palms in their hands. During the procession, the following, or a part of it, is sung:

VII

2. Dicens: Ite in castéllum, quod est contra vos: * et inveniétis pullum ásinæ alligátum.

3. Super quem nullus hóminum sedit: * sólvite et addúcite mihí.

4. Si quis vos interrogáverit: * dícite: Opus Dómino est.

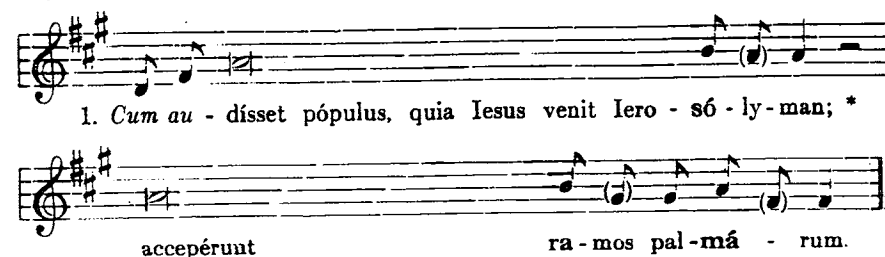
5. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: * et imposuérunt illi vestiménta, et sedit super eum.

6. Alii expandébant vestiménta sua in via: * alii ramos de arbóribus externébant.

7. Et qui sequebántur: * Clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini.

8. Benedictum regnum patris nostri David: * Hosánna in excélsis: Miserére nobis, fili David.

V

2. Et exiérunt ei óbviám: et clamábant púeri dicéntes: * Hic est, qui ventúrus est in salútem pópuli.

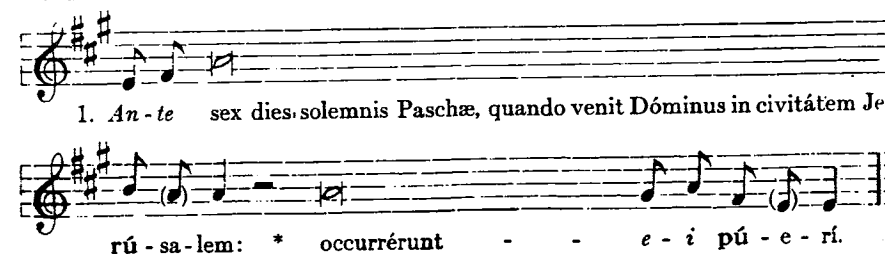
3. Hic est salus nostra: * et redéemptio Israël.

4. Quantus est iste: * Cui Throni et Dominatiónes occúrrunt.

5. Noli timére, fília Sion: ecce Rex tuus venit tibi: * sedens super pullum ásinæ, sicut scriptum est.

6. Salve, Rex, fabricátor mundi: * qui venísti redímere nos.

VIII

2. Et in mánibus portábant ramos palmárum: * et clamábant voce magna dicéntes: Ho-sánna in excélsis.

3. Benedictus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ: * Ho-sánna in excélsis.

VIII

Oc-cúr-runt tur-bæ cum fló-ri-bus et pal-mis

Redemptó-ri ób-vi-am: et vi-ctó-ri tri-um-phán-ti

di-gna dant ob-sé-qui-a: Fí-li-um De-i

o-re gen-tes præ-di-cant: et in lau-dem Chri-sti

vo-ces to-nant per nú-bi-la: Ho-sán-na!

VII

Cum An-ge-lis et pú-e-ris fi-dé-les in-ve-ni-á-mur,

tri-um-pha-tó-ri mortis cla-mán-tes: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

IV

Tur-ba mul-ta quæ con-vé-ne-rat ad di-em fe-stum,

cla-má-bat Dó-mi-no: Be-ne-dí-ctus qui ve-nit in

nó-mi-ne Dó-mi-ni; Ho-sán-na in ex-cél-sis.

At the return of the procession, two or four singers re-enter the Church, and, shutting the door, stand facing it. They then sing the "Gloria, laus," which is repeated by the singers that have remained outside, and is sung alternately after every stanza rendered by those within the Church.

I

Gló-ri-a, laus et ho-nor ti-bi sit, Rex Christe Red-èmp-tor:

Cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit Ho-sán-na pi-um.

Gloria, laus

1. Is-ra-el es tu Rex, Dá-vi-dis et ín-cly-ta pro-les:

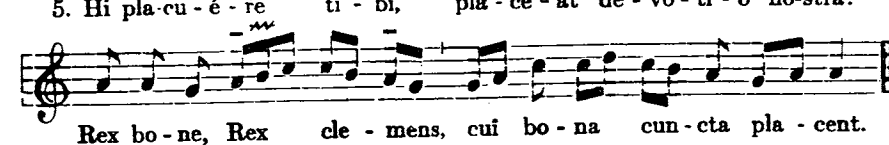
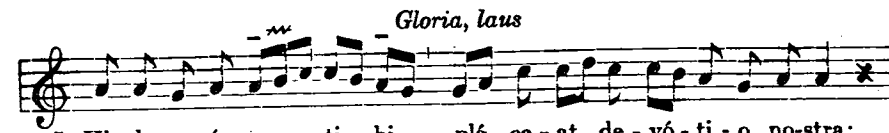
Nó-mi-ne qui in Dó-mi-ni, Rex be-ne-dí-cte, ve-nis.

Gloria, laus

2. Coe-tus in ex-cél-sis te lau-dat cæ-li-cus om-nis

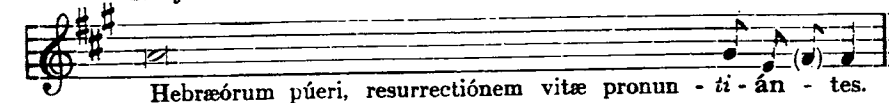
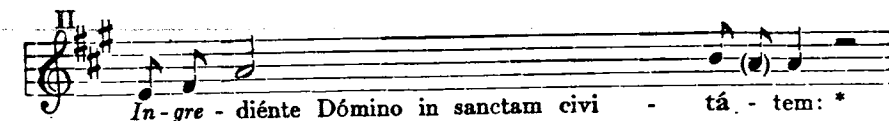
Et mor-tá-lis ho-mo, et cun-cta cre-á-ta si-mul.

Gloria, laus

Gloria, laus

The Sub-Deacon, or the Cross-Bearer, when there is no Sub-Deacon, knocks at the door with the foot of the Cross. This being opened, the procession goes into the Church, while the choir sings:

Cum ramis palmárum: * Hosánna, clamábant, in excélsis: Cum ramis palmárum: * Hosánna, clamábant, in excélsis.

THE MASS

When the Priest reaches the foot of the altar, the choir sings the following Introit:

VIII

The Introit is repeated as far as the Psalm

"Kyrie," page 3* of the Appendix

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

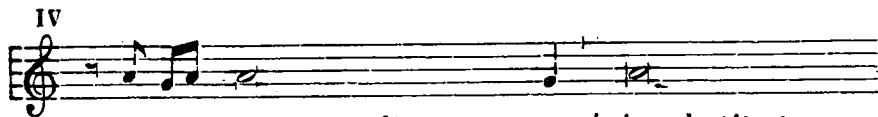
OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano géneri ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subire fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénes

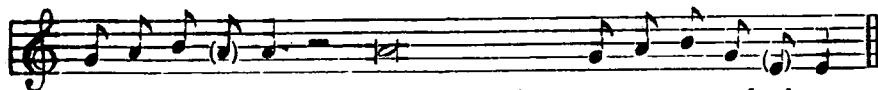
Phil., 2, 5-11

FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*here all genuflect*) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Gradual

1. Te - nu - isti manum dexteram me-am: † in voluntáte tua

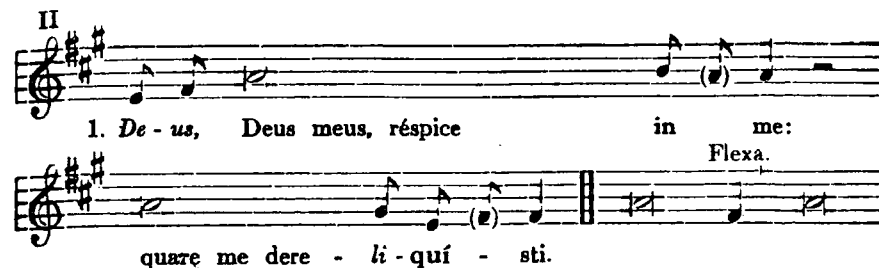

de - du - xí - sti me: Et cum glóri - a as - sum - psí - sti me.

2. Quam bonus Israël Deus rectis corde: * mei autem pene moti sunt pedes.

3. Pene effúsi sunt gressus mei: * quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tract

2. Longe a salúte mea: * verba delictórum meórum.

3. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: * in nocte et non ad insipiéntiam mihi.

4. Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

5. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt et liberásti eos.

6. Ad te clamavérunt et salvi facti sunt: * in te speravérunt et non sunt confúsi.

7. Ego autem sum vermis et non homo: * oppróbrium hóminum et abjéctio plebis.

8. Omnes qui vidébant me aspernabántur me: * locúti sunt lábiis et movérunt caput.

9. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

10. Ipsi vero consideravérunt et conspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam misérunt sortem.

11. Libera me de ore leónis: * et a cór nibus unicornuórum humilitátem meam.

12. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, magnificáte eum.

13. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus.

14. Pópulo qui nascétur: * quem fecit Dóminus.

During the singing or reading of the Passion, all hold the Palms in their hands.

¹ Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthæum, c. 26

¹ On July 12, 1916, the Vatican Press issued a new melodic version of the Passion. The Sacred Congregation of Rites declared it authentic and official for the whole Church and decreed that its use should be duly adopted.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet, et Filius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *C.* Tunc congregáti sunt príncipes sacerdotum, et senióres pópuli, in átrium príncipis sacerdotum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecerunt ut Jesum dolo tenérent, et occiderent. Dicebant autem: *S.* Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo. *C.* Cum autem Jesus esset in Bethánia, in domo Simónis leprósi, accessit ad eum múlter habens alabástrum unguénti pretiósi, et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discipuli, indignáti sunt, dicéntes: *S.* Ut quid perditio hæc? pótuít enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. *C.* Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid molésti estis huic mulieri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum, me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis ubicúmque prædicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et quod hæc fecit in memóriam ejus. *C.* Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait illis: *S.* Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? *C.* At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum, accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: *S.* Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? *C.* At Jesus dixit: ✠ Ite in civitátem ad quemdam, et dicite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discipulis meis. *C.* Et fecérunt discipuli sicut constitúit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. *C.* Et contristáti valde, cœpérunt singuli dicere: *S.* Numquid ego sum Dómine? *C.* At ipse respóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Filius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi, per quem Filius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. *C.* Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: *S.* Numquid ego sum, Rabbi? *C.* Ait illi: ✠ Tu dixisti. *C.* Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: ✠ Accípите, et comédите: Hoc est corpus meum. *C.* Et accípiens cálicem, grátias egit, et dedit illis, dicens: ✠ Bíbite ex hoc omnes: Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem

vobis: non bibam ámodo de hoc genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. *C.* Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos scándalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, præcedam vos in Galilæam. *C.* Respóndens autem Petrus, ait illi: *S.* Etsi omnes scandalizáti fúerint in te, ego nunquam scandalizábor. *C.* Ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. *C.* Ait illi Petrus: *S.* Etiámsi oportúerit me mori tecum, non te negábo. *C.* Simíliter et omnes discipuli dixerunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discipulis suis: ✠ Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. *C.* Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum. *C.* Et progréssus pusillum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens: ✠ Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. *C.* Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes; et dixit Petro: ✠ Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *C.* Iterum secúndo ábiit, et orávit, dicens: ✠ Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. *C.* Et venit íterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit, et orávit tértio, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: ✠ Dormíte jam, et requiescite: ecce appropinquávit hora, et Filius hóminis tradétur in manus peccatórum. Surgíte, eámus: ecce appropinquávit qui me tradet. *C.* Adhuc eo loquén-te, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a príncipibus sacerdotum, et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum dedit illis signum, dicens: *S.* Quemcúmque osculátus fúero, ipse est: tenéte eum. *C.* Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: *S.* Ave, Rabbi. *C.* Et osculátus est eum. Dixitque illi Jesus: ✠ Amíce, ad quid venísti? *C.* Tunc accessérunt, et manus iniecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum príncipis sacerdotum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio peribunt. An putas, quia non possum rogáre

Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia sic oportet fieri? C. In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tamquam ad latronem existis cum gladiis, et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. C. Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi, tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribae, et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum et omne concilium, querebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, et dixerunt: S. Hic dixit: Possum destruere templum Dei, et post triduum reaedificare illud. C. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S. Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? C. Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: S. Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. C. Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli. C. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: S. Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C. At illi respondentes dixerunt. S. Reus est mortis. C. Tunc expuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt: alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: S. Prophetiza nobis, Christe, quis est qui te percussit? C. Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla dicens: S. Et tu cum Jesu Galilaeo eras. C. At ille negavit coram omnibus, dicens: S. Nescio quid dicis. C. Exeunte illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his qui erant ibi: S. Et hic erat cum Jesu Nazareno. C. Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: S. Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. C. Tunc cepit detestari, et jurare, quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto, consilium iniierunt omnes principes sacerdotum, et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. Tunc videns

Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, dicens: S. Peccavi, tradens sanguinem justum. C. At illi dixerunt: S. Quid ad nos? Tu videris. C. Et projectis argenteis in templo, recessit; et abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: S. Non licet eos mittere in carbonem, quia pretium sanguinis est. C. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Jeremiam Prophetam dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appetiaverunt a filiis Israel: et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Jesus autem stetit ante praesidem, et interrogavit eum praeses, dicens: S. Tu es Rex Judaeorum? C. Dicit illi Jesus: ✠ Tu dicis. C. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus: S. Non audis quanta adversum te dicunt testimonia? C. Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem solemnem consueverat praeses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: S. Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C. Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens: S. Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C. Principes autem sacerdotum, et seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem praeses, ait illis: S. Quem vultis vobis de duobus dimitti? C. At illi dixerunt: S. Barabbam. C. Dicit illis Pilatus: S. Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? C. Dicunt omnes: S. Crucifigatur. C. Ait illis praeses: S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamabant, dicentes: S. Crucifigatur. C. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: S. Innocens ego sum a sanguine justis hujus: vos videtis. C. Et respondens universus populus, dixit: S. Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C. Tunc dimisit illis Barabbam; Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites praedis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: et exuentes eum, chlamydem coccineam cir-

cumdedérunt ei: et plecténtes coronam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in dextera ejus. Et genufléxo ante eum, illudébant ei, dicéntes: *S.* Ave, Rex Judæórum. *C.* Et expuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámýde, et induérunt eum vestiméntis ejus et duxérunt eum ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem; hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bibere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus Rex Judæórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes: unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: *S.* Vah, qui destruis templum Dei, et in triduo illud reédificas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. *C.* Simíliter et príncipes sacerdotum, illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: *S.* Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei; confídit in Deo: líberet nunc, si vult, eum: dixit enim: Quia Fílius Dei sum. *C.* Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram, usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: *✠*Eli, Eli, lamma sabachtháni? *C.* Hoc est: *✠*Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? *C.* Quidam autem illic stantes et audiéntes, dicébant: *S.* Eliam vocat iste. *C.* Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bibere. Cæteri vero dicébant: *S.* Sine, videámus an véniat Eliás líberans eum. *C.* Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

(Here all kneel down for a few minutes.)

Et ecce velum templi scissum est in duas partes, a summo usque deórsum, et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apértasunt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem,

et qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu, et his quæ figbant, timuérunt valde. dicéntes: *S.* Vere Fílius Dei erat iste. *C.* Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilæa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi, et Joseph mater, et mater filiórum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndonè munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

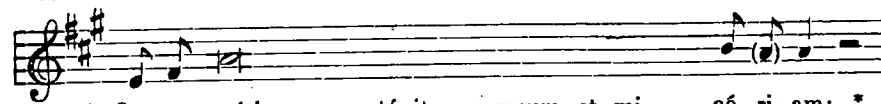
¹ If it is not sung according to the new melody, what follows is sung on the ordinary tune of the Gospel.

ALTERA autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdotum, et Pharissæi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium; ne forte véniant discipuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis. Et erit novíssimus error pejóriori. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Credo, page 4* of the Appendix

Offertory

VIII

2. Consolántem me quæsi | escam meam fel: * et in siti
et non invéni: † et dedérunt in | mea potavérunt me acéto.

Responses of the Preface, page 1 of the Appendix.*

"Sanctus," page 6 of the Appendix.*

Responses of "Pater Noster," page 2 of the Appendix*

"Agnus Dei," page 7 of the Appendix.*

Communion

VIII

Pa - ter, si non po-test hic ca - lix tran-sí - re,

ni - si hi-bam il - lum: fi - at vo - lún - tas tu - a.

Postcommunion

℣. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oration.

PER hujus, Dómine, operationem mystérii: † et vítia nostra purgéntur, * et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

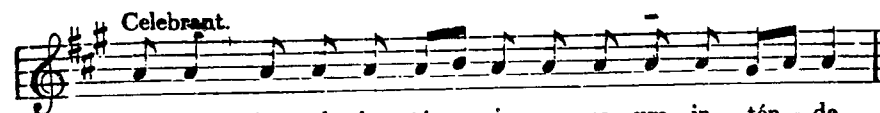
I

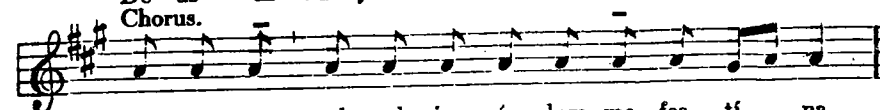
℣. Be-ne-di-cá - mus Dó - mi-no.
R. De - o grá - ti - as.

THE VESPERS

"Pater Noster," "Ave Maria," in silence.

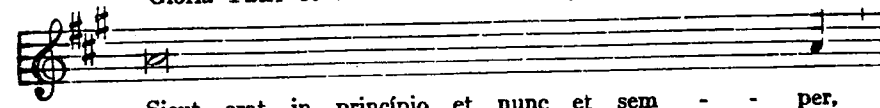
De - us in ad - ju - tó - ri - um me - um in - tén - de.

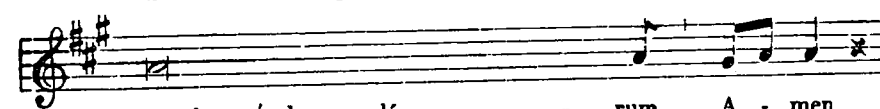
R. Dó - mi - ne ad ad - ju - ván - dum me fes - tí - na.

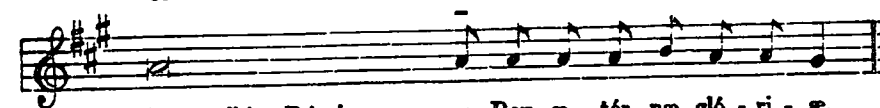
Glória Patri et Fílio et Spíritui San - cto.

Sicut erat in principio et nunc et sem - per,

et in saecula saeculó - rum. A - men

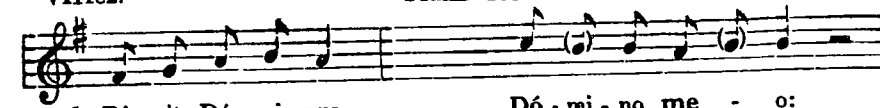
Laus tibi, Dómi - ne, Rex æ - tér - næ gló - ri - æ.

The Vespers are of the semi-double rite. The antiphons are not sung in their entirety before the Psalms; but the first words only are sung by the chanters. After the Psalm, the Antiphon is sung by the choir, as directed.

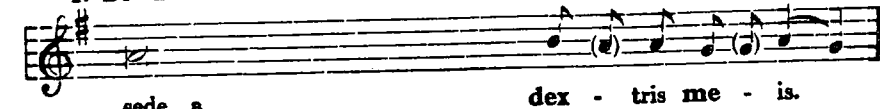
I. Antiphon

VIIIc2.

Psalm 109.

1. Di - xit Dó - mi - nus Dó - mi - no me - o:

sede a dex - tris me - is.

2. Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

3. Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

4. Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

5. Juravit Dominus, et non penitebit eum: * Tu es sacerdos

in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

6. Dominus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

7. Judicabit in nationibus, implebit ruínas: * conquassabit cápita in terra multórum.

8. De torrénite in via bibet: * propterea exaltábit caput.

9. Glória Patri et Fílio: * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

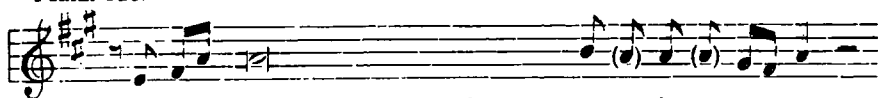
I. Antiphon

II. Antiphon

Psalms 110.

2. Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Memóriam fecit mirábili-um suórum, † miséricors et miserátor Dominus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem ópe-

rum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum, et terríbile nomen ejus: * initium sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

11. Glória Patri et Fílio: * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in principio et, nunc et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

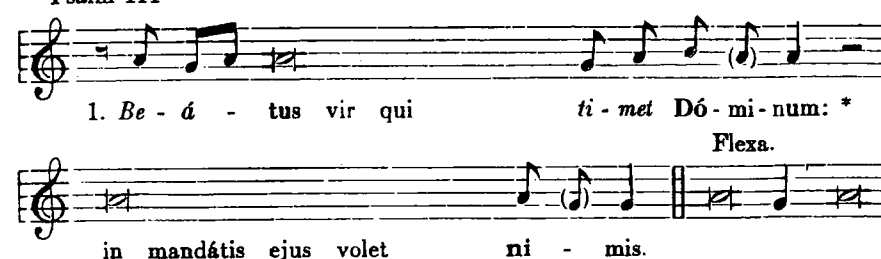
II. Antiphon

III. Antiphon

Psalms 111

2. Pótiens in térra érit sémen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória et divitiæ in dómo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Exórtum est in ténebris *lúmen* réctis: * miséricors, et miserátor, et jústus.

5. Jucúndus hómo qui mise-rétur et cómmodat, † dispónet sermónes súos in *judicio*: * quia in *etérnum* non commovébitur.

6. In memória *etérna* *erit* jústus: * ab auditióne mála non timébit.

7. Parátum cor éjus speráre in *Dómino*, † confirmátum *est* cor éjus: * non commovébitur donec despiciat inimícos súos.

III. Antiphon

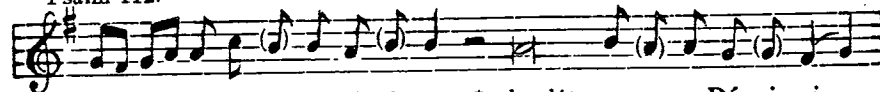

IV. Antiphon

VII. c

Psalm 112.

1. Lau-dá - te pú - e - ri Dó-mi-num: * laudáte no - men Dó-mi - ni—.

2. Sit nomen Dómini *bene-díctum*, * ex hoc nunc, et usque in *sæculum*.

3. A solis ortu usque *ad* occásus, * laudábile nomen Dómini.

4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super *cælos* glória ejus.

5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in *altis* hábitat, * et

8. Dispérsit, dedit paupéribus: † *justitia* éjus *mánet* in *sæculum* *sæculi*: * *córn*u éjus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et ira-scétur, † *déntibus* súis frémet et *tabéscet*: * *desidérium* peccatórum peribit.

10. Glória *Pátri*, et *Fílio*, * et *Spirítui Sánto*.

11. Sicut érat in *princípio*, et *nunc*, et *sémper*, * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen.

humília réspicit in *cælo* et in *terra*?

6. Súscitans a *terra* *inopem*, * et de *stércore* érigens *páu-perem*:

7. Ut cóllocet eum *cum* *princípibus*, * *cum* *princípibus* *pópuli* sui.

8. Qui *habítare* facit *stérilem* in *domo*, * *matrem* *filíorum* *lætántem*.

9. Glória *Patri* et *Fílio*: * et *Spirítui Sánto*.

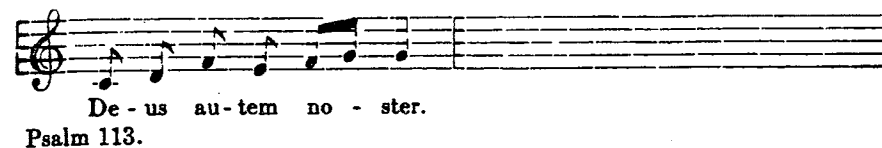
10. Sicut erat in *princípio* et *nunc* et *sémper*: * et in *sæcula* *sæculórum*. Amen.

IV. Antiphon

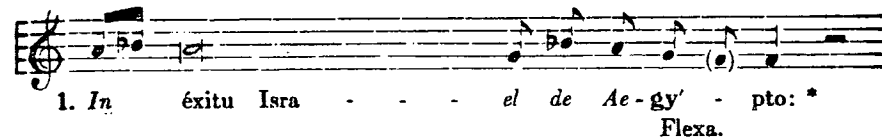

V. Antiphon

Tonus Pereg.

Psalm 113.

2. Facta est Judæa sancti-ficatio ejus: * *Israël* potestas ejus.

3. Máre *vidit*, et *fúgit*: * *Jor-dánis* *convérsum* est *retrórsum*.

4. *Móntes* *exsultavérunt* ut *arietes*: * et *cólles* sicut *ágni* *óvium*.

5. Quid est tibi máre *quod* *fugisti* * et tu *Jordánis*, quia *convérsum* es *retrórsum*?

6. *Móntes* *exsultástis* sicut *arietes*, * et *cólles* sicut *ágni* *óvium*?

7. A *fácie* Dómini *móta* est *tér*ra, * a *fácie* *Déi* *Jácob*:

8. Qui *convértit* *pétram* in *stágna* *aquárum*, * et *rúpem* in *fóntes* *aquárum*.

9. Non *nóbis* *Dómine*, *non* *nóbis*, * *sed* *nómini* *túo* *da* *glóriam*:

10. Super *misericórdia* *túa* et *veritáte* *túa*: * *nequándo* *dicant* *géntes*: *Ubi* est *Déus* *eórum*?

11. *Déus* *autem* *nóster* in *cælo*: * *omnia* *quæcúmque* *vó-luit*, *fécit*.

12. *Simulácula* *géntium* *ar-géntum* et *áurum*, * *opera* *má-num* *hóminum*.

13. Os hábent, *et non lo-
quéntur*: * óculos hábent, *et
non vidébunt*.

14. Aures hábent, *et non áu-
dient*: * náres hábent, *et non
odorábunt*.

15. Mánus hábent, *et non
palpábunt*: † pédes hábent, *et
non ambulábunt*: * non clamá-
bunt in gútture súo.

16. Similes illis fiant qui
faciunt éa: * *et ómnes qui con-
fidunt in éis*.

17. Dómus Israel *sperávit
in Dómino*: * *adjútor eórum et
protéctor eórum est*.

18. Dómus Aaron *sperávit in
Dómino*: * *adjútor eórum et
protéctor eórum est*.

19. Qui timent Dóminum
speravérunt in Dómino: * *adjú-
tor eórum et protéctor eórum
est*.

20. Dóminus *mémor fuit nó-
stri*: * *et benedíxit nóbis*.

21. *Benedíxit dómui Israel*:
* *benedíxit dómui Aaron*.

22. *Benedíxit ómnibus qui
timent Dóminum*, * *pusillis cum
majóribus*.

23. *Adjiciat Dóminus súper
vos*: * *super vos, et super filios
véstros*.

24. *Benedicti vos a Dómino*,
* *qui fécit cælum et térram*.

25. *Cælum caéli Dómino*: *
*térram autem dédit filiis hó-
minum*.

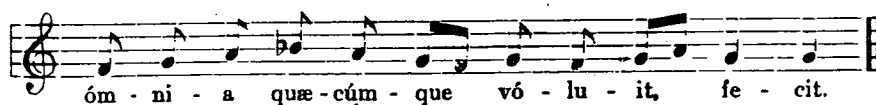
26. *Non mórtui laudábunt te
Dómine*: * *neque ómnes qui
descéndunt in inférnum*.

27. *Sed nos qui vivimus,
benedícimus Dómino*, * *ex hoc
nunc et usque in sæculum*.

28. *Glória Pátri et Fílio*, * *et
Spirítui Sáncto*.

29. *Sicut érat in princípío,
et nunc, et sémper*: * *et in
sæcula sæculórum. Amen*.

V. Antiphon

Little Chapter.

Philipp., 2, 5-7.

FRATRES: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo
Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus
est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam
servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu
invéntus ut homo.

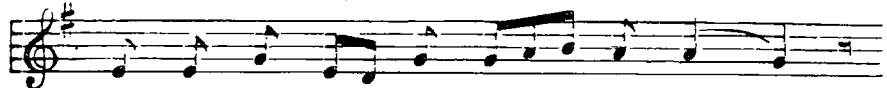
Hymn

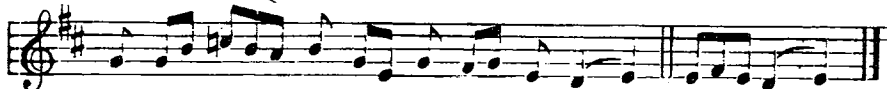
1. Ve - xíl - la Re - gis pród - e - unt:
2. Quæ, vul - ne - rá - ta lán - ce - æ
3. Im - plé - ta sunt quæ cón - ci - nit
4. Ar - bor de - có - ra et fúl - gi - da.
5. Be - á - ta, cu - jus brá - chi - is
6. O Crux, a - ve, spes ú - ni - ca,
7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni - tas,

1. Ful - get Cru - cis my - sté - ri - um.
2. Mu - cró - ne di - ro, crí - mi - num
3. Da - vid fi - dé - li cár - mi - ne,
4. Or - ná - ta Re - gis púr - pu - ra,
5. Pré - tium pe - pén - dit sæ - cu - li,
6. Hoc Pas - si - ó - nis tém - po - re,
7. Col - láu - det om - nis spí - ri - tus:

1. Quo vi - ta mor - tem pér - tu - lit.
2. Ut nos la - vá - ret sór - di - bus:
3. Dí - cén - do na - ti - ó - ni - bus:
4. E - lé - cta di - gno stí - pi - te
5. Sta - té - ra fa - cta cór - po - ris
6. Pi - is ad - áu - ge grá - ti - am,
7. Qui - bus Cru - cis vi - ctó - ri - am

1. Et mor - te vi - tam pró - tu - lit
2. Ma - ná - vit un - da et sán - gui - ne.
3. Re - gná - vit a li - gno De - us.
4. Tam san - cta membra tán - ge - re.
5. Tu - lít - que præ - dam tár - ta - ri.
6. Re - is - que de - le crí - mi - na.
7. Lar - gí - ris, ad - de pré - mi - um. A - men.

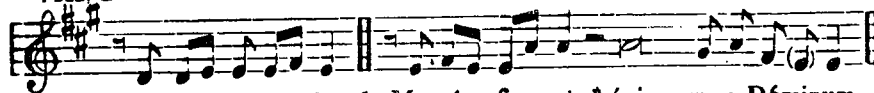

Ÿ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.....
 R. A viro iníquo éripe me.....

Antiphon

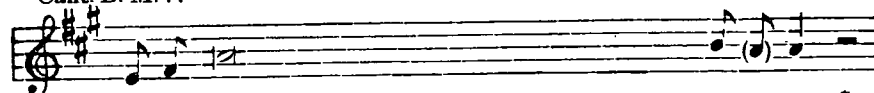
VIII. G

Magnificat

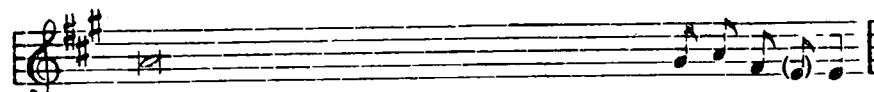
Scri-ptum est e - nim. 1. Magni - fi - cat: * ánima me-a Dóminum.

Cant. B. M. V.

2. Et ex - ultávit spíritus

me - us: *

in Deo salu - - - - - tá - ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent ómnes generatiónes.

4. Quia fécit míhi mágna qui pótens est: * et sánctum nómen éjus.

5. Et misericórdia éjus a progénie in progénies * timéntibus éum.

6. Fécit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos ménte cordis súi.

7. Depósuit poténtes de séde,

* et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bónis:

* et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel púerum súum, * recordátus misericórdiae suæ.

10. Sicut locútus est ad pátres nóstros, * Abraham et sémini éjus in sæcula.

11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

12. Sicut érat in princípío, et nunc, et sémper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

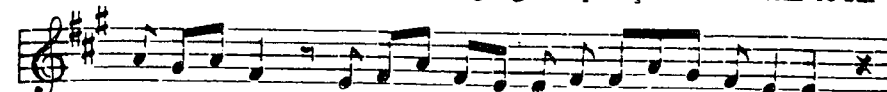
Antiphon

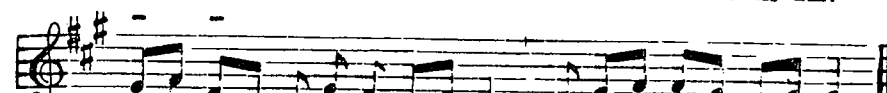
Scri - ptum est e - nim: Per - cú - ti - am pa - stó - rem,

et di-sper-gén - tur o - ves gre-gis: postquam au - tem re-sur-

ré - xe - ro, præ-cé - dam vos in Ga - li - læ - am:

i - bi me vi - dé - bi - tis, di - cit Dó - mi - nus.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

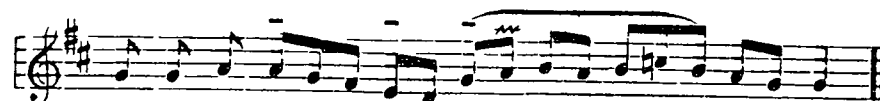
Orémus.

Oration.

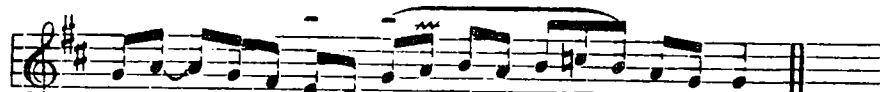
OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmer, et crucem subíre fecisti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, * et resurrectiόνis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum. R. Amen.

If there are Commemorations to be made, the "Dóminus vobíscum" is sung after the last Oration.

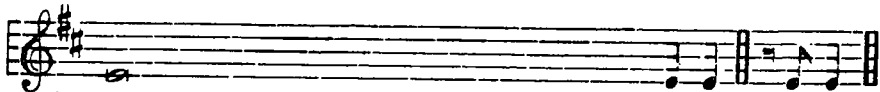
Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

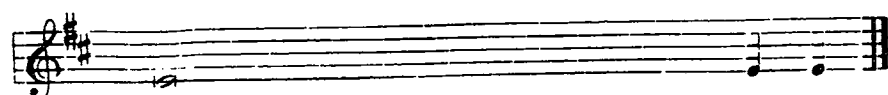
Ÿ. Be - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no,

R. De - - o grá - - - ti - as.

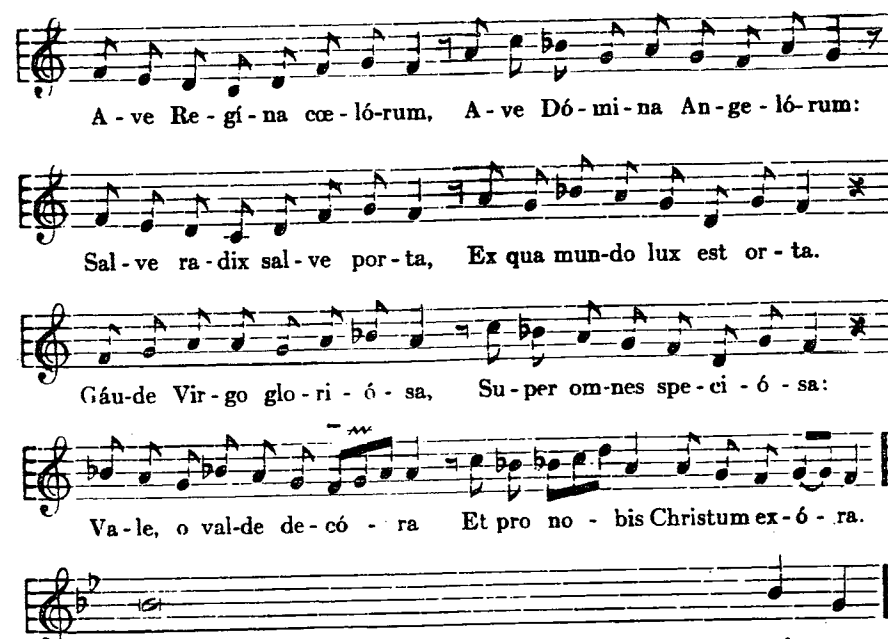
Ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiáscant in pa - ce. R. A - men.
 "Pater Noster" in silence.

V. Dóminus det nobis suam
 R. Et vitam ætérnam.

pa - cem.
 A - men.

Ave. Regina

A - ve Re - gí - na cœ - ló - rum, A - ve Dó - mi - na An - ge - ló - rum:
 Sal - ve ra - dix sal - ve por - ta, Ex qua mun - do lux est or - ta.
 Gáu - de Vir - go glo - ri - ó - sa, Su - per om - nes spe - ci - ó - sa:
 Va - le, o val - de de - có - ra Et pro no - bis Christum ex - ó - ra.
 V. Dignáre me laudáre te, Virgo sa - - - - - crá - ta.
 R. Da mihi virtútem contra hostes tu - os.

Orémus.

Oration.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium:
 ut, qui sanctæ Dei Génitrix memóriam ágimus: intercessiónis
 ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem
 Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

V. Divínium auxiliúm máneat semper no - bís - cum. R. A - men.

MAUNDY THURSDAY

The Antiphons are sung in their entirety before as well as after each Psalm.

The Matins

"Pater Noster," "Ave Maria" and "Credo" in silence.

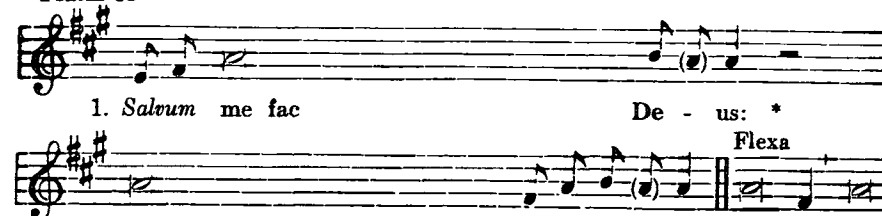
I. Antiphon

First Nocturn

Ze - lus domus tu - æ co - mé - dit me, et op - pró -
 bri - a ex - probrán - ti - um ti - bi ce - ci - dé - runt su - per me.

Psalm 68

1. *Salvum* me fac De - us: *
 Flexa
 quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam me - am.

2. Infixus sum in limo pro -
 fúndi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris:
 * et tempestas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ
 factæ sunt fauces meæ: * de -
 fecérunt óculi mei, dum spero in
Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super
 capillos cápitis mei, * qui odé -
 runt me gratis.

6. Confortáti sunt qui perse -
 cúti sunt me inimíci mei injúste:

* quæ non rápui, tunc *exsolvé -*
bam.

7. Deus, tu scis insipiéntiam
meam: * et delicta mea a te non
sunt abscondita.

8. Non erubéscant in me qui
 expéctant te, Dómine, * Dó -
 mine virtútum.

9. Non confundántur super
 me * qui quærunt te, *Deus*
Israël.

10. Quóniam propter te sus -
 tínui oppróbrium: * opéruit
 confúsio faciém *meam*.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

13. Et opéruí in jejúnio ánimam méam: * et fáctum est in oppróbrium míhi.

14. Et pósui vestiméntum méum cilícium: * et fáctus sum illis in parábolam.

15. Advérsus me loquebántur qui sedébant in pórtā: * et in me psallébant qui bibébant vínū.

16. Ego vero oratióem méam ad te Dómine: * témpus benepláciti Déus.

17. In multitudíne miseri-córdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ.

18. Eripe me de lúto, ut non infigar: * libera me ab íis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tem-péstas áquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os súum.

20. Exáudi me Dómine, quóniam benigna est miseri-córdia tua: * secúndum multitudínem miserationum tuárum ré-spice in me.

21. Et ne avértas faciém tuám a púero túo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et libera éam: * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium méum et confusióem méam, * et reveréntiam méam.

24. In conspéctu túo sunt ómnes qui tribulant me: * impropérium exspectávit cor méum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fúit: * et qui consolarétur, et non invéni.

26. Et dedérunt in éscam méam fel: * et in síti méa pota-vérunt me acéto.

27. Fiat ménsa eórum coram ípsis in láqueum, * et in retribu-tiões, et in scándalum.

28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dórsum eórum sémpér incúrva.

29. Effúnde super éos íram tuám: * et fúror íræ tuæ com-prehéndat éos.

30. Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu per-cussisti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuám.

33. Deleántur de libro vi-véntium: * et cum iústis non scribántur.

34. Ego sum páuper et dólens: * sálus tua, Déus, suscepit me.

35. Laudábo nómen Déi cum cántico: * et magnificábo éum in láude:

36. Et placébit Déo super vítulum novéllum: * córnua pro-ducéntem et úngulas.

37. Videant páuperes et læ-téntur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

38. Quóniam exaudivit páu-peres Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

39. Laudent illum cæli et

terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

40. Quóniam Deus salvam fáciét Sion: * et ædificábuntur civitatés Juda.

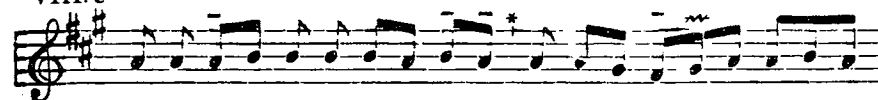
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

42. Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nómen ejus, habitábunt in ea.

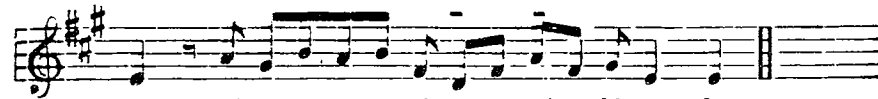
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

VIII. c

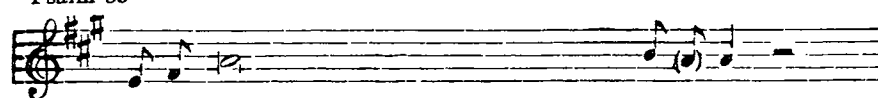

A-ver-tán-tur re-trór-sum, et e-ru-bé-

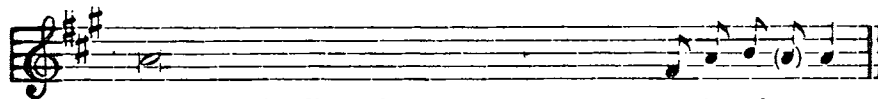

scant, qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Psalm 69

1. De-us in adjutórium meum in-tén-de: *

Dómine, ad adjuvándum

me fe-stí-na.

2. Confundántur et reve-re-ántur, * qui quærun-t ánima-meam.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

4. Avertántur statim eru-bescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærun-t te, * et dicant sémpér: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutare tuum.

6. Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, adjuva me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

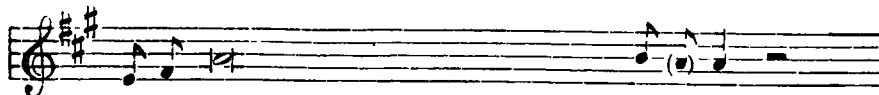
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

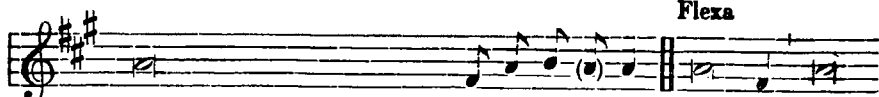
VIII. c

De-us me-us, é - ri - pe me de ma - nu pec-ca - tó - ris.
Psalm 70

1. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in æ - tér - num: *
Flexa

in justítia tua líbera me et é - ri - pe me.

2. Inclína ad me áurem túam,
* et sálva me.

3. Esto míhi in Déum pro-
tectórem, et in lócum munítum:
* ut sálvum me fácias.

4. Quóniam firmaméntum
méum: * et refúgium méum
és tu.

5. Déus méus, éripe me de
mánu peccatóris, * et de mánu
contra légem agentis et iníqui:

6. Quóniam tu es patiéntia
méa, Dómine: * Dómine, spes
méa a juventúte méa.

7. In te confirmátus sum ex
útero: * de ventre mátris méæ
tu es protéctor méus.

8. In te cantátio méa semper:
* támquam prodígium fáctus
sum múltis: et tu adjútor fórtis.

9. Repleátur os méum láude,
ut cántem glóriam túam: * tóta
die magnítudinem túam.

10. Ne projícias me in tém-
pore senectútis: * cum defécerit
virtus méa, ne derelínquas me.

11. Quia dixerunt inimíci
mei míhi: * et qui custodiébant
ánimam méam, consílium fecé-
runt in únium.

12. Dicéntes: Déus derelíquit
eum, † persequímmini et com-
prehéndite eum: * quia non est
qui erípiat.

13. Déus ne elongéris a me:
* Déus méus in auxílium méum
réspecte.

14. Confundántur et deficiant
detrahéntes ánimæ méæ: * ope-
riántur confusióne et pudóre qui
quærunť mála míhi.

15. Ego autem semper spe-
rábo: * et adjíciam super ómnem
láudem túam.

16. Os méum annuntiábit
justítiam túam: * tóta die salu-
táre túum.

17. Quóniam non cognóyi
litteratúram †, introibo in po-
téntias Dómini: * Dómine me-
morábor justítiæ tuæ solíus.

18. Déus, docuísti me a
juventúte méa: * et usque nunc
pronuntiábo mirabília túa.

19. Et usque in senéctam et
sénium: * Déus ne derelínquas
me.

20. Donec annúntiem brá-
chium túum * generatióni ómni
quæ ventúra est.

21. Poténtiam túam et justí-
tiam túam, Déus †, usque in
altíssima, quæ fecísti magnália:
* Déus quis similis tibi?

22. Quántas ostendísti míhi
tribulatiónes múltas et malas: †
et convérsus vivificásti me: * et

de abyssis terræ iterum *reduxísti*
me.

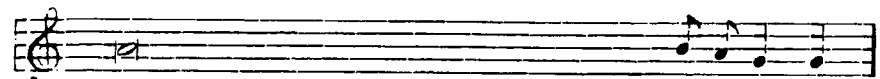
23. Multiplicásti magnifi-
céntiam túam: * et convérsus
consolátus és me.

24. Nam et égo confitébor
tibi in vasis psálmi veritátem
túam: * Déus, psállam tibi in
cíthara, *sánctus* Israel.

25. Exsultábunt lábia méa
cum cantávero tibi: * et ánima
méa, quam *redemísti*.

26. Sed et língua méa tóta
die meditábitur justítiam túam:
* cum confúsi et revériti fúerint,
qui quærunť mála míhi.

Repeat the III Antiphon.

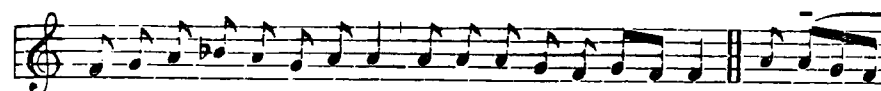
Ψ. Avertántur retrórsum et
R. Qui cógitant

e - ru-bés - cant.
mi - hi ma - la.

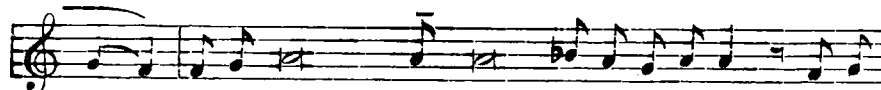
After the Ψ. of the nocturns, the whole "Pater Noster" is said in silence.
There is no absolution, and the blessing is not given. At the end of the Lessons,
"Tu Autem" is omitted. The Lamentations end, as below, with "Jerusalem."

Cap. I, 1-14

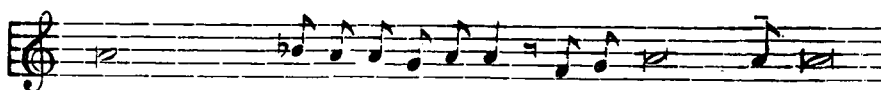
First Lamentation

In - ci pit La-men-tá-ti - o Je-re-mí-æ Pro-phé - tæ. A - leph

Quó - mo - do sedet so-la cívitas ple-na pó - pu - lo: fa - cta

est quasi vídua dó - mi - na Gén - ti - um: princeps provinciárum facta est

sub tri - bú - to. Beth Plorans plorávit in no - cte
 et lácrimæ ejus in ma-xi - lis e - jus non est qui consolétur eam ex ómnibus
 ca-ris e - jus: om-nes amíci ejus spre - vé-runt e - am et fa -
 ctisunt ei in - i - mi - ci. Ghi-mel Migrávit Judas propter afflicti-
 nem et multitudínem ser-vi - tú-tis: ha - bi - távit interGentes, nec in - vé-
 nit ré - qui - em: om-nes persecutores e-jus apprehendérunt eam
 in-ter an-gú - sti - as. Da-leth Vi - æ Sion lu-gent
 eo quod non sint qui véniant ad so - lem-ni - tá - tem: omnes
 portæ ejus destrúctæ: sacerdotes e - jus gemén-tes: vírgines ejus squáli-dæ,
 et ipsa opprèssa a - ma - ri - tú - di - ne. He

Fa-cti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus lo - cú-ple - tá - ti sunt:
 qui - a Dóminus locútus est super eam propter multitudínem iniqui-tá-tum
 e - jus: pár-vu - li ejus ducti sunt in cap - - ti - vi - tá-tem,
 an - te fáciem tri-bu - lán - tis. Je - rú - sa - lem, Je - rú - sa - lem
 con-vér - tere ad Dóminum De um tu - um.

First Responsory

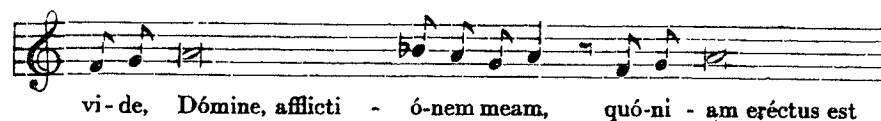
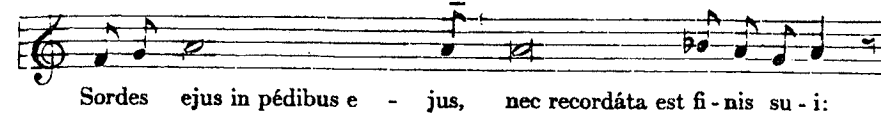
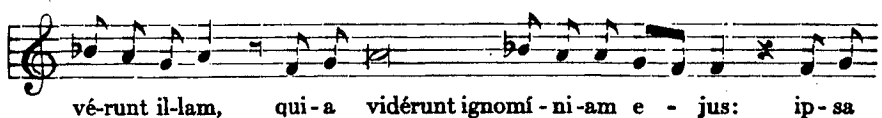
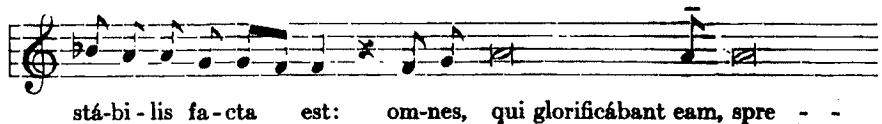
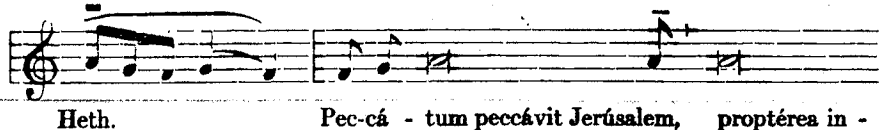
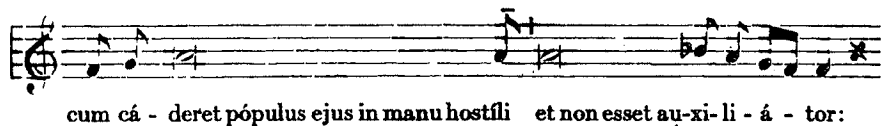
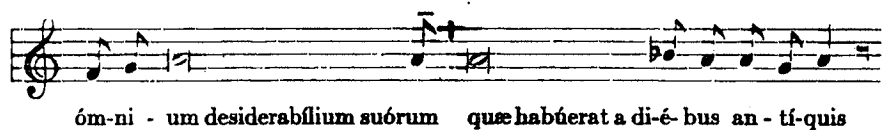
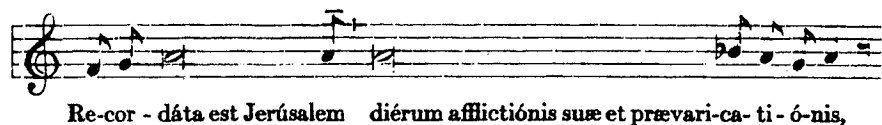
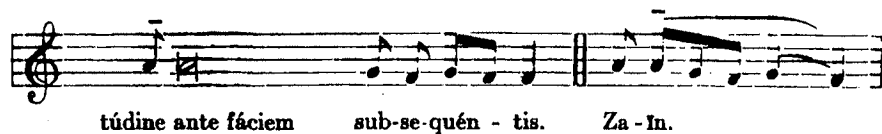
When the Responsories are sung on a monotone, they should be carefully phrased according to punctuation marks. See Explanatory Notes.

In monte Olivéti orávit ad Patrem: † Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.

V. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatióne. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma.

Second Lamentation

Váu. Et e - gréssus est a filia Si - on om-nis
 de-cor e - jus: fa - cti sunt príncipes ejus sicut aríe - - tes

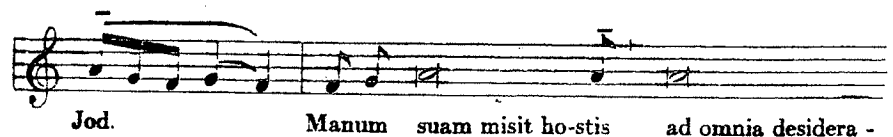

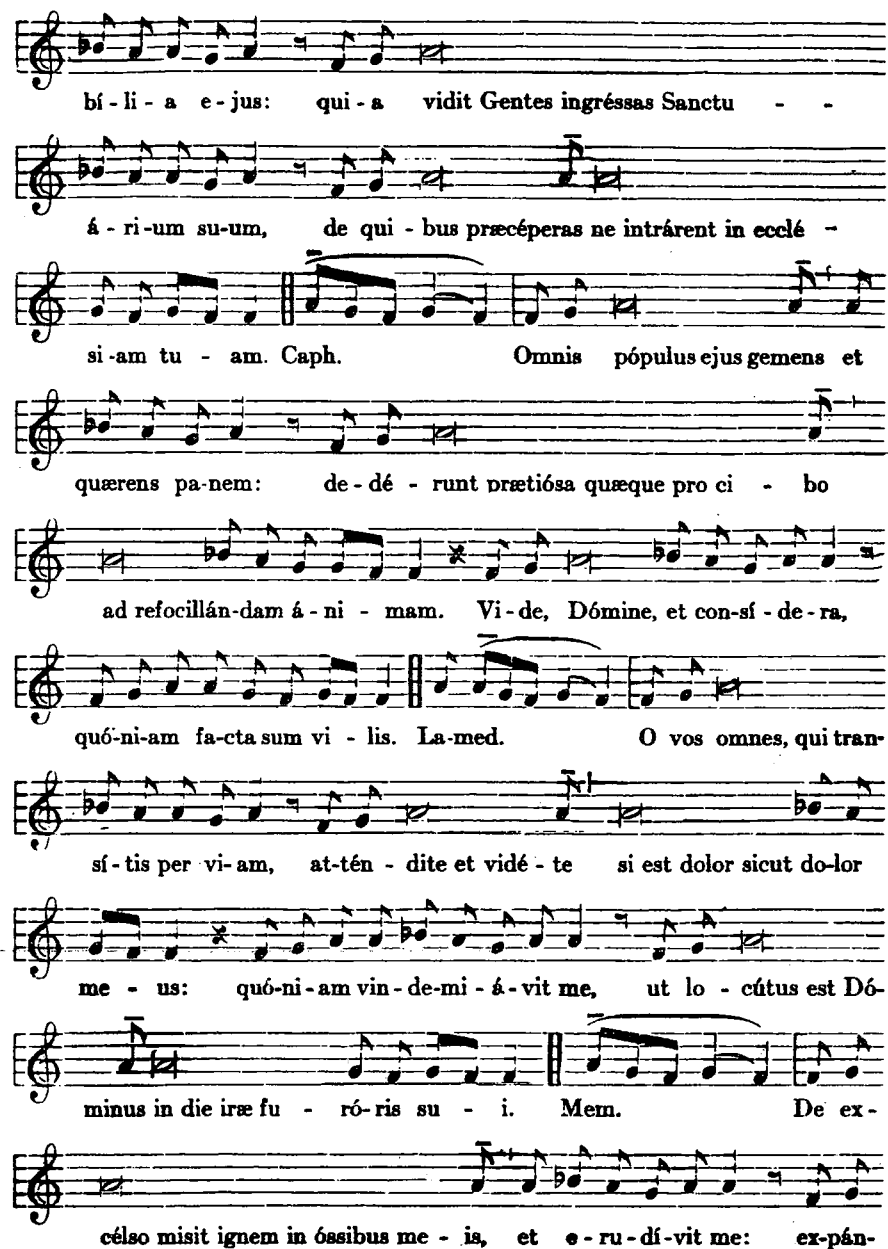
Second Responsory

Tristis est ánima mea usque ad mortem: † sustinéte hic, et vigiláte mecum: * nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

¶. Ecce appropínquat hora, † et Fílius hómínis tradétur in manus peccatórum. * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

Third Lamentation

bí-li-a e-jus: qui-a vidit Gentes ingræssas Sanctu - -
á-ri-um su-um, de qui-bus præcéperas ne intrárent in ecclé -
si-am tu - am. Caph. Omnis pópulus ejus gemens et
quærens pa-nem: de-dé - runt prætiósa quæque pro ci - bo
ad refocillán-dam á-ni - mam. Vi-de, Dómine, et con-sí - de-ra,
quó-ni-am fa-cta sum vi - lis. La-med. O vos omnes, qui tran -
sí - tis per - vi - am, at-tén - dite et vidé - te si est dolor sicut do-lor
me - us: quó-ni-am vin - de-mi - á - vit me, ut lo - cútus est Dó -
minus in die iræ fu - ró-ris su - i. Mem. De ex -
célsio misit ignem in óssibus me - is, et e - ru - dí - vit me: ex-pán -

dit rete pédibus me-is, convértit me re-trór - sum: pó-su - it me
de-so-lá-tam, to-ta die mæró-re con-fé - ctam. Nun.
Vi-gi - lávit jugum iniqui - - tátum me - á-rum: in ma -
nu ejus convolútæ sunt et impósitæ col-lo me - o: in - fir -
máta est virtus me - a: de-dit me Dóminus in ma - nu,
de qua non póte-ro súr - ge - re. Je - rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem,
con-vér - tere ad Dóminum De-um tu - um.

Third Responsory

Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem;
† aspéctus ejus in eo non est: † hic peccáta nostra portávit, et
pro nobis dolet: † ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes
nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

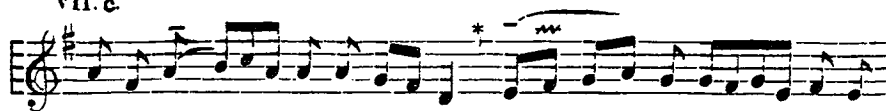
¶ Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse
portávit. * Cujus livóre sanáti sumus.

Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem;
† aspéctus ejus in eo non est: † hic peccáta nostra portávit, et
pro nobis dolet: † ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes
nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

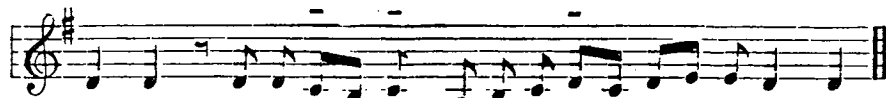
Second Nocturn

IV. Antiphon

VII. c.

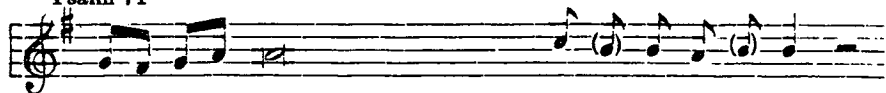

Li-be-rá - - vit Dó-mi - nus páu - - pe - rem a po-

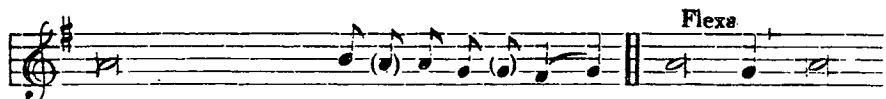

tén - te et ín - o - pem, cu - i non e - rat ad - jú - tor.

Psalm 71

1. De - us, iudícium tu - um re - gi da: *

et justítiam tuam fí - li - o re - gis.

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in iudício.

3. Suscípant móntes pácem pópulo: * et cólles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnam, * in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia súper térram.

7. Oriétur in diébus éjus justítia et abundántia pácis: * donec auferátur lúna.

8. Et dominábitur a mári úsque ad máre: * et a flúmine

usque ad términos órbs terrárum.

9. Córam illo prócident Aethíopes: * et inimíci éjus térram língent.

10. Réges Thársis et ínsulæ múnera ófferent: * réges Arabum et Sába dóna addúcent.

11. Et adorábunt éum ómnes réges térræ: * ómnes géntes sérvient éi:

12. Quia liberábit páuperem a potén-te: * et páuperem, cui non érat adjútor.

13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum sálvas fáciet.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum córam illo.

15. Et vívet, et dábitur éi de áuro Arábiae, † et adorábunt de ípso sémper: * tóta die benedícant éi.

16. Et érit firmaméntum in térra in súmmis móntium, † superextollétur super Líbanum frúctus éjus: * et florébunt de civitáte sicut foenum térræ.

17. Sit nómen éjus benedíctum in sæcula: * anté sólem pérmanet nómen éjus.

18. Et benedicéntur in ípso ómnes tribus térræ: * ómnes géntes magnificábunt éum.

19. Benedictus Dóminus Déus Israel, * qui fácit mirabília sólus.

20. Et benedíctum nómen majestátis éjus in ætérnum: * et replébitur majestáte éjus ómnis térra: fiat, fiat.

Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

VIII. c.

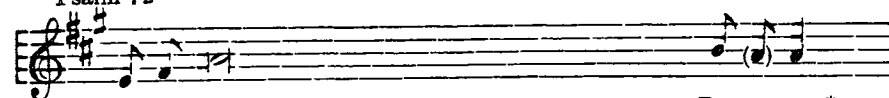

Co - gi - ta - vé - runt ím - pi - i, et lo - cú - ti sunt ne - quí -

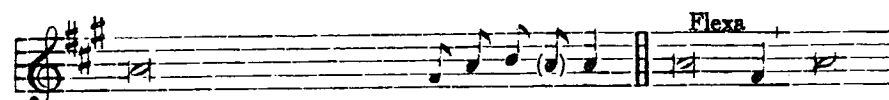
ti - am: in - i - qui - tá - tem in ex - cél - so lo - cú - ti sunt.

Psalm 72

Quam bo - nus Israel

De - us: *

his qui re - - - cto sunt cor - de.

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

4. Quia non est respéctus mortí eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

6. Ideo tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate et impietate sua.

7. Prodiit quasi ex adipi iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

8. Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelso locuti sunt.

9. Posuerunt in caelum os suum: * et lingua eorum transiit in terra.

10. Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni venientur in eis.

11. Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsu?

12. Ecce ipsi peccatores, et abundantes in saeculo, * obtinuerunt divitias.

13. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas:

14. Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

15. Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

16. Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me:

17. Donec intrem in Sanctuarium Dei: * et intelligam in novissimis eorum.

18. Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum alleverentur.

19. Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

20. Velut somnium surgentium, Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21. Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt: * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

22. Ut iumentum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

23. Tenuisti manum dexteram meam: † et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

24. Quid enim mihi est in caelo? * et a te quid volui super terram?

25. Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

26. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

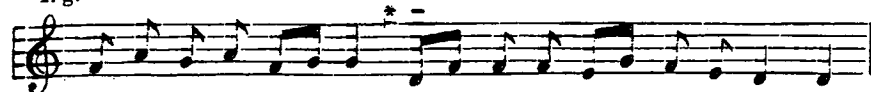
27. Mihi autem adherere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam:

28. Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Repeat the V Antiphon.

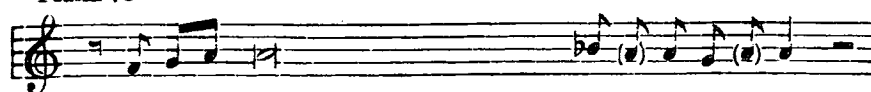
VI. Antiphon

1. g.

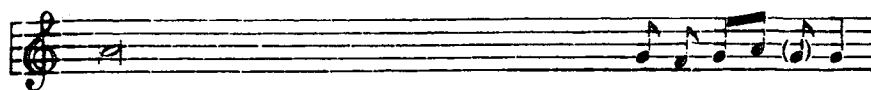

Ex - ur - ge, Do - mi - ne, et ju - di - ca cau - sam me - am.

Psalm 73

1. Ut quid, Deus, repu - - li - sti in fi - nem: *

iratus est furor tuus super oves pas - - cu - a tu - æ.

2. Memor esto congregacionis tuae: * quam possedisti ab initio.

3. Redemisti virgam hereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

4. Leva manus tuas in superbiis eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

5. Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuae.

6. Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

7. Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

8. Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

9. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

10. Signa nostra non vidimus,

jam non est propheta: * et nos non cognosceat amplius.

11. Usquequo Deus impropereabit inimicus? * irritat adversarius nomen tuum in finem?

12. Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

13. Deus autem rex noster ante saecula: * operatus est salutem in medio terrae.

14. Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

15. Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Aethiopum.

16. Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

18. Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem et ver tu plasmasti ea.

19. Mémor ésto hújus, inimicus improperávit Dómino: * et pópulus insipiens incitávit nómen túum.

20. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in fínem.

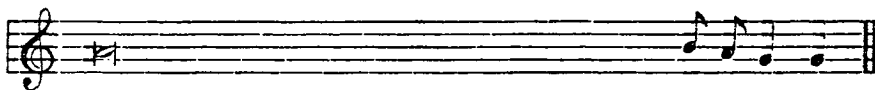
21. Réspice in testaméntum túum. * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

22. Ne avertátur húmilis fáctus confúsus: * páuper, et inops laudábunt nómen túum.

23. Exsúrge Déus, júdica cáusam túam: * mémor ésto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt *tóta* díe.

24. Ne obliviscáris vóces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, *ascéndit* sémper.

Repeat the VI Antiphon.

V. Deus meus, éripe me de manu
R. Et de manu contra legem agéntis

pec-ca-tó - ris.
et in - í - qui.

"Pater Noster" in silence.

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

EXAUDI, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecatióem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári *desiderans*. Súperest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióem. Contristátus sum, inquit. in exercitatióne mea, et conturbátus sum. *Ubi contristátus? ubi conturbátus?* In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passióem malórum hóminum, exercitatióem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Fourth Responsory

Amicus meus óculi me trádedit signo: † Quem osculátus fuero, ipse est, tenéte eum; † hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit pretium ságuinis, et in fine láqueo se suspéndit.

† Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. * Infélix prætermísit prétium ságuinis, et in fine láqueo se suspéndit.

Fifth Lesson

UTINAM ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobiscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et *nescis*. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corrécio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátió advérsus carnem et ságuinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus principes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum *harum*. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres dæmones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum *harum*: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Fifth Responsory

Judas mercátor péssimus ósculo pétiiit Dóminum: † ille ut agnus innocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judæis trádedit.

† Mélius illi erat, si natus non fuisset. * Denariórum número Christum Judæis trádedit.

Sixth Lesson

QUONIAM vidi iniquitátem et contradiccióem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de *cruce*. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet *fidem*. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiám intéllege. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et con-

tradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem: et tamen et ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

Sixth Responsory

Unus ex discipulis meis tradet me hodie: † Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuisset.

V. Qui intingit mecum manum in parópside, hic me traditurus est in manus peccatorum. * Mélius illi erat, si natus non fuisset.

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: † Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuisset.

VII. Antiphon

VII.c.

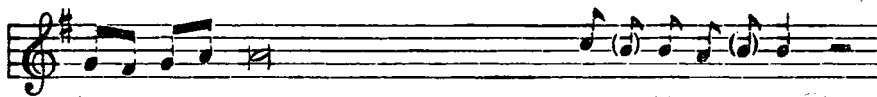

Di-xi in-i - quis: No-lí-te lo - qui ad - vèrsus De -

um in - i - qui - tá - tem.

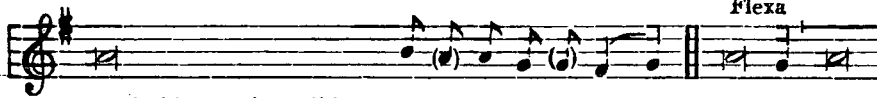
Psalm 74

1. Con - fi - tébimur

ti - bi De - us: *

Flexa

confitébimur et invocáimus no - men tu - um.

2. Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmávi columbas ejus.

4. Dixi iniquis: Nolite inique ágere: * et delinquentibus: No-

lite exaltáre cornu:

5. Nolite extóllere in altum cornu vestrum: * nolite loqui advèrsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Third Nocturn

7. Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent

omnes peccatóres terræ.

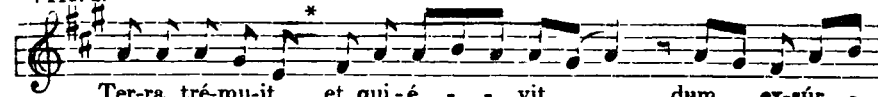
9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confringam: * et exaltábuntur córnua justí.

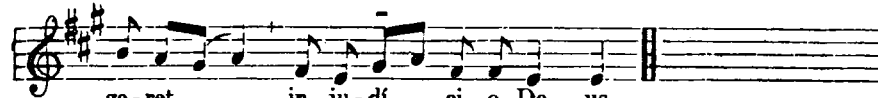
Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon

VIII.c.

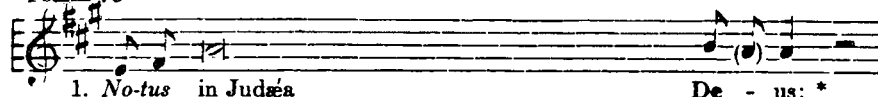

Ter-ra tré-mu-it et qui - é - - vit, dum ex-súr -

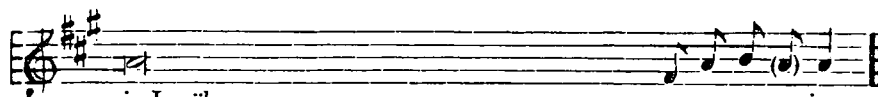
ge-ret in ju-dí - ci-o De - us.

Psalm 75

1. No-tus in Judæa

De - us: *

in Israël magnum

nomen e - jus.

2. Et factus est in páce locus ejus: * et habitatio ejus in Sión.

3. Ibi confrégit poténtias arcuum, * scútum, gládium et béllum.

4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes córde.

5. Dormiérunt sómnum súum: * et níhil invenérunt omnes víri divitiárum in mánibus súis.

6. Ab increpatione túa Deus Jácob * dormitavérunt qui ascendérunt équos.

7. Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira túa.

8. De cælo auditum fecisti judícium: * térra trémuit et quíevit.

9. Cum exsúngeret in judícium Déus, * ut sálvos fáceret omnes mansuétos térræ.

10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem féstum ágent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vèstro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et éi qui áufert spíritum princípum, * terríbili apud réges térræ.

Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon

VII. a.

Psalm 76

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte **contra** eum: * et non **sum** decéptus.

3. Rénuít consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigílias sculi mei: * turbátus sum, et non **sum** locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérnum próficiet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne

in generatiónem?

9. Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc coepi: * hæc mutátio dexteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initio mirábílium tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiúnibus tuis exercébor.

13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirábília.

14. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timué-runt, et turbátæ sunt abyssi.

16. Multitúdo sónitus aquá-rum: * vocem dedérunt nubes.

17. Etenim sagittæ tuæ trán-seunt: * vox tonitruí tui in rota.

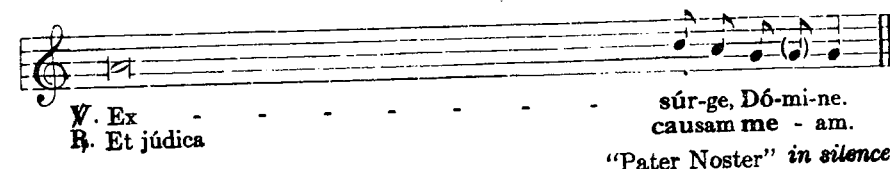
18. Illuxérunt coruscatiónes

tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Repeat the IX Antiphon.

"Pater Noster" in silence.

Seventh Lesson

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

HOC autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte **credo**. Nam opórtet et háereses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínica cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? LAUDO vos? In hoc non laudo.

Seventh Responsory

Eram quasi agnus innocens: † ductus sum ad immolándum, et nesciébam: † consílium fecérunt inimíci mei advérsus me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

V. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: † verbum iníquum mandavérunt advérsus me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

Eighth Lesson

EGO enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábits panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Eighth Responsory

Una hora non potuístis vigiláre mecum, † qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judáeis?

V. Quid dormítis? † súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatióem. * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judáeis?

Ninth Lesson

ITAQUE quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecíles, et dórmunt multi. Quod, si nosmetípsos dijúdicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur, autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, invicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in júdicium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Ninth Responsory

Seniôres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occiderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

V. Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. * Ut Jesum dolo tenérent, et occiderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

R. Seniôres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occiderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem.

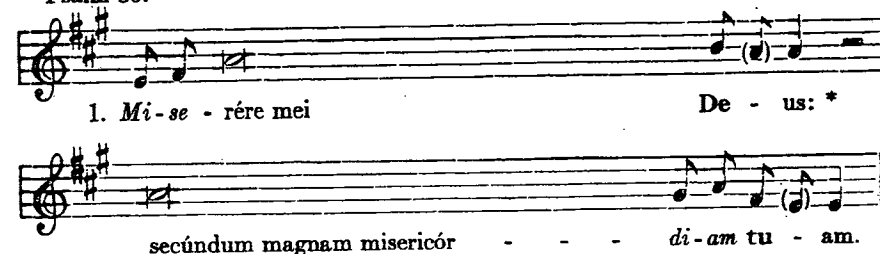
The Lauds

I. Antiphon

VIII. G.

Psalm 50.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitátem méam.

3. Amplius láva me ab iniquitáte méa: * et a peccáto méo múncta me.

4. Quóniam iniquitátem méam égo cognósko: * et peccátum méum contra me est sémper.

5. Tibi sóli peccávi, et málum córam te féci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et víncas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me máter méa.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti míhi.

8. Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nívem dealbábor.

9. Audítui méo dábis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte faciém tuám a peccátis méis: * et ómnes iniquitátes méas déle.

11. Cor múnctum créa in me Déus: * et spíritum réctum innova in viscéribus méis.

12. Ne projicias me a faciē tua: * et spíritum sánctum túum ne áuferas a me.

13. Rédde míhi lætítiam salutáris tui: * et spíritui principiáli confirma me.

14. Docébo iníquos vías tuas: * et impii ad te convertentur.

15. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

16. Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

19. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Ierusalem.

20. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

II. D.

Dó - mi-nus tanquam o - vis ad ví - ctimam ductus est,
et non a - pé - ru - it os su - um.

Psalm 89.

1. Dó-mi - ne, refúgium factus es no - bis: *
Flexa
a generatióne in genera - ti - o - nem.

2. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis: * a saeculo et usque in saeculum tu es Deus.

3. Ne avertas hominem in humilitatem: * et dixisti: Convertimini filii hominum.

4. Quoniam mille anni ante

oculos tuos, * tamquam dies hesternae, quae praeteriit.

5. Et custodia in nocte, * quae pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

6. Mane sicut herba transeat, † mane floreat, et transeat: * vespere decadat, induret et are-scat.

7. Quia defecimus in ira tua, * et in furore tuo turbati sumus.

8. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * saeculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9. Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

10. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

11. Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum, labor et dolor.

12. Quoniam supervenit mansuetudo: * et corripiemur.

13. Quis novit potestatem irae tuae: * et praetimore tuo iram tuam dinumerare?

14. Dexteram tuam sic notam fac: * et eruditos corde in sapientia.

15. Convertere, Domine, usquequo? * et deprecabilis esto super servos tuos.

16. Repleti sumus mane misericordia tua: * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

17. Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

18. Respice in servos tuos, et in opera tua: * et dirige filios eorum.

19. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, † et opera manuum nostrarum dirige super nos: * et opus manuum nostrarum dirige.

Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VIII. G.

Con-tri-tum est cor me-um in mé-di - o me - - i, con-tre-mu-
é-runt óm-ni - a os-sa me - a.

Psalm 35

1. Di-xit iní-justus ut delínquat in semet - - íp - so:
non est timor Dei ante ó - - cu - los e - jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus *ad ódium*.

3. Verba oris ejus iníquitas, et *dolus*: * nóluit intelligere ut *bene ágeret*.

4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem *non odívit*.

5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua *usque ad nubes*.

6. Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua *abýssus multa*.

7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

8. Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum *sperábunt*.

9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrén-te voluptátis tuæ *potábis eos*.

10. Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo *vidébimus lumen*.

11. Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui *recto sunt corde*.

12. Non véniat mihi pes *supérbix*: * et manus peccatóris non *móveat* me.

13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec *potuérunt stare*.

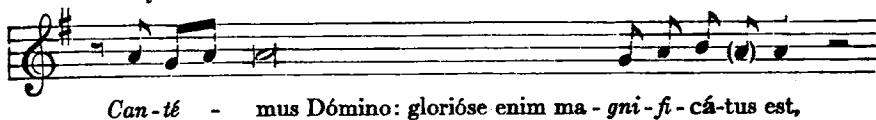
Repeat the III Antiphon.

IV. Antiphon

V. A.

Cant. Moysi.

2. Fortitúdo méa et laus méa Dóminus, * et fáctus est mihi *in salútem*:

3. Iste Déus méus, et glorificábo éum: * Déus pátris mei, et *exaltábo éum*.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nómen éjus. * Cúrrus Pharaónis et exércitum éjus *projéxit in máre*.

5. Elécti príncipes éjus submersi sunt in *mári Rúbro*: * abýssi operuérunt éos, descendérunt in *profúndum quasi lápis*.

6. Dextera túa Dómine magnificáta est in fortitúdine: † dextera túa, Dómine, percússit *inimícum*. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti *adversários tuos*:

7. Misísti íram túam, quæ devorávit éos *sicut stípulam*. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt *áquæ*:

8. Stétit *únda fluéns*, * congregátæ sunt abýssi in *médio mári*.

9. Dixit inimícus: Pérsequar et *comprehéndam*, * dívidam spólia, implébitur *ánima méa*.

10. Evaginábo gládium méum, * interficiet éos *mánus méa*:

11. Flávit spíritus tuus, et opéruit éos *máre*: * submersi sunt quasi plúmbum in *áquis veheméntibus*.

12. Quis similis tui in fórtibus Dómine? * quis similis tui, magníficus in sanctitáte, terrí-

bilis atque laudábilis, *fáciens mirabilia*?

13. Extendísti mánum túam, et devorávit éos *térra*. * Dux fuísti in misericórdia túa *pópulo quem redemísti*.

14. Et portásti éum in fortitúdine túa, * ad habitáculum *sanctum túum*.

15. Ascendérunt pópuli, et *iráti sunt*: * dolóres obtinuérunt *habitátóres Philístiim*.

16. Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moáb obtínuit *trémor*: * obri-guérunt ómnes *habitátóres Chánaan*.

17. Irruat super éos *formído et pávor*, * in magnitúdine *bráchií tui*:

18. Fíant immóbiles quasi *lápis*, † donec pertránseat *pópulus tuus Dómine*, * dónec pertránseat *pópulus tuus iste, quem possedísti*.

19. Introduces éos, et plantábis in *mónte hæreditátis tuæ*, * firmíssimo habitáculo tuo quod *operátus es, Dómine*:

20. Sanctuárium túum, Dómine, quod firmavérunt *mánus tuæ*. * Dóminus regnábit in *ælérnium, et últra*.

21. Ingréssus est enim éques Phárao cum cúrribus et equítibus éjus *in máre*: * et redúxit super éos *Dóminus águas máris*.

22. Fílii autem Israel ambu-lavérunt *per síccum* * in *médio éjus*.

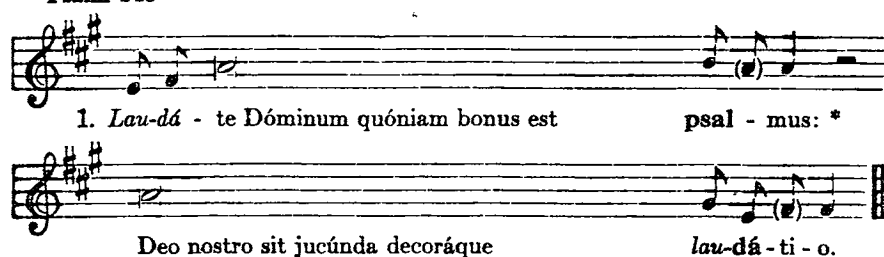
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

II. D.

Psalm 146

2. *Æ*dificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israëlís congregábit.

3. Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

4. Qui númerat multitudínem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

6. Suscípíens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque *ad* terram.

7. Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro

in cithara.

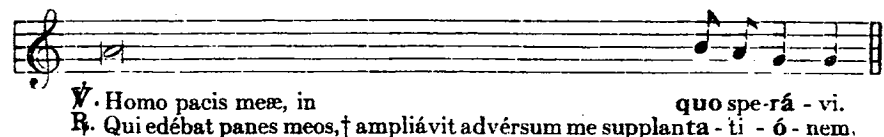
8. Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

9. Qui producít in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

10. Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus éum.

11. Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

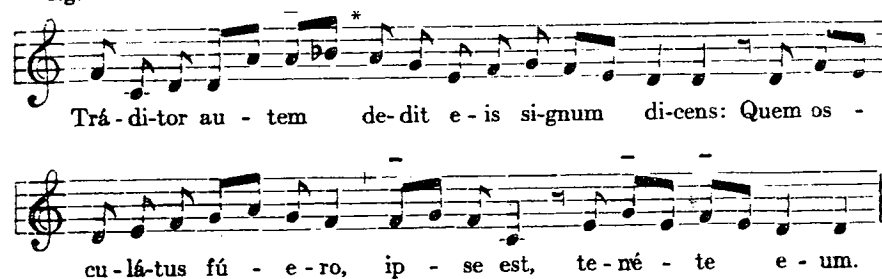
12. Beneplácitum est Dómino super tíméntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus. *Repeat the V Antiphon.*

Benedictus

Antiphon

I. g.

Cant. Zachariæ

2. Et eréxit córnu salutis nóbis, * in dómo Dávid púeri súi:

3. Sicut locútus est *per* os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum éjus:

4. Salútem ex inimícis nóstris, * et de mánu ómnium qui odérunt nos.

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nóstris: * et memorári testaménti súi sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham pátre[m] nóstrum, * datúrum se nóbis:

7. Ut sine timóre, de mánu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

8. In sanctitáte et justítia córam ípso, * ómnibus diébus nóstris.

9. Et tu púer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vías éjus:

10. Ad dándam sciéntiam salutis plébi éjus, * in remissió-nem peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dēi nóstri: * in quibus visitávit nos, óriens ex álto:

12. Illumináre his qui in ténebris et in úmbra mórtis sédent: * ad dirigéndo[s] pedes nóstros in viam pácis.

Repeat the Antiphon.

During the Benedictus, the six candles on the altar are extinguished one by one, so that the last candle may be put out at the last verse. When the Ant. Tráditionis repeated, the candle, which was left burning at the top of the triangular candlestick, is taken down, and concealed under the Epistle side of the altar. All the lights of the Church are put out.

Christus Factus Est

Ant.

Chri - stus fa - ctus est pro no - bis
o - bé - di - ens us -
que ad mor - tem. Mor -
tem au - tem cru -
cis

The third night
add further:

Propter quod et De - us ex - al - tá - vit il - lum
et de - dit

il - li no - - - men,
quod est su - per om - - ne
no - - - men

During the singing of the "Christus Factus Est," all kneel down.

"Pater Noster" in silence.

"Miserere," page 55, is recited in a low tone of voice.

At the end of the Psalm, the following prayer is said by the Celebrant, without Orémus.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Say in silence. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum. R. Amen.

The prayer being said, a little noise is made; the lighted candle is brought from under the altar, and all rise and retire.

THE MASS

Introit

IV

Nos au - - - tem glo - ri - á - - ri
o - pór - - tet in cru - ce Dó - - mi - ni
no - stri Je - - su Chri - - - sti: in quo est
sa - lus, vi - ta, et re - - sur - ré - - cti - o
no - - stra: per quem sal - vá - ti, et li - be -
rá - ti su - - - mus. Ps. De - us misereátur
no-stri, et be-ne - dí - cat no - bis: il - lú - minet
vultum suum super nos, et misere - á - tur no-stri.

The Introit is repeated as far as the Psalm.

"Kyrie," page 8* and "Gloria," page 9* of the Appendix.

During the "Gloria in Excelsis," all the bells of the Church are rung, then they are rung no more until the "Gloria" on Holy Saturday.

✠. Dóminus vobiscum. R. Et cum Spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

DEUS, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concède nobis tuæ propitiatiónis effectum: † ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster diversa utrísque intulit stipéndia meritórum; * ita nobis, abláto vetustátis errore, resurrectiόνis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Epistle

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
1 Cor., 11, 20-32

FRATRES: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. *Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum?* aut ecclesiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, *qui non habent?* *Quid dicam vobis?* LAUDO vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit pánem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípите, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit corpóris et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, júdicium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecíles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos dijúdicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Gradual

"Christus Factus Est" is sung, as on page 62.

Gospel

✠ Dóminus vobíscum. R. Et cum spiritu tuo.

✠ Sequentia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Joann., 13, 1-15

ANTE diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestiménta sua: et cum accepisset línteum, *præcínxit* se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat *præcínctus*. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, *tu mihi lavas pedes?* Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes *in ætérnum*. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis *partem* mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est *mundus totus*. Et vos mundi estis, *sed* non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: *prop-térea* dixit: Non estis *mundi* omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubúisset íterum, dixit eis: *Scitis quid fécerim vobis?* Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dicitis: *sum étenim*. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmódum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

"Credo," page 4* of the Appendix.

Offertory

Secreta

IPSE tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum.

Responses of the Preface, page 1* of the Appendix.

"Sanctus," page 11* of the Appendix.

"Pater Noster" Responses, page 2* of the Appendix.

"Agnus Dei," page 12* of the Appendix.

On this day the Priest consecrates two Hosts, reserving one for the next day, when there is no consecration. Before he washes his fingers, he puts the reserved Host into another chalice, which is placed in the middle of the altar, and covered with the pall, paten, and veil.

Communion

II

Dó-mi - nus Je - sus, postquam cená - vit
 cum di - scí-pu - lis su-is, la-vit pe-des e - ó-rum,
 et a - it il - - lis: Sci - - - tis
 quid fé-ce - rim vo - - bis, e-go Dó-mi - -
 nus, et Ma - gí-ster? Ex-ém-plum de - di
 vo - - bis, ut et vos i - ta fa-ci - á-tis.

Postcommunion

REFFECTI vitálibus aliméntis, quæsumus, Dómine *Deus* noster:
 † ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, *
 immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

I - te De - o mis - sa est.
 grá - ti - as.

A Repository is prepared in some convenient place, chapel or altar, adorned with flowers and lights, where the chalice with the reserved Host is to be kept until the mass of the Presanctified takes place the next day. After the Mass, the B. Sacrament is carried to it in solemn procession, while the Choir sings the "Pange lingua" as follows:

Pange, Lingua

111

1. Pan - ge, lin - gua, glo - ri - ó - si Cór - po - ris my - sté - ri - um,
 2. No - bis da - tus, no - bis na - tus Ex in - tá - cta Vir - gi - ne,
 3. In su - pré - mæ no - cte cæ - næ Ré - cumbens cum frá - tri - bus,
 4. Verbum ca - ro, panem ve - rum Ver - bo carnem é - fi - cit
 5. Tantum er - go Sa - cra - mén - tum Ve - ne - ré - mur cé - r - nu - i:
 6. Ge - ni - tó - ri, Ge - ni - tó - que Laus et ju - bi - lá - ti - o,
 1. San - gui - nís - que pre - ti - ó - si, Quem in mundi pré - ti - um,
 2. Et in mun - do con - ver - sá - tus, Spar - so Ver - bi sé - mi - ne,
 3. Ob - ser - vá - ta le - ge ple - ne Ci - bis in le - gá - li - bus,
 4. Fit que san - guis Chri - sti merum: Et si sensus dé - fi - cit:
 5. Et an - ti - quum do - cu - mén - tum No - vo ce - dat rí - tu - i:
 6. Sa - lus, ho - nor, vir - tus quoque Sit et be - ne - dí - cti - o.
 1. Fructus ventris ge - ne - ró - si Rex ef - fú - dit gén - ti - um.
 2. Su - i mo - ras in - co - lá - tus Mi - ro clau - sit ór - di - ne.
 3. Ci - bum tur - bæ du - o - dé - næ Se dat su - is má - nibus.
 4. Ad firmándum cor sin - cé - rum So - la fi - des sú - fi - cit.
 5. Præstet fi - des suppleméntum Sên - su - um de - fé - ctu - i.
 6. Pro - ce - dén - ti ab u - tró - que Compar sit lau - dá - ti - o. A - men.

The Blessing of the Holy Oils

In Cathedral Churches the blessing of the oil for the Catechumens and of the oil for the sick takes place during the Mass. The Chrism is also prepared. The Mass, which is usually a Pontifical High Mass, proceeds as usual up to the words of the Canon, "Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas," exclusive. Then the Bishop, having made a genuflection before the altar, retires to the Epistle side, purifies his fingers over an empty chalice and wipes them with a purificator. Coming back to the middle of the altar, he genuflects, descends

to the foot of the steps, receives the mitre and goes to a seat, prepared for him in the sanctuary, where he sits at a table with his face towards the altar. The Archdeacon, at the side of the Bishop, calls, as follows, for the oil of the sick:

that is, "the oil for the sick," which one of the Subdeacons, accompanied by two Acolytes, proceeds to bring from the sacristy. He gives it to the Archdeacon, saying: "Oleum infirmorum." The Archdeacon, placing it on the table, presents it to the Bishop, saying the same words. The Bishop, with his mitre on, rises and says in a low voice:

EXORCIZO te, immundissime spiritus, omnisque incursio satanæ et omne phantasma. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; ut recedas ab hoc oleo, ut possit effici unctio spiritalis ad corroborandum templum Dei vivi; ut in eo possit Spiritus Sanctus habitare, per nomen Dei Patris omnipotentis, et per nomen dilectissimi Filii ejus Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Then putting off his mitre, he blesses the Oil, saying in the same tone:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum Spíritu tuo.

Orémus

EMITTE, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum tuum Paráclitum de cœlis in hanc pinguédinem olivæ, quam de víridi ligno producere dignátus es, ad refectiõnem mentis et córporis; ut tua sancta bene dictiõne, sit omni hoc unguénto cœlestis medicínæ perúncito tutámen mentis et córporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes, omnémque ægritúdinem mentis et córporis, unde unxisti Sacerdótes, Reges, Prophétas, et Mártýres; sit Chrísma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedíctum, pérmanens in viscéribus nostris. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

The Oil is then carried back to the sacristy, and kept most carefully. Then the Bishop, resuming his mitre, sits, washes his hands, rises, and goes accompanied by his attendants to the step of the Altar, where, putting off his mitre, he genu-

flects, goes up to the Altar, and proceeds with the Mass, until the Communion, which the Bishop alone receives. The Deacon then puts the consecrated Host to be reserved for the morrow, into a chalice, and reverently places it on the middle of the Altar. Then the Bishop communicates the Deacon and Subdeacon, and the rest of the clergy: and after receiving the ablutions, he genuflects to the Blessed Sacrament upon the Altar, and returning sits as before; the attendants and others standing.

Then the Archdeacon, standing near the Bishop, calls for:

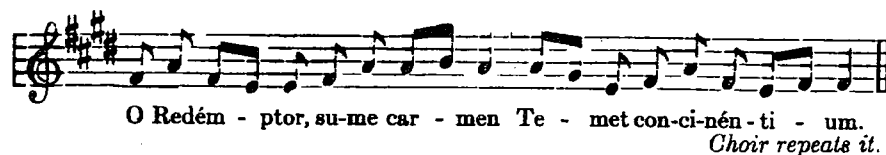
that is, "the Oil for the Holy Chrism" he calls also for:

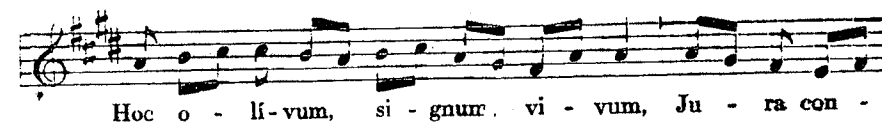
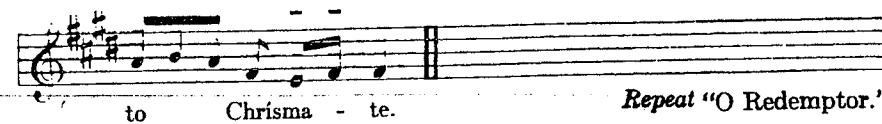
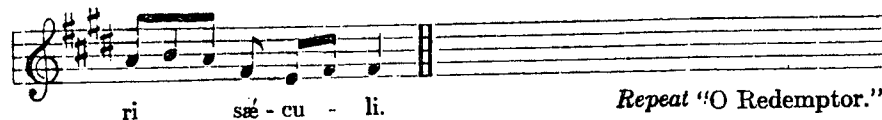
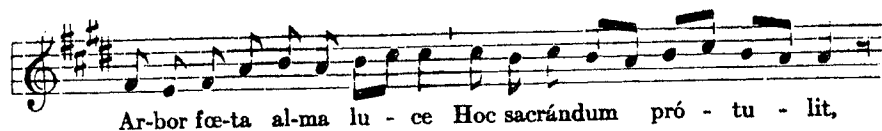
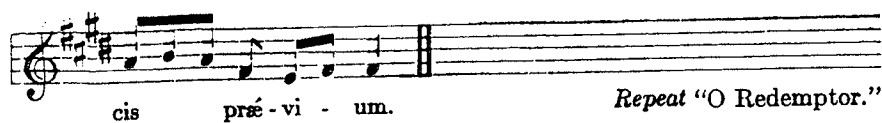

that is, "the Oil of Catechumens."

A thurible being presented to the Bishop, he puts incense into it, and blesses it after the accustomed manner. Then the Priests, Deacons, and Subdeacons go in procession to the Sacristy to fetch, with all solemnity, the Oil of Chrism and the Oil of Catechumens, which are brought in, carried by two Deacons, preceded by a Subdeacon, carrying a vessel of balsam, and followed by the Priests, Deacons, and Subdeacons.

As the procession moves from the Sacristy, a few singers chant the following alternately with the choir:

When all have reached their places in the Choir, the Deacon, who carries the Oil of Chrism, comes before the Bishop. The Archdeacon, receiving it from him, places it, covered with a white cloth, on the table before the Bishop. Then the Subdeacon, carrying the vessel with balsam, gives it to the Archdeacon, who places it in like manner upon the table. The Bishop then rises, puts off his mitre, and first blesses the balsam, saying:

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus

DEUS, mysteriôrum cœlestium et virtútum ómnium præpará-tor, nostras, quæsumus, preces exáudi, hanc odoríferam sicci còrticis lácrymam (quæ felicis virgæ profluendo sudórem, sacer-dotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis, præsta, mystériis, et concessa benedictióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in uni-táte Spíritus sancti Deus, per ómnia sœcula sœculórum. ℞. Amen.

Orémus

CREATURÁRUM ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móy-sen fámulum tuum permístis herbis arómatum fieri præce-písti sanctificatióne unguénti; cleméntiam tuam suppliciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spiri-tuálem grátiam largiéndò, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infún-das. Sit nobis, Dómine, fidei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cœlestis vexilli impressi-óne digníssimum; ut quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúcti, córporum atque animárum benedicti-óne pleníssimam consequántur, et beatæ fidei colláto múnere perén-niter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sœcula sœculórum. ℞. Amen.

Then, taking his mitre, the Bishop, still standing, mixes in a paten balsam with a little of the oil from the Ampulla, containing the Chrism, saying:

OREMUS Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensibilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparabiliter conjúxit, et co-operánte grátia Spíritus sancti, óleo exultatiónis præ participibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua exciderat, hæreditáti; quátenus hos ex diversis creaturárum speciébús liquóres creatós sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dicat, et benedicéndo sancti ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicumque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se participem regni coeléstis effici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

After which, the Bishop sits, with his mitre still on, and breathes thrice in the form of a cross, over the Chrism.

Then the twelve Priests in order bowing lowly to the B. Sacrament on the Altar, and to the Bishop, approach the table, and each in turn breathes, as the Bishop had done, over the Chrism. Then lowly bowing, as before, they return to their places. Which done, the Bishop standing, with his mitre, pronounces at once the Exorcism of the Chrism, saying:

EXORCIZO te, creatúra olei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt; ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, ómnisque incúr-sio, et omne phántasma sátanæ eradicétur, et effugétur a te; ut fias ómnibus qui ex te ungéndi sunt, in adoptiõem filiórú per Spíritum sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ sancti.

Then putting off his mitre, and extending his hands before his breast, he sings the Preface:

Responses of the Preface are sung on the ferial tone as for the blessing of the Palma, page 2.

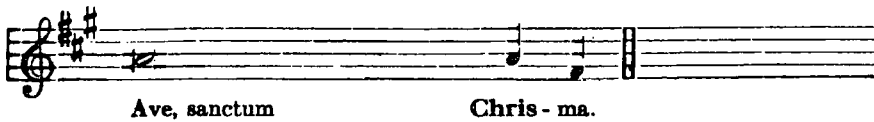
VERE dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine Sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui in principio, inter cætera bonitátis tuæ múnera, terram producere fructífera ligna jussisti, inter quæ hujus pinguíssimi liquóris ministræ olivæ nasceréntur, quarum

fructus sacro chrísmati deservíret. Nam et David prophético spíritu grátia tuæ Sacraménta prænóscens, vultus nostros in óleo exhilarándos esse cantávit. Et cum mundi crimina dilúvio quondam expiaréntur effúso, similitúdinem futúri múnus colúmba demónstrans per olivæ ramum, pacem terris rédditam nuntiávit. Quod in novíssimis tempóribus manifestis est effectibus declarátum, cum baptísmatis aquis ómnium criminum commissa deléntibus, hæc olei únctio vultus nostros jucúndos efficit, ac serénos. Inde étiam Móysi fámulo tuo mandátum dedisti, ut Aaron fratrem suum prius aqua lotum per infusiõem hujus unguénti constitúeret sacerdotem. Accéssit ad hoc ámplior honor, cum Fílius tuus Jesus Christus Dóminus noster lavári se a Joánnē undis Jordánicis exegisset; ut Spíritu sancto in colúmbæ similitúde désuper misso, Unigénitum tuum in quo tibi óptime complacuisse, testimónio subsequéntis votis osténderes, et hoc illud esse manifestíssime comprobáres, quod cum óleo lætitiæ præ consórtibus suis ungéndum David prophéta cecinisset. Te igitur deprecámur, Dómine Sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per eúndem Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, ut hujus creaturæ pinguédinem sancti ✠ ficare tua bene ✠ dictiõe digneris, et sancti ✠ Spíritus ei admiscere virtútem, co-operánte Christi Fílii tui poténtia, a cujus nómine sancto Chrisma nomen accépit, unde unxísti sacerdotes, reges, prophétas et mártýres: ut spirituális lavácri Baptísma renovándis, creaturam Chrísmatis in Sacraméntum perfectæ salutis vitæque confirmes; ut sanctificatiõe unctiões infúsa, corruptiõe primæ nativitátis absorpta, sanctum uníuscujusque templum acceptábilis vitæ innocentiae odóre redoléscat; ut secúndum constitutiões tuæ Sacraméntum, régio, et sacerdotáli, propheticoque honóre perfúsi, vestiménto incorrupti múnus induántur; ut sit his, qui renáti fúerint ex aqua, et Spíritu sancto, Chrisma salutis, eosque ætérnæ vitæ participes, et coeléstis glóriæ faciat esse consórtes. *Then, in the speaking tone of voice only, he says:* Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

The Bishop mingles the balsam and oil, mixed on the paten, with the holy Chrism in the Ampulla, saying:

HÆC commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúnctis propitiatio, et custódia salutáris in sæcula sæculórum. R. Amen.

The Deacon then removes the veil, which hitherto covered the Ampulla, and the Bishop, bowing his head, salutes the Chrism, singing:

This he does a second and a third time, singing it on a higher pitch of tone each time; then he kisses the lip of the Ampulla. The twelve Priests, in order, make the same salutation, singing three times, Ave, sanctum Chrisma; raising their voice each time; having kissed the lip of the Ampulla, they return to their places. Presently the Deacon approaches with the other Ampulla, containing the Oil of Catechumens, which he presents to the Archdeacon, who places it on the table before the Bishop. The Bishop and the twelve Priests breathe over it, as was done in the case of the Ampulla of Chrism. The Bishop rises with his mitre on, and, at once pronounces, in a low tone, the Exorcism of the Oil of Catechumens, saying:

EXORCIZO te, creatúra olei. In nómine Dei Pa-tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi, et Spíritus sancti, ut in hac invocatióne individúe Trinitátis, atque unius virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversáarii, omnis inveteráta malítia diabóli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et cæcum phantásma eradícetur, et effugétur, et discédát a te; ut, divínis Sacraméntis purificáta, fias in adoptiόνem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissiόνem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sáculum per ignem. R. Amen.

Then the Bishop, putting off his mitre, blesses the Oil of Catechumens, saying:

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

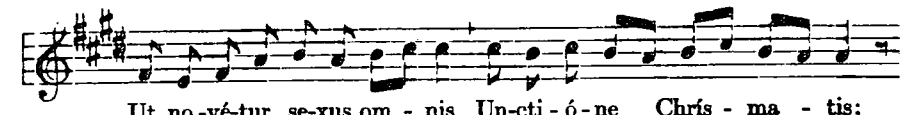
DEUS, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálum remunerátor, qui virtúte sancti Spíritus imbecillárum mén-tium rudiménta confirmas, te orámus, Dómine, ut emíttre dignéris tuam bene dictiόνem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas, per unctiόνem hujus creatúre, purgatióne mentis et córporis; ut si quæ illis adversántium spírituum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti olei

hujus abscedant; nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facultas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiόνis hujus præparatió útilis ad salútem, quam étiam cœléstis regeneratiónis nativité in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sáculum per ignem. R. Amen.

Then the Bishop and the twelve Priests, in order, reverently salute the Oil of Catechumens, singing three times and raising the voice each time.

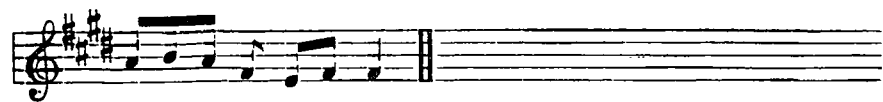

As directed for the Chrism, they kiss the lip of the Ampulla. Then the Ampullas are carried by the Deacons back to the Sacristy or Sacrarium, in the same order and form as they were brought in, the singers and the choir resuming the singing of

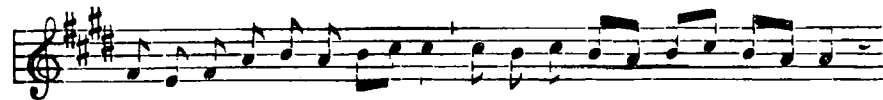
Repeat "O Redemptor."

cha - ris - ma - ta.

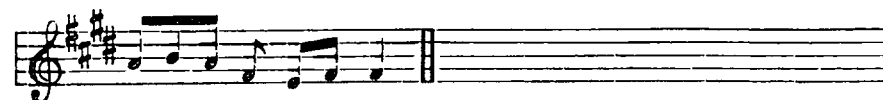
Repeat "O Redemptor."

Cor-de na-tus ex Pa-rén - tis Al-vum implens Vír - gi - nis,

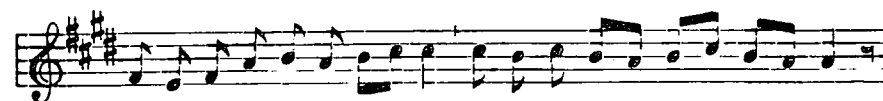

Præ-sta lu-cem, clau - de mor - tem Chris - ma - tis

con - sör - ti - bus,

Repeat "O Redemptor."

Sit hæc di-es fe-sta no - bis, Sæ-cu-ló-rum sæ - cu - lis

Sit sa - crá - ta di - gna lau - de, Nec se - né -

scat tém - po - re.

Repeat "O Redemptor."

Then the Bishop proceeds with the Mass.

The Priest, vested in alb and purple stole, accompanied by the Deacon and the Subdeacon, divests the altars of their coverings and ornaments, saying the following antiphon and psalm:

Ant. Diviserunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21

1. Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

2. Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

3. Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

4. In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

5. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

7. Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

8. Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

9. Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quoniam tribulatio próxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

12. Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

13. Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

14. Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

17. Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

18. Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

20. Tu autem, Domine, ne elongáveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam concipice.

21. Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glori ficáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israél: * quóniam non spre vit, neque despéxit deprecatió nem páuperis.

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et satu-

rabúntur: et laudábunt Dómi num, qui requírun t eum: * vi vent corda eórum in sáeculum sáeculi.

29. Reminiscéntur et con verténtur ad Dóminum * uni vérsi fines terræ.

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

32. Manducavérunt et adora vérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annun tiábunt cæli justítiam ejus pó pulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Repeat the following:

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: * et super vestem meam misérunt sortem.

GOOD FRIDAY

The Matins

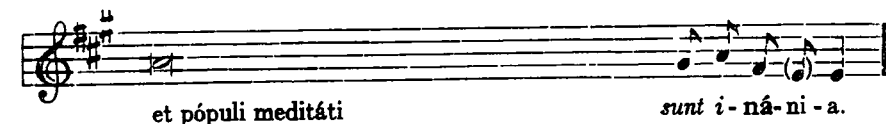
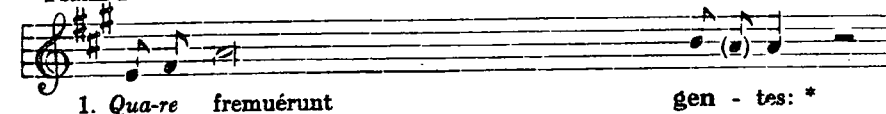
"Pater Noster," "Ave Maria" and "Credo" in silence.

I. Antiphon
VIII. G.

First Nocturn

Psalm 2

2. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advér sus *Christum* ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis *jugum ipsórum*.

4. Qui hábitat in cælis, irridé bit eos: * et Dóminus subsan nábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contur-

bábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fí lius meus es tu, ego hódie *genui* te.

8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessi ónem tuam *términos ter-ræ*.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

10. Et nunc, reges, intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram.

11. Servíte Dómino in timóre:

* et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Repeat the I Antiphon.

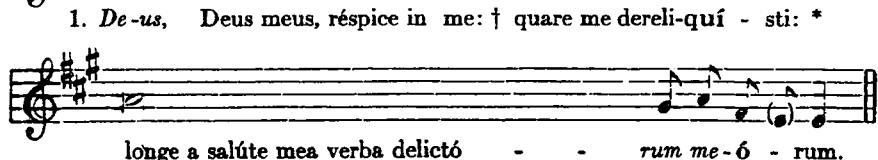
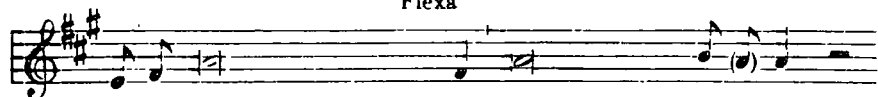
II. Antiphon

VIII. G.

Psalm 21

Flexa

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te spera-

vérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsédérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus,

ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et a cónribus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Timeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exáudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésiá magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in sáculum sáculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

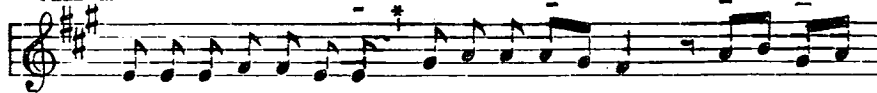
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum *sérviet* ipsi.
 34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annun-

tiábunt cæli justítiam ejus pó-
 pulo qui nascétur, quem *fecit*
 Dóminus.

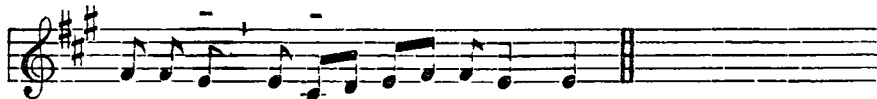
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VIII. a.

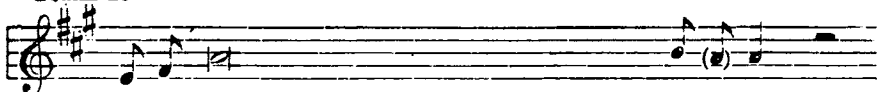

In-sur-re-xé-runt in me testes in - f - qui, et men -

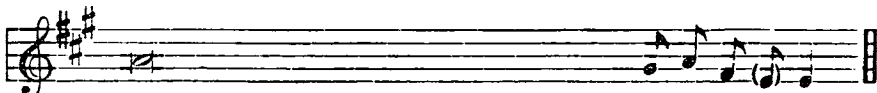

tí-ta est in - f - qui - tas si - bi.

Psalm 26

1. Dó-mi - nus illuminátio mea, et salus me - a: *

quem tí-mé - bo.

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo *trepidábo*?

3. Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant *carnes* meas:

4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et *cecidérunt*.

5. Si consistant advérsus me castra, * non timébit *cor meum*.

6. Si exsúrgat advérsus me próclium, * in hoc ego *sperábo*.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus

vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem *templum* ejus.

9. Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos *meos*.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psal-mum *dicam* Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei *et exáudi* me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, *requíram*.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, *salutáris meus*.

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliqué-runt me: * Dóminus autem *assúmpsit* me.

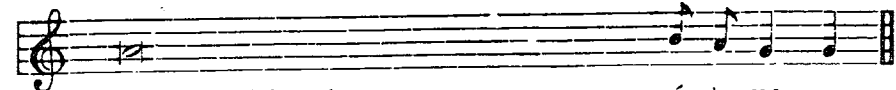
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos *meos*.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentita est iníquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra *viventium*.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

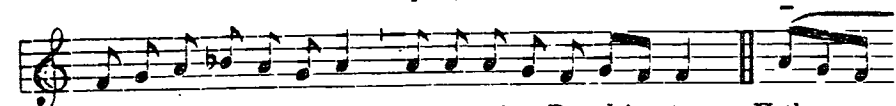
Repeat the III Antiphon.

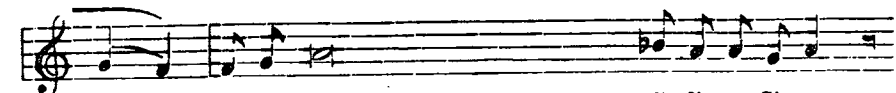
V. Diviserunt sibi vesti - - - - - mén-ta me - a.
 R. Et super vestem meam mi - - - - - sé-runt sor - tem.

I. Lamentation

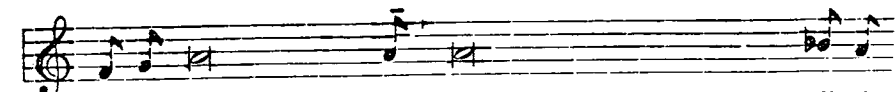
Cap. 2, 8-15

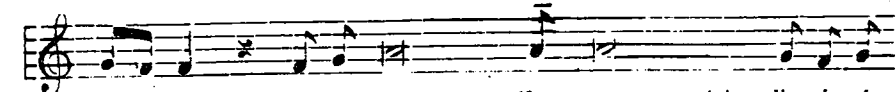
De La-men-ta-ti - ó-ne Je-re-mí-æ Pro-phé - tæ. Heth.—

Co-gi - távit Dóminus dissipáre murum fi - li - æ Si-on:

te-tén - dit funículum su-um, et non avértit manum suam a per-di - ti -

ó - ne: lu-xít - que antemurále et murus páriter dis - si - pá -

tus est. Teth.— De-fi - xæ sunt in terra por-tæ
e-jus: pér-di - dit et contrívit vectes e-jus: regem ejus et príncipes
e-jus in gén-ti - bus: non est lex, et prophætæ ejus non inven-
runt visió-nem a Dó-mi - no. Jod.— Se-dé - runt in ter-
ra, conticuérunt senes fi-li - æ Si-on: consper - sérunt cínere
cápita su-a, accínti sunt ci-li - ci - is, ab-je - cérunt in terram cá-
pita sua vírgines Je-rú-sa - lem. Caph.— De-fe - cérunt præ lácrimis
ó-cu-li me-i, con-tur - báta sunt ví-sce-ra me - a:
ef-fú - sum est in terra jecur me-um super contritióne filíæ pó-pu-
li me-i, cum de - ficeret párvulus et lactens in pla - té-is óp-

pi - di. Je - rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem, con-vér - tere ad Dó-
minum De-um tu - um.

First Responsory

Omnes amíci méi dereliquerunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: † trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, † acéto potábant me.

¶ Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, † acéto potábant me.

II. Lamentation

La-med. Má-tri - bus suis dixé - runt: Ubi est tríticum et
vi-num? cum de - ficerent quasi vulneráti 'in platéis ci - vi - tá - tis:
cum ex - halárent ánimas su - as in sinu ma - trum su - á - rum.
Mem. Cu-i comparábo te? vel cui assimilábo te,
fili - a Je - rú-sa-lem? cu - i exæquábo te et consolábor 'e, virgo

fi-li-a Si-on? Ma-gna est enim velut mare con-tri-ti-o tu-a:
a: quns medé-bi-tur tu-i? Nun. Prophé-tæ tui
vidérunt tibi fal-sa et stulta, nec a-periébant iniqui-tá-tem tu-arr
ut te ad pœniténtiam pro-vo-cá-rent: vi-dé-runt autem tibi
assumptiões falsas, et e-jec-ti-ó-nes. Samech.
Plausé-runt super te máni-bus omnes transe-ún-tes per vi-am
si-bi-lavérunt et movérunt caput su-um super fili-am Je-rú-
sa-lem: Hæc-ci-ne est urbs, dicéntes, perfé-cti de-có-ris, gáu-di-
um uni-vér-sæ ter-ræ? Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem,
con-vér-tere ad Dóminum De-um tu-um.

Second Responsory

Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: † latro de cruce clamábat, dicens: † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

V. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, † et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. * Et omnis terra trémuit: † latro de cruce clamábat, dicens: † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

III. Lamentation

Cap. 3, 1-9

A-leph. E-go vir videns pauper-tá-tem me-am
in vir-ga indignati-ó-nis e-jus. A-leph.
Me mi-návit et ad-dú-xit in té-ne-bras, et non in lu-cem.
A-leph. Tantum in me vertit, et con-vértit
manum suam to-ta di-e. Beth. Ve-tú-
stam fecit pellem meam, et carnem me-am, contrivit os-sa me-a.
Beth. Æ-di-ficávit in gy-ro me-o, et cir-

cūm dedit me felle et la-bó-re.

Beth. In te-nebrósis col-lo-cá-vit me, qua-si mórtuos sem-pi-tér-nos. Ghimel. Circum-ædificávit adversum me, ut non e-gré-di-ar: ag-gra-vávit cóm-pe-dem me-um. Ghimel. Sed et, cum clamávero et ro-gá-ve-ro, ex-clú-sit orati-ó-nem me-am. Ghi-mel. Conclú-sit vias meas lapí-di-bus quadris, sé-mi-tas me-as sub-vér-tit. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-tere ad Dóminum De-um tu-um.

Third Responsory

Vinea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérssa es in amaritúdinem, † ut me crucifigeres et Barábbam dimitteres?

‡. Sepívi te, et lápidés elégi ex te, et ædificávi turrim. * Quómodo convérssa es in amaritúdinem, † ut me crucifigeres et Barábbam dimitteres?

R. Vinea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérssa es in amaritúdinem, † ut me crucifigeres et Barábbam dimitteres?

IV. Antiphon

VIII. G.

Second Nocturn

Vim fa-ci-é-bant qui quæ-ré-bant á-nimam me-am.

Psalm 37

1. Dó-mi-ne, ne in furóre tuo árgu-as me: * Flexa neque in ira tua cor-rí-pi-as me.

2. Quóniam sagittæ túæ infixæ sunt mîhi: * et confirmásti super me mánus túas.

3. Non est sánitas in cárne mea a fácie iræ túæ: * non est pax óssibus méis a fácie peccatórum meórum.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt cáput meum: * et sicut ónus gráve gravátæ sunt súper me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipientiæ meæ.

6. Miser fáctus sum, et curvátus sum úsque in finem: *

tóta díe contristátus ingrediē-bar.

7. Quóniam lumbi méi impléti sunt illusióibus: * et non est sánitas in cárne mea.

8. Afflíctus sum et humiliátus sum nímis: * rugiébam a gémitu cordis méi.

9. Dómine, ante te ómne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

10. Cor meum conturbátum est, † dereliquit me virtus mea: * et lúmen oculórum meórum, et ípsam non est mecum.

11. Amíci méi et próximi méi * advérsus me appropinquavérunt *et steterunt*.

12. Et qui juxta me érant, de lónga steterunt: * et vim faciébant, qui quærébant *ánimam meam*.

13. Et qui inquirébant mála míhi, locúti sunt vanitátes: * et dólos tóta die meditabántur.

14. Ego autem tamquam súrdus non audiébam: * et sicut mútus non apériens os *suum*.

15. Et fáctus sum sicut hómo non áudiens, * et non hábens in óre *suo redargutiónes*.

16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, *Déus meus*.

17. Quia díxi: Nequándo supergáudeant míhi inimíci méi: * et dum commovéntur pédes

méi, super me *mágra locúti sunt*.

18. Quóniam égo in flagélla parátus sum: * et dólor méus in conspéctu *méo sémper*.

19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto *méo*.

20. Inimíci autem méi vívunt, et confirmáti sunt *súper me*: * et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.

21. Qui retríbuunt mála pro bónis, detrahébant míhi: * quóniam sequébar *bonitátem*.

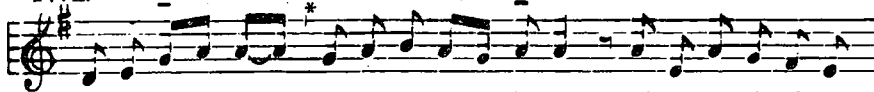
22. Ne derelínquas me, Dómine, Déus *meus*: * ne discésseris a me.

23. Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Déus *salútis meæ*.

Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

IV. A.

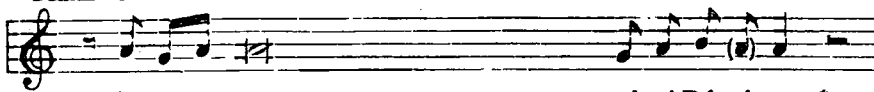

Confundán - tur et re - ve - re - án - tur, qui quærun - t á - nimam

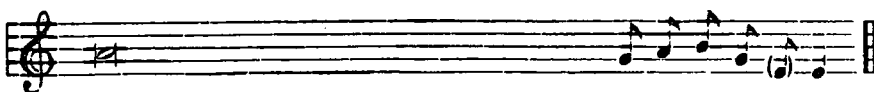

me - am, ut áu - fe - rant e - am.

Psalm 39

Ex - spé - ctans exspe - - - ctá - vi Dó - minum: *

et

in - té - n - di mí - hi.

2. Et exáudívit *preces meas*: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto *fæcis*.

3. Et státuit super petram *pedes meos*: * et diréxit *gressus meos*.

4. Et immísit in os meum *cánticum novum*, * *carmen Deo nostro*.

5. Vidébunt multi, et *timé* - bunt: * et *sperábunt in Dómino*.

6. Beátus vir cujus est nomen Dómini *spes ejus*: * et non respéxit in vanitátes et *insánias falsas*.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, *mirabilia tua*: * et cogitatióibus tuis non est qui *símilis sit tibi*.

8. Annuntiávi et locúti sum: * multiplicáti sunt *super númerum*.

9. Sacrificium et oblatiōem *nolúisti*: * aures autem *perfecísti mihi*.

10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti*: tunc díxi: *Ecce vénio*.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem *voluntátem tuam*: * Deus meus, vólui, et legem tuam in *médio cordis mei*.

12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia *magna*, * ecce *lábia mea non prohibébo*: Dómine, tu *scísti*.

13. Justítiam tuam non abscondi in *corde méo*: * *veritá* -

tem tuam et *salutáre tuum díxi*.

14. Non abscondi *misericórdiam tuam* et *veritátem tuam* * a *concílio multo*.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias *miseratiónes tuas* a me: * *misericórdia tua* et *véritas tua* *semper suscepérunt me*.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum *non est númerus*: * *comprehendérunt me iniquitátes meæ*, et non pótui *ut vidérem*.

17. Multiplicátæ sunt super capílos *cápitis mei*: * et cor meum *derelíquit me*.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas me*: * Dómine, ad *adjuvándum me respice*.

19. Confundántur et reve - reántur simul qui quærun - t *ánimam meam*, * ut *áuferant eam*.

20. Convertántur retrórsum et *revereántur*, * qui *volunt mihi mala*.

21. Ferant conféstim *confusió - nem suam*, * qui dicunt míhi: *Euge, euge*.

22. Exsúltent et læténtur super te omnes *quaeréntes te*: * et dicant *semper*: Magnificétur Dóminus, qui *diligunt salutáre tuum*.

23. Ego autem mendícus *sum et pauper*: * Dóminus *sollicitus est mei*.

24. Adjútor meus, et pro - téctor *meus tu es*: * Deus meus, *ne tardáveris*.

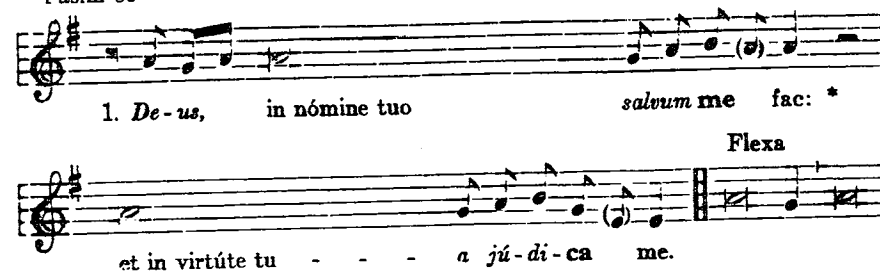
Repeat the V Antiphon.

VI. Antiphon

IV. A.

Psalm 53

2. Déus, exáudi oratióem méam: * áuribus pèrcepe vérba óris méi.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, † et fórtes quæsiérunt ánimam méam: * et non proposuérunt Déum ante conspéctum súum.

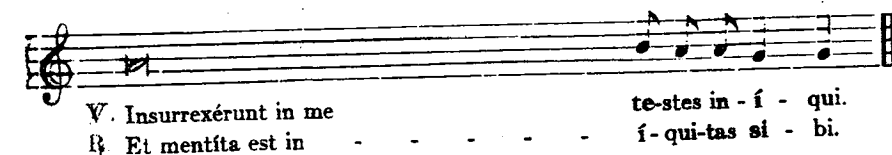
4. Ecce enim Déus ádjuvat me: * et Dóminus suscep-tor est ánimæ meæ.

5. Avérte mála inimícis méis: * et in veritáte túa dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini túo, Dómine: quóniam bónum est:

7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos méos despéxit óculus méus.

Repeat the VI Antiphon.

"Pater Noster" in silence.

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos
In Ps. 63, ad vere. 2

PROTEXISTI me, Deus, a convéntu malignántium, a multitú-dine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártýres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártýrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitú-dine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Filio, et hómine, quem gerébat: quia filius hóminis est, et Filius Dei est: Filius Dei, propter formam Dei: filius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recíper eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

Fourth Responsory

Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et fústibus comprehénder me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: † Et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

V. Cumque iniecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: † Et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Fifth Lesson

NOSTIS qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occidere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuít vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatió-nibus ejus ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdé-ndi eum: tamquam ibi volé-ntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori póssit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquit, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Filius Dei est, líberet eum.

Fifth Responsory

Ténebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi: † et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: † Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinatio capite, emisit spiritum.

✠ Exclamans Jesus voce magna, ait: † Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. * Et inclinatio capite, emisit spiritum.

Sixth Lesson

EXACUERUNT tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occidite; responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mítescerent, et desínerent velle occidere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveráverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocétes, qui coegérunt ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos, o Judæi, occidistis. Unde occidistis? Gládio linguæ: acúistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamástis: Crucifige, crucifige?

Sixth Responsory

Animam meam diléctam tradidi in manus iniquórum, † et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: † dedit contra me voces adversárius, dicens: † Congregámini, et properáte ad devorándum illum: † posuérent me in deserto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

✠ Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, † et non pepercérent animæ meæ. * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

R Animam meam diléctam tradidi in manus iniquórum, † et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: † dedit contra me voces adversárius, dicens: † Congregámini, et properáte ad devorándum illum: † posuérent me in deserto solitúdinis et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

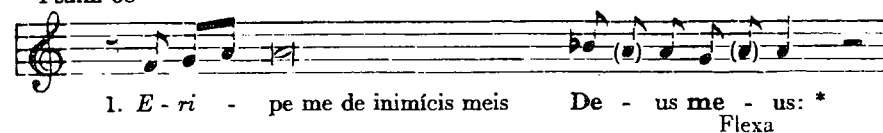
VII. Antiphon

Third Nocturn

I. f.

Psalm 58

2. Eripe me de operántibus iniquitatem: * et de viris sanguinum sálva me.

3. Quia ecce cepérunt animam méam: * irruérunt in me fórtes.

4. Neque iniquitas méa, neque peccátum méum, Dómine: * sine iniquitate cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum méum, et víde: * et tu, Dómine, Déus virtútum, Déus Israel.

6. Inténde ad visitándas ómnes géntes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniqui-

tatem.

7. Converténtur ad vésperam: et fámam patiéntur ut cánes, * et circúmbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore súo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, deridébis éos: * ad níhilum dedúces ómnes géntes.

10. Fortitúdinem méam ad te custódiám, † quia, Déus, suscéptor méus es: * Déus méus, misericórdia ejus præveniet me.

11. Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

12. Dispérge fillos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine.

13. Delictum óris eórum, sermónem labiórurn ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non éruñt.

15. Et sciént quia Deus dominábitur Jácob: * et finium terræ.

16. Converténtur ad vésperam: et fámern patiéntur ut cánes, * et circuibunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitudinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscēptor meus, * et refúgium méum in die tribulationis meæ.

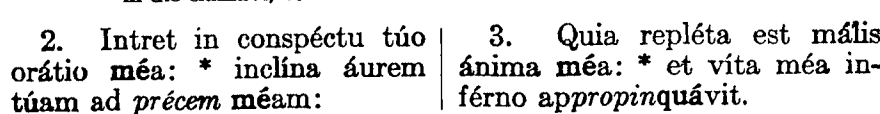
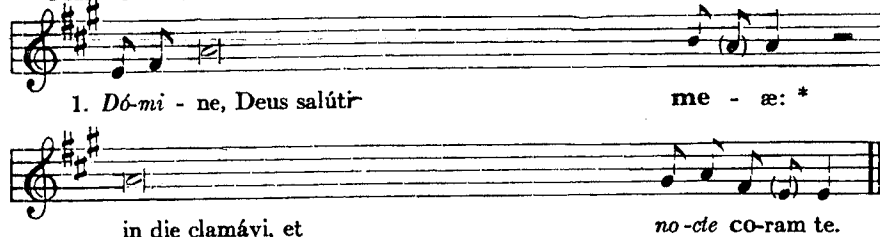
20. Adjutor meus tibi psálam, † quia, Deus, suscēptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon

Psalm 87

2. Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclina áurem tuam ad précem meam:

3. Quia repléta est mális ánima mea: * et víta mea inférno appropinquávit.

4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum: * factus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor ámplius: * et ipsi de mánu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lácú inferióri: * in tenebrósis, et in úmbra mórtis.

7. Super me confirmátus est fúror tuus: * et ómnes flúctus tuos induxisti súper me.

8. Longe fecisti nótos meos á me: * posuérunt me abominatióne sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt prae inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tóta die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in térra obliviónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane oratio mea prævéniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióne meam: * avértis fáciem tuam á me?

16. Páuper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbáverunt me.

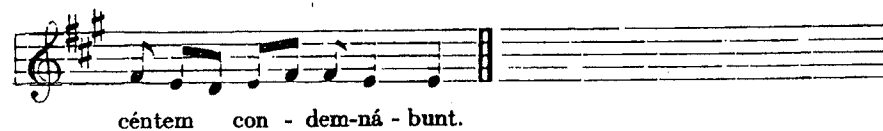
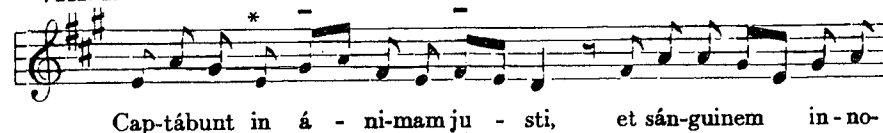
18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta die: * circumdedérunt me símul.

19. Elongásti a me amicum et próximum: * et nótos meos a miséria.

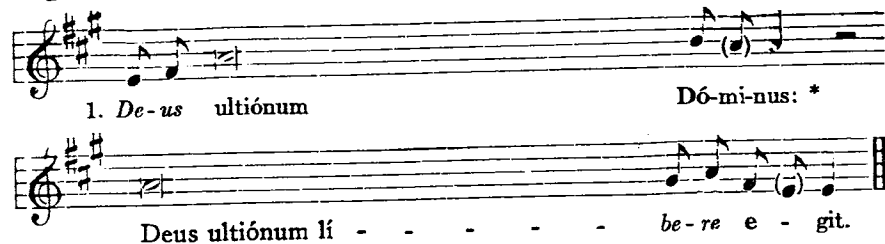
Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon

VIII. g.

Psalm 93

2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: * redde retributió**em** **superbis**.

3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur **injustítiam**?

5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam **vexavérunt**.

6. Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupillos **occidérunt**.

7. Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget **Deus Jacob**.

8. Intelligite, insipientes in **pópulo**: * et stulti, aliquá**ndo** **sápíte**.

9. Qui plantávit aurem, non **áudiet**? * aut qui finxit óculum, non **consíderat**?

10. Qui córripit Gentes non **árguet**: * qui docet **hóminem sciéntiam**?

11. Dóminus scit cogitatió**nes** **hóminum**, * quóniam **vanæ** sunt.

12. Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine: * et de lege

tua docúeris **eum**.

13. Ut mítigés ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **fóvea**.

14. Quia non repéllet Dóminus plebem **suam**: * et hereditátem suam non **derelínquet**.

15. Quoadúsque justítia convertátur in júdici**um**: * et qui juxta illam omnes qui **recto sunt corde**.

16. Quis consúrget mihi advérsus **malignántes**? * aut quis stabit mecum advérsus operántes **iniquitátem**?

17. Nisi quia Dóminus **adjúvit** me: * paulo minus habitáset in inférno **ánima mea**.

18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: * misericórdia tua, Dómine, **adjuváb**at me.

19. Secúndum multitudinem **dolórum** meórum in corde **méo**: * consolatió**nes** tuæ lætificavérunt **ánimam meam**.

20. Numquid adhæret tibi sedes **iniquitátis**: * qui fingis labórem **in praecepto**?

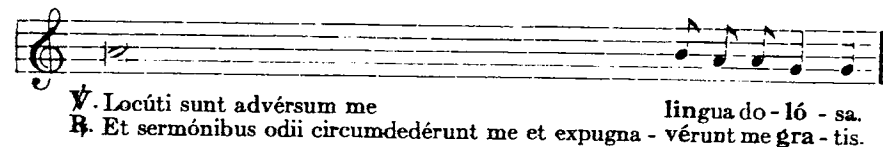
21. Captábunt in **ánimam** **justi**: * et ságuinem **innocéntem** **condemnábunt**.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium **spei meæ**.

23. Et reddet illis iniquitá**tem**

ipsórum: et in malitia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus **Deus noster**.

Repeat the IX Antiphon.

"Pater Noster" in silence.

Seventh Lesson

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Cap. 4, 11-16 et 5, 1-10

FESTINÉMUS ingredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis **exémplum**. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabiliór omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisió**nem** **ánimæ** ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatió**num** et intenti**onum** **cordis**. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu **ejus**: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis **ejus**, ad quem nobis **sermo**. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Filium Dei: teneá**mus** **confessió**nem****. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine **absque peccáto**.

Seventh Responsory

Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, † et non pepercérunt **ánimæ meæ**: † congregáti sunt advérsus me fortes: * Et sicut gigá**ntes** steterunt contra me.

V. Aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt **ánimam meam**. * Et sicut gigá**ntes** steterunt contra me.

Eighth Lesson

ADEAMUS ergo cum fidúcia ad thronum **grátiae**: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio **opportúno**. Omnis namque Póntifex ex homínibus assú**mp**tus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat

dona et sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis qui ignorant et errant: quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

Eighth Responsory

Jesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, et senioribus populi: * Petrus autem sequebatur eum a longe, ut videret finem.

℣. Adduxerunt autem eum ad Caiapham principem sacerdotum, † ubi scribæ et pharisæi convenerant. * Petrus autem sequebatur eum a longe, ut videret finem.

Ninth Lesson

NEC quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrimis, offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

Ninth Responsory

Caligaverunt oculi mei a fletu meo: † quia elongatus est a me, qui consolabatur me: † Videte, omnes populi, * si est dolor similis sicut dolor meus.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte. * Si est dolor similis sicut dolor meus.

R. Caligaverunt oculi mei a fletu meo: † quia elongatus est a me, qui consolabatur me: † Videte, omnes populi, * si est dolor similis sicut dolor meus.

I. Antiphon VII. c.

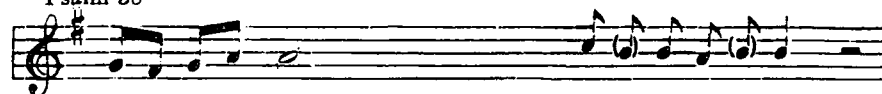

Pró-pri-o Fi-li-o su-o non pe-pér - cit

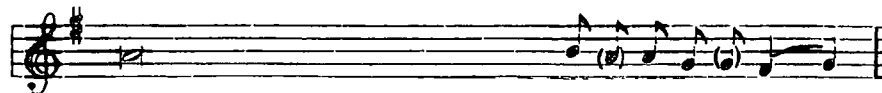

De-us, sed pro no-bis óm-ni-bus trá-di-dit il-lum.

Psalm 50

1. Mi - se - rére mé - i De - us: *

secúndum magnam miseri - - cór-di-am tu - am.

2. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.

7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sa-

piéntiæ tuæ manifestasti mihi.

8. Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealabor.

9. Auditui meo dabis gaudium et lætítiam: * et exultabunt ossa humiliata.

10. Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

13. Rédde mihi lætítiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

15. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

16. Domine, labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

19. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Ierusalem.

20. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Repeat the I Antiphon.

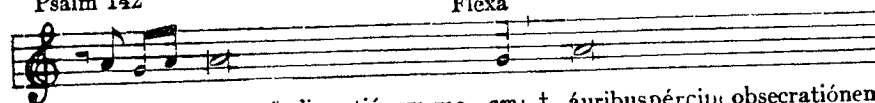
II. Antiphon

IV. E.

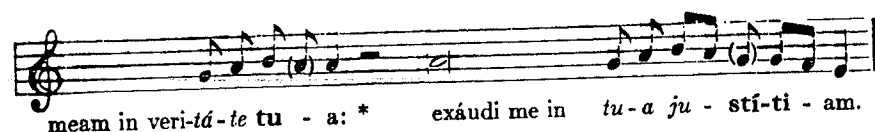

Psalm 142

Flexa

1. Dó-mi-ne, exáudi oratióem me-am: † áuribus pèrcipe obsecratióem

2. Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

3. Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

4. Collocavit me in obscuris

sicut mortuos saeculi: * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

5. Memor fui dierum antiquorum, † meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

6. Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velociter exaudi me, Domine: * defecit spiritus meus.

8. Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

9. Audiam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

10. Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

11. Eripe me de inimicis

meis, Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spiritus tuus bonus ducet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in aequitate tua.

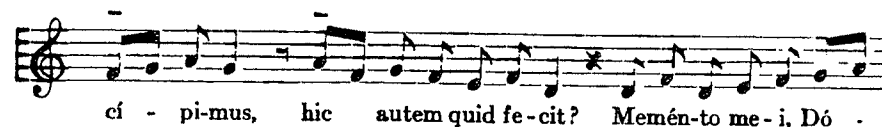
13. Educes de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

14. Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

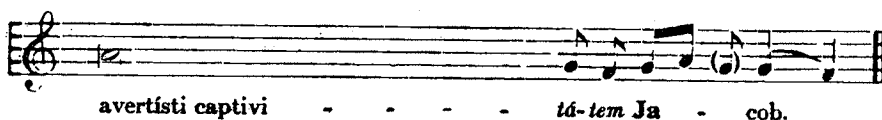
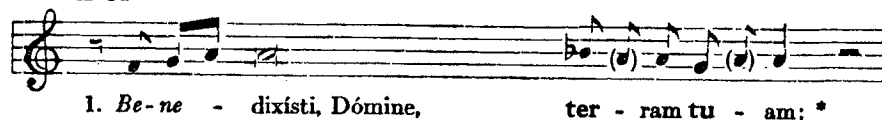
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

I. f.

Psalm 84

2. Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

3. Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

4. Converte nos, Deus, salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

5. Numquid in ætænum irascæris nobis? * aut extēdes iram tuam a generatione in generationem?

6. Deus, tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua lætabitur in te.

7. Ostēde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

8. Audiam quid loquatur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

9. Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertuntur ad cor.

10. Verúmtamen prope timētes eum salutare ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

11. Misericórdia, et veritas obviavérunt sibi: * justitia, et pax osculatæ sunt.

12. Veritas de terra orta est: * et justitia de cælo prospexit.

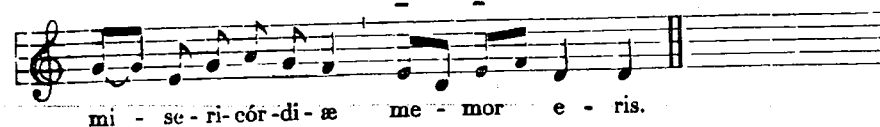
13. Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

14. Justitia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

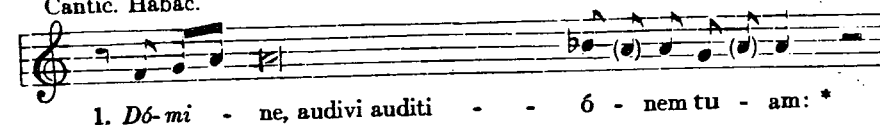
Repeat the III Antiphon.

IV. Antiphon

I. f.

Cantic. Habac.

2. Dómine, ópus túum, * in médio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum nótum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pháran:

5. Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus pléna est térra.

6. Spléndor ejus út lux érit: * cónua in mánibus ejus:

7. Ibi abscondita est fortitúdo ejus: * ante faciē ejus íbit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pédes ejus, * Stétit, et ménsus est térram.

9. Aspexit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt móntes sæculi.

10. Incurváti sunt cólles múndi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitate vidi tentória Aethiopiæ, * turbabuntur pèlles térræ Márian.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus fúror túus? vel in mári indignatio túa?

13. Qui ascēdes super équos túos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitatás arcum túum: * juraménta tribubus quæ locútus es.

15. Flúvios scīndes térræ: † vidérunt te, et doliérunt móntes: * gúrges aquárum tránsiit.

16. Dédit abyssus vócem súam: * altitúdo mánus

súas levávit.

17. Sol et lúna steterunt in habitáculo súo, * in luce sagittárum tuárum, íbunt in splendóre fulgurántis hástæe tuæ.

18. In frémitu conculcábis térram: * et in furóre obstupéfácies gētes.

19. Egréssus es in salutem pópuli túi: * in salutem cum Christo túo.

20. Percussisti cápud de dómo impii: * denudásti fundaméntum ejus úsque ad cólum.

21. Maledixisti scéptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut túrbo ad dispergéndum me.

22. Exsultatio eórum * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscondito.

23. Viam fecisti in mári équis túis, * in lúto aquárum multárum.

24. Audívi, et conturbátus est venter méus: * a vóce contremuérunt lábia méa.

25. Ingrediátur putrédo in óssibus méis, * et súbter me scáteat.

26. Ut requiescam in díe tribulatiónis: * ut ascēdam ad pópulum accínctum nóstrum.

27. Ficus enim nón florébit: * et non érit germen in víneis.

28. Mentiétur ópus olivæ: * et árva non áfferent cǐbum.

29. Abscindétur de ovíli pécus: * et non érit arméntum in præsépibus.

30. Ego autem in Dómino
gaudébo: * et exsultábo in Déo
Jésu méo.

31. Dómus Dóminus fortitúdo
méa: * et pónet pédes méos

quasi cervórum.

32. Et super excélsa méa
dedúcet me víctor, * in psálmis
canéntem.

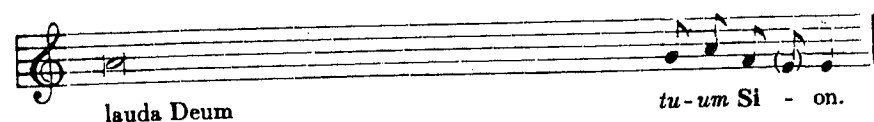
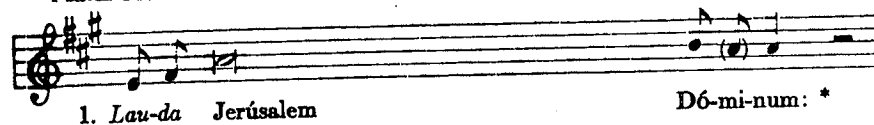
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

VIII. c.

Psalm 147

2. Quóniam confortávit séras
portárum tuárum: * benedixit
filiis tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos
pácem: * et ádipe fruménti
sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium súum
téræ: * velóriter cúrrit sérmó
éjus.

5. Qui dat nívem sicut lánam:
* nébulam sicut cinerem spárgit.

6. Míttit crystállum súam

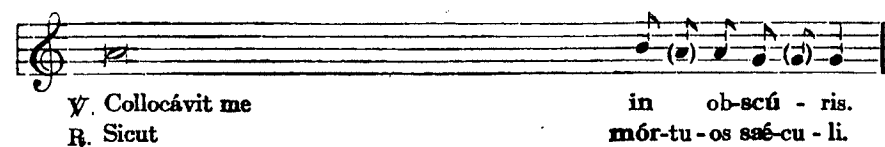
sicut buccéllas: * ante fáciem
frigoris éjus quis sustinébit?

7. Emíttet vérbum súum, et
liquefáciat éa: * flábit spíritus
éjus, et flúent áquæ.

8. Qui annúnciat vérbum
súum Jácob: * justítias, et ju-
dícia sua Israel.

9. Non fécit táliter ómni
nationi: * et judícia sua non
manifestávit éis.

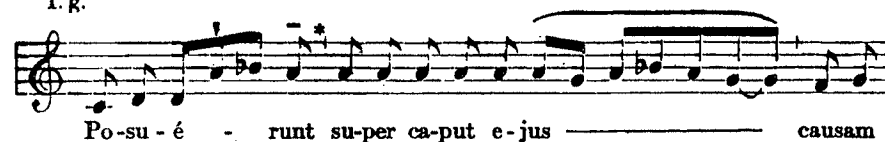
Repeat the V Antiphon.

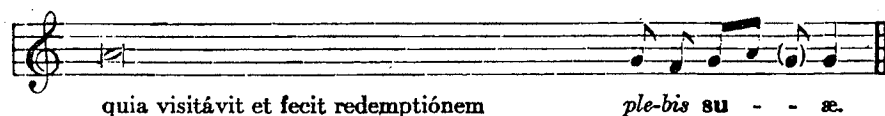
Antiphon

I. g.

BENEDICTUS

Cant. Zachar

Canticle of Zachary, as on Holy Thursday, page 61.

Repeat the Antiphon as above.

"Christus Factus Est" as on Holy Thursday, with addition of the second section, page 62.

"Pater Noster, "Miserere" and "Réspice" as on Holy Thursday, page 63.

THE MASS

Priest and Ministers, in black vestments, go without lights and incense to the altar where they prostrate themselves on the floor and pray. In the meantime, the Acolytes spread a linen cloth over the table of the altar. The Priest then ascends the steps, kisses the altar and goes to the Epistle side to read the following prophecy, while a Reader sings it, standing where the Epistle is usually sung.

Lesson

Osee, 6, 1-6

HÆC dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et iudicia tua quasi lux egredientur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Tract

II, D.

1. Dó-mi - ne, audívi audítum tuum, et tí-mu - i: *
Flexa

considerávi ópera tua et ex-pá - vi.

2. In médio duórum animá-
lium innotesceris: † dum appropinquáverint anni, cognosceris:
* dum advénerit tempus, ostenderis.
3. In eo, dum conturbáta
fúerit ánima mea: * in ira, misericórdiæ memor eris.
4. Deus a Líbano véniet, * et
Sanctus de monte umbróso et
condénso.
5. Opérui coelos majéstas
ejus: * et laudis ejus plena est
terra.

The Celebrant sings: Deacon sings: Subdeacon sings:

O - ré - mus. Flectá-mus gé - nu - a. R. Le - vá - te.

Oration

DEUS, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiônis suæ latro præmium sumpsit, concède nobis tuæ propitiatiônis effectum: ut, sicut in passiône sua Jesus Christûs Dóminus noster diversa utrisque intulit stipendia meritórum; ita nobis, ablato vetustátis erróre, resurrectiônis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit et regnat.

The Subdeacon sings the following lesson on the Epistle tone.

Exodi, 12, 1-11

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiórûm Israël, et dicite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínus suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: immolábítque eum univérsa multitúdo filiórûm Israël ad vésperam. Et sument de ságuine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázynos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Tract

II. D.

1. E-ri - pe me, Dómine, ab hómine ma - lo: *
Flexa

a viro iníquo lí - - - be - ra me.

2. Qui cogitavérunt malítias in corde: * tota die constituébant praesília.

3. Acuérunt linguas suas sicut serpéntes: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

4. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis líbera me.

5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

6. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

7. Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem oratiónis meæ.

8. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obúmbra caput meum in die belli.

9. Ne tradas me a desiderio meo peccatóri: † cogitavérunt advérsus me: * ne derelínquas me, ne unquam exalténtur.

10. Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opéret eos.

11. Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

The Passion of Our Lord

John, Cap. 18

¹Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.

IN illo témpore: Egréssus est Jesus cum discipulis suis trans torrénstem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discipuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia fréquénter Jesus convénérat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, et a pontificibus, et pharisæis ministros, venit illuc cum latérnis, et fábibus, et armis. Je-

¹On July 12, 1916, the Vatican Press issued a new melodic version of the Passion. The Sacred Congregation of Rites declared it authentic and official for the whole Church and decreed that its use is obligatory.

sus itaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: ✠ Quem quæritis? C. Respondérunt ei: S. Jesum Nazarénum. C. Dicit eis Jesus: ✠ Ego sum. C. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum, abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: ✠ Quem quæritis? C. Illi autem dixerunt: S. Jesum Nazarénum. C. Respóndit Jesus: ✠ Dixi vobis quia ego sum: si ergo me quæritis, sínite hos abíre. C. Ut implerétur sermo quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non perdidí ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium, edúxit eum, et percússit Pontificis servum, et abscídít aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: ✠ Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? C. Cohors ergo, et tribúnus, et ministri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphás qui consílium déderat Judæis: Quia expedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontificis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ, et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: S. Numquid et tu ex discipulis es hóminis istíus? C. Dicit ille: S. Non sum. C. Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefáciabant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discipulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: ✠ Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagoga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt; et in occúltis locútus sum nihil. Quid me intérogas? intéroga eos qui audiérunt, quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. C. Hæc autem cum díxisset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu dicens: S. Sic respóndes pontífici? C. Respóndit ei Jesus: ✠ Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: sí autem bene, quid me cædis? C. Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: S. Numquid et tu ex discipulis ejus es? C. Negávit ille, et dixit: S. Non sum. C. Dicit ei unus ex servis pontificis, cognátus ejus cujus abscídít Petrus aurículam: S. Nonne ego te vidi in horto

cum illo? *C.* Iterum ergo negávit Petrus, et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáípha in prætóríum. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætóríum, ut non contami-
naréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: *S.* Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? *C.* Respondérunt, et dixerunt ei: *S.* Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. *C.* Dixit ergo eis Pilátus: *S.* Accípíte eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. *C.* Dixerunt ergo ei Judæi: *S.* Nobis non licet interficere quemquam. *C.* Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætóríum Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: *S.* Tu es Rex Judæórum? *C.* Respondit Jesus: ✠ A temetípso hoc dicis, an álíi dixerunt tibi de me? *C.* Respondit Pilátus: *S.* Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? *C.* Respondit Jesus: ✠ Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. *C.* Dixit itaque ei Pilátus: *S.* Ergo Rex es tu? *C.* Respondit Jesus: ✠ Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. *C.* Dicit ei Pilátus: *S.* Quid est veritas? *C.* Et cum hoc dixisset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: *S.* Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? *C.* Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes: *S.* Non hunc, sed Barábbam. *C.* Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: *S.* Ave, Rex Judæórum. *C.* Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: *S.* Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. *C.* (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúream vestiméntum.) Et dicit eis: *S.* Ecce homo. *C.* Cum ergo vidissent eum pontífices, et ministri, clamábant, dicéntes: *S.* Crucifige, crucifige eum. *C.* Dicit eis Pilátus: *S.* Accípíte eum vos, et crucifigite: ego enim non invénio in eo causam. *C.* Respondérunt ei Judæi: *S.* Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. *C.* Cum

ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætóríum íterum: et dixit ad Jesum: *S.* Unde es tu? *C.* Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: *S.* Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo crucifigere te, et potestátem hábeo dimíttere te? *C.* Respondit Jesus: ✠ Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. *C.* Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant, dicéntes: *S.* Si hunc dimíttis, non es amícus Césaris. Omnis enim qui se regem facit, contradícit Césari. *C.* Pilátus autem cum audísset hos sermónes, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli in loco qui dicitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, horá quasi sexta, et dicit Judæis: *S.* Ecce Rex vester. *C.* Illi autem clamábant: *S.* Tolle, tolle, crucifige eum. *C.* Dicit eis Pilátus: *S.* Regem vestrum crucifigam? *C.* Respondérunt pontífices: *S.* Non habémus regem, nisi Césarem. *C.* Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha; ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus, et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazaréus, Rex Judæórum. Hunc ergo título multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: *S.* Noli scribere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. *C.* Respondit Pilátus: *S.* Quod scripsi, scripsi. *C.* Mílites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuique míliti partem) et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixerunt ergo ad ínvicem: *S.* Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit. *C.* Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi, et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: ✠ Múlier, ecce filius tuus. *C.* Deínde dicit discipulo: ✠ Ecce mater tua. *C.* Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dixit: ✠ Sítio.

C. Vas ergo erat pōsitum acēto plenum. Illi autem spōngiam plenam acēto, hyssōpo circumponētes, obtulērunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acētum, dixit: ✠ Consummātum est. **C.** Et inclināto cāpite trādīdit spīritum.

(Here all kneel down, and pause for a few minutes.)

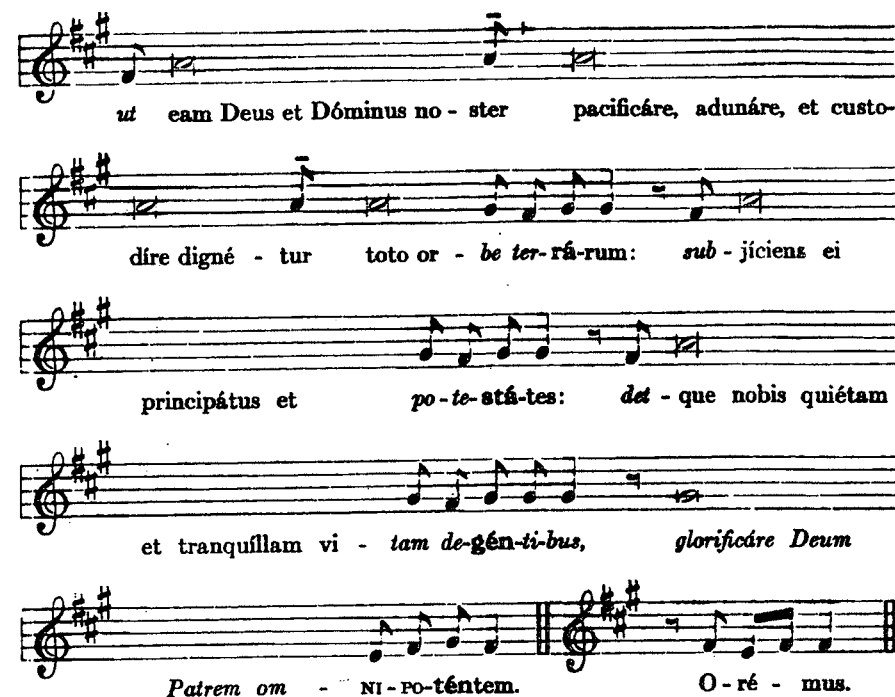
Judæi ergo (quōniam Parascēve erat,) ut non remanērent in cruce cōrpora sabbato, (erat enim magnus dies ille sabbati,) rogavērunt Pilātum, ut frangerentur eōrum crura, et tollerentur. Venērunt ergo milites: et primi quidem fregērunt crura, et altērius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidērunt eum jam mōrtuum, non fregērunt ejus crura, sed unus militum lāncea latus ejus apēruit, et continuo exīvit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimōnium perhibuit, et verum est testimōnium ejus. Et ille scit quia vera dicit; ut et vos credātis. Facta sunt enim hęc ut Scriptūra impleretur: Os non comminuētis ex eo. Et iterum alia Scriptūra dicit: Vidēbunt in quem transfixērunt.

"Munda cor meum" is not said; the blessing is not asked for, nor are lights used. The Priest does not kiss the book.

What follows, however, if not sung according to the new melodic version, which is optional (see footnote, page 21) is sung on the ordinary tone of the Gospel.

POST hęc autem rogāvit Pilātum Joseph ab Arimathāa (eo quod esset discipulus Jesu, occūltus autem propter metum Judæōrum) ut tōlleret corpus Jesu. Et permisit Pilātus. Venit ergo et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodēmus, qui vénérat ad Jesum nocte primum, ferens mixtūram myrrhæ et aloës, quasi libras centum. Accepērunt ergo corpus Jesu, et ligavērunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelīre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus; et in horto monumētum novum, in quo nondum quisquam pōsitus erat. Ibi ergo propter Parascēven Judæōrum, quia juxta erat monumētum, posuērunt Jesum.

Then the Priest, at the Epistle side, sings the following orations

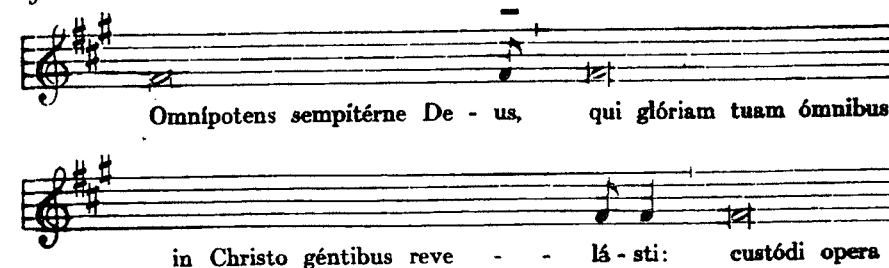
Deacon sings:

Subdeacon sings:

The celebrant sings the following oration on a monotone, on the pitch left by the Subdeacon:

The following "invitations" and orations are sung in the same manner.

ORÉMUS et pro beatissimo Papa nostro N. ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in ordine *Episcopātus*, salvum atque incólumen custódiat Ecclesiā suae sanctae, ad regéndum pópulum SANCTUM Dei.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus iudicio univérsa fundántur: respice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. R. Amen.

ORÉMUS et pro ómnibus Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus, Acólýthis, Exorcistis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessoribus, Virgínibus, Víduis, et pro omni pópulo SANCTO Dei.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus spírítu totum corpus Ecclesiā sanctificátur, et régitur: exáudi nos pro univérsis ordinibus supplicántes; ut grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem. R. Amen.

ORÉMUS et pro catechúmenis nostris: ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum, januámque misericórdiae; ut per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne

ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Jesu DÓMINO nostro.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclesiā tuam nova semper prole foecúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptismatis, adoptiōnis tuæ filiis aggregéntur. Per Dóminum. R. Amen.

ORÉMUS, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget *erróribus*: morbos *aúferat*: famem *depéllat*: apériat *cárceres*: víncula *dissólvat*: peregrinántibus *réditum*, infirmántibus *sanitátem*, navigántibus *portum salutis* INDÚLGEAT.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatiōne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaudeant affuisse. Per Dóminum. R. Amen.

ORÉMUS et pro hæréticis et schismáticis: ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab *erróribus univérsis*: et ad sanctam mat. em Ecclesiā Cathólicam atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui salvas omnes, et nēmīnem vis perire: respice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitate depósita, errántium corda resipiscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum. R. Amen.

ORÉMUS et pro pérfidis Judæis: ut Deus et Dóminus noster aúferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnóscant Jesum Christum DÓMINUM nostrum.

Amen is not said, nor "Oremus," "Flectamus," "Levate."

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras,

quas pro illius pópuli obcæcaciónē deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum. R. Amen.

ORÉMUS et pro pagánis: ut Deus omnípotens aúferat iniquitátem a córdibus eórum; ut relictis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum et DÓMINUM nostrum.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquís: súscipe propítius oratióem nostram, et libera eos ab idolórum cultúra; et ágrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum. R. Amen.

The Priest lays aside the chasuble and goes to the rear corner of the Epistle side, to receive from the Deacon the veiled altar cross. Turned towards the congregation, he uncovers the upper part of the cross, singing the beginning of the "Ecce lignum." The Ministers join with the celebrant at the words "in quo salus," up to the "Venite adoremus." This is sung by the choir, while all, except the celebrant, kneel down.

Antiphon VI

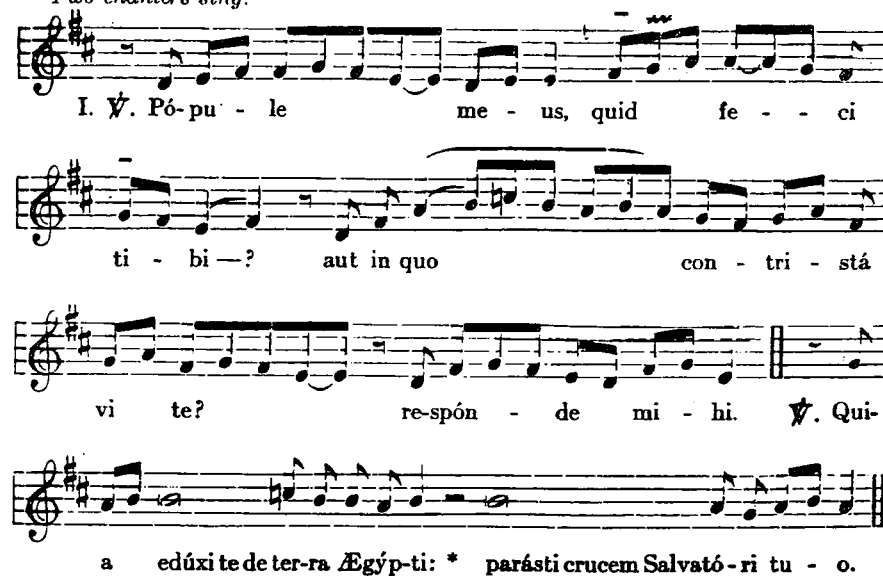

The Priest proceeds to the front corner of the Epistle side, uncovers the right arm of the cross, which he raises a little higher, singing again the "Ecce lignum" as before, but in a higher pitch of tone. He then goes to the middle of the altar, uncovers the whole cross, which he raises still higher, singing a third time the "Ecce lignum" in a still higher tone of voice.

He carries the cross to the place prepared for it before the altar and lays it down. Putting off his shoes at the bench, he kneels three times before the crucifix, then kisses it. He puts on his shoes again, resumes the chasuble and sits on the bench while the Ministers, Clergy and Laily, two by two, proceed to adore the Cross, in the manner of the celebrant. In the meantime, the Choir sings the following Improperia, which the Priest and Ministers read at the bench.

Improperia

Two chanters sing:

One section of the Choir sings:

The other section sings:

First section sings:

Second section sings:

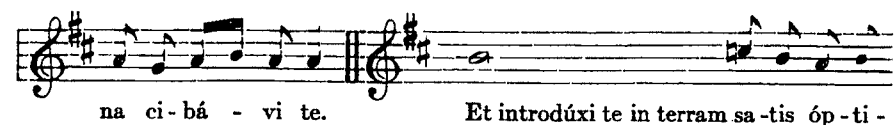
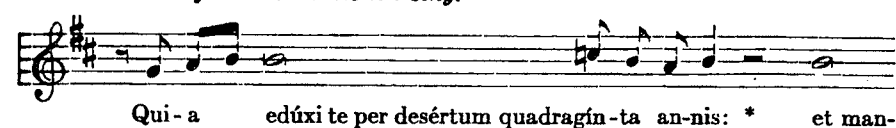
First section sings:

Second section sings:

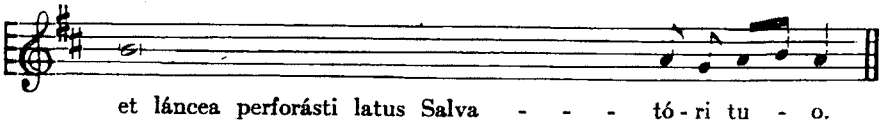
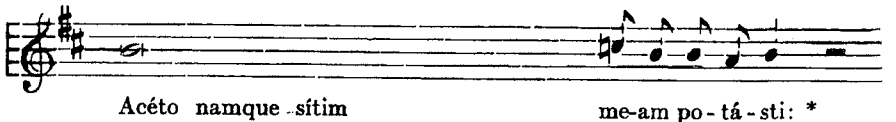
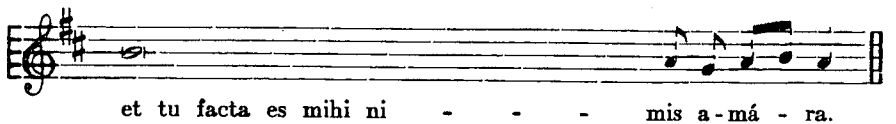
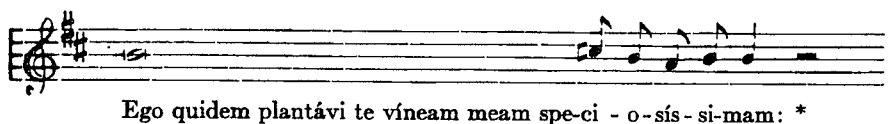

Two chanters of the second section sing:

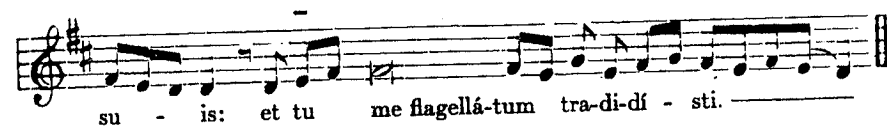
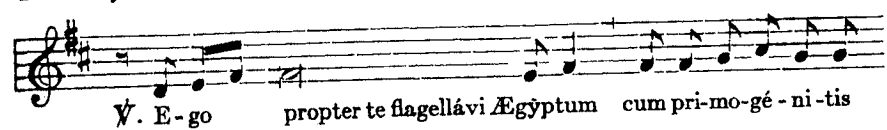
The two sections sing again the "Agios o Theos" and the other invocations, as before.

Two chanters of the first section then sing the following:

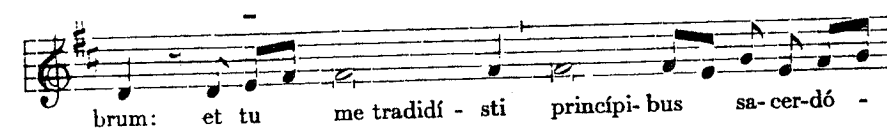
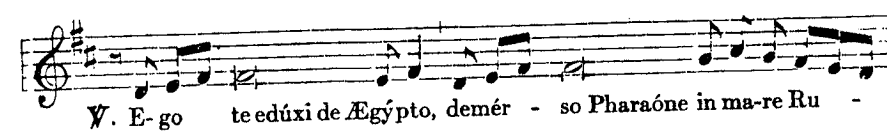

The two sections sing again the "Agios o Theos" and the other invocations, as before.

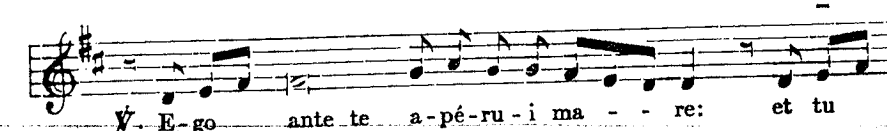
The following Improperia are sung alternately by two chanters of each section, while the full Choir repeat, after each verse, the *Ps.* "Popule Meus," as on page 121.

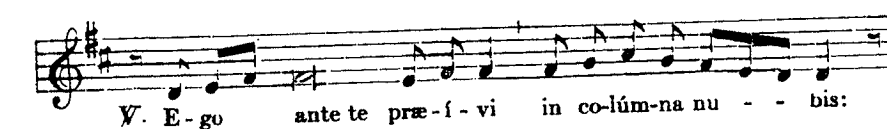
Ps. "Popule Meus."

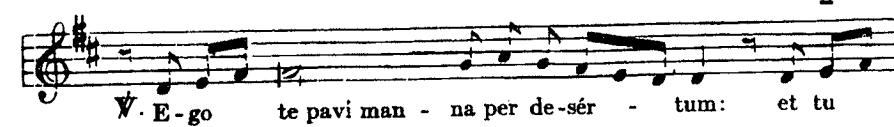
Ps. "Popule Meus."

Ps. "Popule Meus."

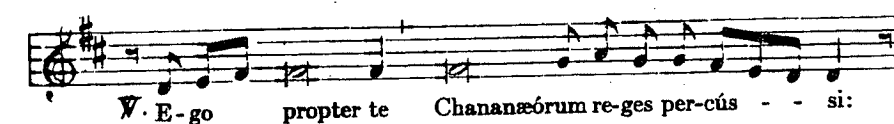
Ps. "Popule Meus."

Ps. "Popule Meus."

Ps. "Popule Meus."

Ps. "Popule Meus."

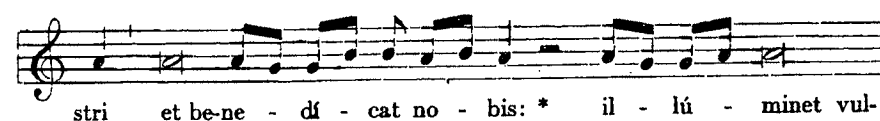
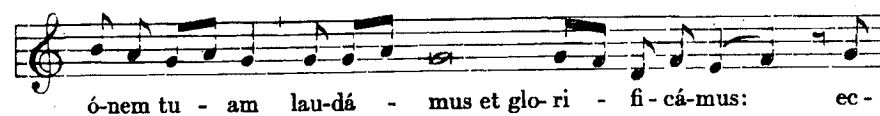
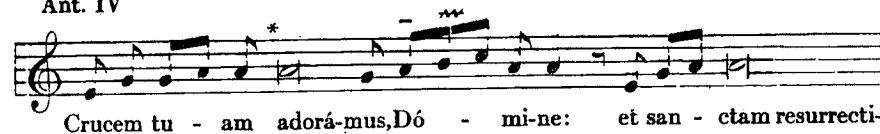

Ÿ. "Popule Meus."

Ÿ. "Popule Meus."

Then the full Choir sings:
Ant. IV

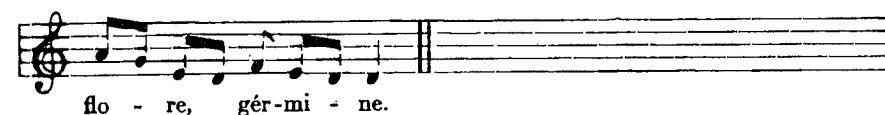

Repeat the Antiphon as far as the Psalm.

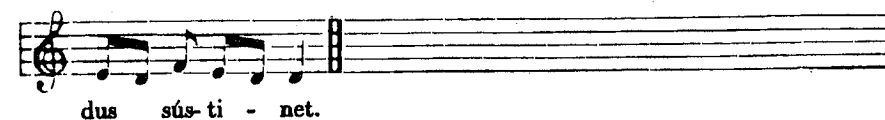
The "Crux fidelis," "Dulce Lignum" and "Pange lingua" are sung alternately in the following manner:

First "Crux fidelis," and "Dulce Lignum," then the first stanza of the "Pange lingua," followed by "Crux fidelis"; the second stanza of the "Pange lingua," followed by "Dulce lignum"; the third stanza of the "Pange lingua," followed again by "Crux fidelis"; "Crux fidelis" and "Dulce lignum" being sung alternately after each stanza of the "Pange lingua."

Crux

Dulce

Pange lingua

I

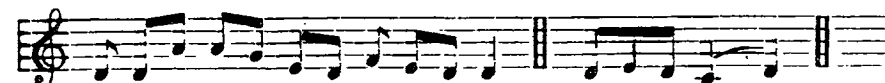
1. Pan - ge, lin - gua,	glo - ri - ó - si	Laú-re-am cer - tá-mi - nis,
2. De pa-rén - tis	pro-to-plá - sti	Fraudé Fa - ctor cóndo - lens,
3. Hoc o - pus	no - stræ sa-lú - tis	Or-do de - po - pó-sce - rat,
4. Quan-do ve - nit	er-go sa - cri	Ple-ni-tú - do tém-po - ris,
5. Va - git in - fans	in-ter ar - cta	Cón-ditus præ - sé - pi - a:
6. Lus-tra sex qui	jam per-é - git,	Tempus im-plens cór-po - ris,
7. Fel - le po - tus	ec-ce lan - guet:	Spi-na, cla - vi, lán-ce - a:
8. Fle - cte ra - mos,	ar-bor al - ta,	Ten-sa la - xa ví-sce - ra,
9. So - la di - gna	tu fu - í - sti	Fer-re mun - di vi - cti - mam,
10. Sem - pi-tér - na	sit be - á - tæ	Tri-ni-tá - ti gló - ri - a:

1. Et su - per Cru - cis tro - phaé - o —	Dic tri - úm -
2. Quando po-mi no-xi - á - lis	In ne - cem
3. Mul-ti - fór-mis pro-di - tó - ris	Ars ut ar -
4. Mis-sus est ab ar-ce Pa - tris	Na-tus, or -
5. Membra pan-nis in - vo - lú - ta	Vir-go Ma -
6. Spon-te lí-be - ra Red - émp - tor	Pas-si - ó -
7. Mi - te corpus per-fo - rá - runt:	Un-da ma -
8. Et ri - gor len - té-scat il - le,	Quem de - dit
9. At - que portum præ-pa - rá - re	Ar-ca mun -
10. Aé - qua Pa-tri, Fi - li - ó - que;	Par de - cus

1. phum nó-bi - lem:	Quá-li - ter Red - émp - tor	or - bis —
2. mor - su ru - it:	Ip-se lignum tunc no -	tá - vit,
3. tem fál-le - ret:	Et me - délam fer-ret	in - de,
4. bis Cón-di - tor:	Atque ventre vir-gi -	ná - li —
5. ter ál-li - gat:	Et De - i ma - nus pe -	déc - que —
6. ni dé-di - tus,	Agnus in cru -	cis le - vá - tur
7. nat et cru - or:	Terra, pontus, as-tra,	mun - dus,
8. na - tí-vi - tas:	Et su - pér-ni membra	Re - gis
9. do náufra - go:	Quam sa - cer cru - or per -	ún - xit,
10. Pa - rá-cli - to:	U-ní - us Tri - ní-que	no - men

1. Im - mo - lá - tus	ví - ce - rit
2. Damna li - gni ut	sól - ve - ret.
3. Ho - stis un - de	læ - se - rat.
4. Carne a - mí - ctus	pró - di - it.
5. Stri-cta cin - git	fá - sci - a.
6. Im - mo - lán - dus	stí - pi - te.
7. Quo la - ván - tur	flú - mi - ne.
8. Ten-de mí - ti	stí - pi - te.
9. Fu - sus A - gni	cór - po - re.
10. Laudet u - ni - vér - si - tas.	A - men.—

Whenever the adoration of the Cross does not last long enough to allow the singing of all the above *Invocations, Improperia and Hymn*, part and enough of each is to be sung to fill up all the time of the ceremony of adoration.

Towards the end of the adoration the candles of the altar are lighted and the Cross is put in its former place. The Priest and his Ministers go in procession to the Repository, whence the Blessed Sacrament, that is, the Host consecrated the day before, is brought back to the main altar. During the procession, the Hymn "Vexilla Regis" is sung as on Palm Sunday, page 29.

The Priest, kneeling, then incenses the B. Sacrament and removes the Host from the Chalice, placing it on the corporal. Wine and water are administered as usual. The Host, chalice and altar are incensed after the Cross, as at the Offertory of High Mass. The Priest washes his hands at the Epistle side, but does not recite the "Lavabo." Returning to the middle of the altar, he says:

IN spiritu humilitátis, et in ánimo contrito suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Turning towards the congregation, he says the "Orate, Fratres." Then facing the altar again, he sings:

ORÉMUS. Præceptis salutáribus móniti, et divína institutíone formáti, audémus dicere:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advénia regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidíanum da nobis hódie: Et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatíonem.

R. "Sed libera nos a malo," page 2 of the Appendix.

The Priest says silently "Amen." Thereupon taking the same tone on which he sang the "Pater Noster," he sings the following recitativo, without making the sign of the Cross on himself with the paten.

LIBERA nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus, et futuris: et intercedente beáta et gloriósa semper Virgine Dei Genitrice María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper liberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

He then genuflects, elevates the Host so that it may be seen by the congregation, divides it into three parts as at the ordinary Mass, the smallest part being dropped into the chalice.

"Pax Domini" is not said; nor is the "Agnus Dei." Before communion, the following alone is said:

PERCÉPTIO Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Panem cæléstem accípiam et nomen Dómini invocábo.

He strikes his breast three times, saying:

DOMINE, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo et sanábitur ánima mea.

He makes the sign of the Cross with the Host, and says:

CORPUS Dómini nostri Jesu Christi custódiat animam meam in vitam ætérnam. Amen.

He reverently receives the body of Christ and the particle with the wine from the chalice. He washes his fingers, takes the allusions and, standing in the middle of the altar, he says, with joined hands:

QUOD ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédiu sempitérnu.

Then all depart and the altar is divested.

HOLY SATURDAY

The Matins

"Pater Noster," "Ave Maria" and "Credo" in silence.

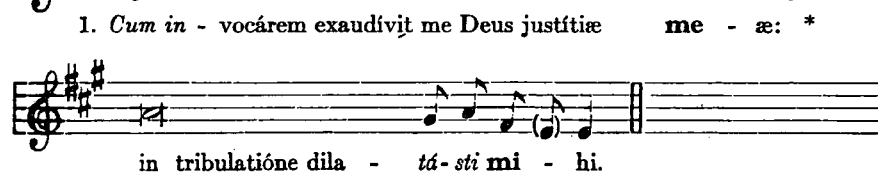
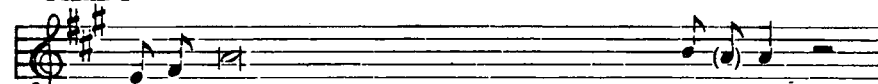
First Nocturn

I. Antiphon

VIII. G.

Psalm 4

2. Miserére méi, * et exáudi oratióem méam.

3. Fílii hóminum, úsquequo grávi córde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendá-cium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sánc-tum súum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad éum.

5. Irascimini, et nolite pec-cáre: * quæ dicitis in córdibus véstris, in cubílibus véstris com-pungimini.

6. Sacrificáte sacrificium ju-stítiæ, et speráte in Dómino. * Múlti dicunt: Quis osténdit nóbis bóna?

7. Signátum est super nos lúmen vultus túi, Dómine: * dedísti lætítiam in córde méo.

8. A fructu fruménti, víni et ólei súi * multiplicáti sunt.

9. In páce in idípsum * dórmiam et requiészcam.

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

IV. E—

Ha - bi - tá - bit in ta - ber - ná - cu - lo tu - o, re - qui - é - scet in monte san - cto tu - o.

Psalm 14

1. Dó-mi - ne, qui habitabit in taberná - cu - lo tu - o? *

aut quis requiescet in mon - te san - cto tu - o?

2. Qui ingreditur *sine* mácula, * et operátur *justitiam*:

3. Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

4. Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus próximos suos.

5. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: *

timéntes autem Dóminum glori - ficat:

6. Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

7. Qui facit hæc, * non movébitur in aetérnum.

Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VII. c.

Ca - ro me - a re - qui - é - scet in spe.

Psalm 15

1. Con - sér - va me, Dómine, quóniam sperá - vi in te: *

Dixi Dómino: Deus meus es tu, quoniam bonó-rum me - ó-rum non Flexa e - ges —.

2. Sántis, qui sunt in térra éjus, * mirificávit ómnes voluntates méas in éis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitates eórum: * póstea acceleravérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec mémor éro nóminum eórum per lábia méa.

5. Dóminus pars hæreditátis méæ et cálicis méi: * tu es qui restitues hæreditatem méam míhi.

6. Fúnes cecidérunt míhi in præcláris: * etenim hæreditas méa præclára est míhi.

7. Benedicam Dóminum, qui tribuit míhi intelléctum: * in-

super et usque ad nóctem increpuérunt me rénes méi.

8. Providébam Dóminum in conspectu méo sémper: * quóniam a dextris est míhi, né commóvear.

9. Propter hoc lætátum est cor méum, et exsultávit língua méa: * insuper et cáro méa requiescet in spe.

10. Quóniam non derelínques ánimam méam in inférno: * nec dábis sáctum túum vidére corruptiónem.

11. Nótas míhi fecisti vías vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu túo: * delectatiónes in dextera túa úsque in finem.

Repeat the III Antiphon.

V. In pace — in id - íp - sum.
R. Dormiam et — re - qui - és - cam.

"Pater Noster" in silence.

First Lamentation

Cap. 3, 22-30

De Lamen-ta-ti-ó-ne Je-re-mí-æ Prophé-tæ. Heth—.

Mi-se-ricórdiæ Dómi-ni quia non sumus consúpti: qui-a

non defecérunt miserati-ó-nes e-jus. Heth—.

No-vi di-lú-eu-lo, multa est fi-des tu-a. Heth—.

Pars me-a Dómi-nus, di-xit á-ni-ma me-a: proptér-ea exspec-

tá-bo e-um. Teth—. Bo-nus est Dóminus speránti-

bus in e-um á-ni-mæ quærén-ti il-lum. Teth—.

Bo-num est præstolári cum si-lén-ti-o sa-lu-tá-re De-i.

Teth—. Bonum est viro, cum por-tá-ve-rit ju-gum

ab a-dolescénti-a su-a. Jod—. Se-dé-bit solitárius,

et ta-cé-bit: quia le-vá-vit su-per se. Jod—.

Ponet in púlve-re os su-um, si forte sit spes. Jod—.

Da-bit percutiénti se ma-xíl-lam, sa-tu-rábi-tur op-pró-bri-is.

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, con-vér-tere ad Dóminum

De-um tu-um.

First Responsory

Sicut ovis ad occisiónem ductus est, † et dum male tractarétur, non apérui os suum: † tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

V. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. * Ut vivificáret pópulum suum.

Second Lamentation

A-leph—. Quó-mo-do obscurátum est au-rum

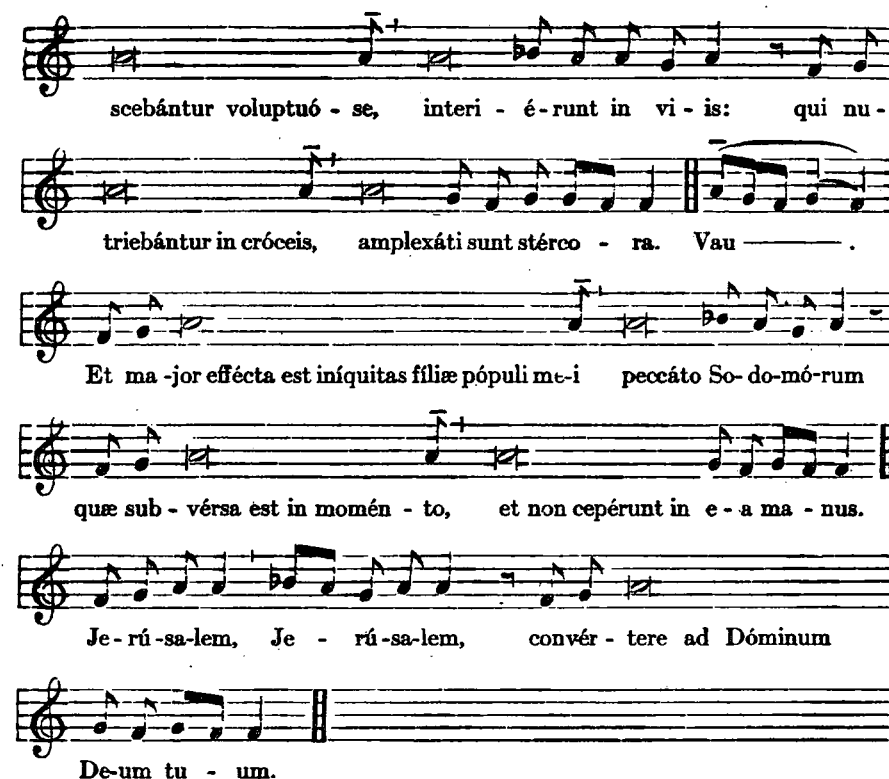
mutatus est co-lor óp-ti-mus, di-spér-si sunt lápides sanctuári-i in cápite ómnium pla-te-á-rum? Beth.

Fi-li-i Sion ínclý-ti, et amícti au-ro pri-mo: quómo-do reputá-ti sunt in vasa téste-a, opus má-nu-um fi-gu-li? Ghi-mel.

Sed et lámíæ nudavérunt mam-mam, lactavérunt cá-tu-los su-os: fi-li-a pópuli mei crudé-lis, quasi strúthio in de-sér-to. Daleth.

Ad-hæ-sit lingua lactén-tis ad palátum e-jus in sí-ti: pár-vu-li peti-érunt pa-nem, et non erat qui fránge-ret e-is. He.

Qui ve-

scebántur voluptuó-se, interi-é-runt in vi-is: qui nu-triebántur in cróceis, amplexáti sunt stérco-ra. Vau.

Et ma-jor effécta est iníquitas filíæ pópuli me-i peccáto So-do-mó-rum quæ sub-vér-sa est in momén-to, et non cepérunt in e-a ma-nus.

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-tere ad Dóminum De-um tu-um.

Second Responsory

Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: † indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israël.

‡ Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, † et non táceat pupílla óculi tui. * Quia in te occísus est Salvátor Israël.

Third Lamentation

Cap. 5. 1-11

In-ci-pit Orátio Jeremíæ Prophé-tæ. Re-cor-dáre, Dómine, quid ac-

cí-de-rit no-bis: in-tu-ére, et réspice oppró-brium no-strum.
 He-ré-ditas nostra versa est ad a-li-é-nos: domus nostræ
 ad ex-trá-ne-os. Pu-píl-li facti sumus absque pa-tre, matres
 nostræ qua-si ví-du-æ. Aquam nostram pe-cú-ni-a bí-bi-mus:
 lí-gna nostra pretio com-pa-rá-vi-mus. Cer-ví-cibus nostris mí-na-bámur,
 las-sis non dabá-tur ré-qui-es. Æ-gýp-to dedimus manum, et As-sý-ri-is,
 ut sa-tura-ré-mur pa-ne. Pa-tres nostri peccavérunt et non sunt: et nos
 iniquitátes eórum por-tá-vi-mus. Ser-vi domi-ná-ti sunt no-stri:
 non fu-it qui redimeret de ma-nu e-ó-rum. In a-

nimábus nostris afferebámus panem no-bis, a fá-cie gládii in de-sér-to.
 Pel-lis nostra quasi cílba-nus ex-ú-sta est a fá-cic tempestátum fa-mis.
 Mu-lí-eres in Sion humi-li-a-vé-runt, et ví-r-gines in civitá-ti-bus Ju-da.
 Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-tere ad Dóminum De-um tu-um.

Third Responsory

Plange quasi virgo, plebs mea: † ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

℣ Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris; † aspérgite vos cínere. * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

℞ Plange quasi virgo, plebs mea: † ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna et amára valde.

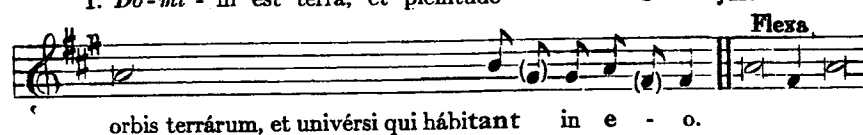
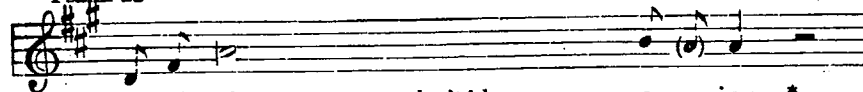
IV. Antiphon

Second Nocturn

E-le-vá-mi-ni, por-tæ æ-ter-ná-les, et in-tro-

Psalm 23

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit éum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próxímo suo.

5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

6. Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium

fáciem Dei Jacob.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

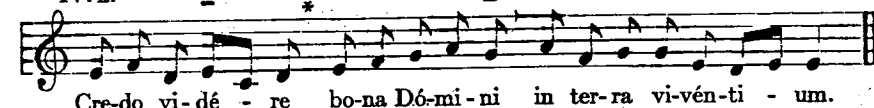
9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

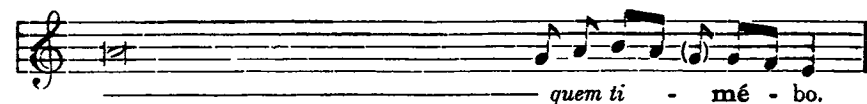
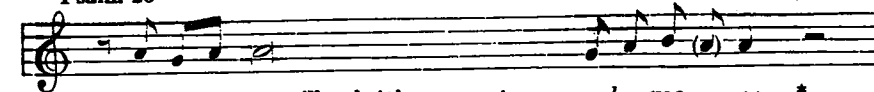
Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon

IV. E.

Psalm 26

2. Dóminus protéctor vítae méæ: * a quo trepidábo?

3. Dum apprópíant super me nocéntes, * ut édant cárnes méas:

4. Qui tríbulant me inimíci méi: * ípsi infirmáti sunt et cecidérunt.

5. Si consistant advérsus me cástra, * non timébit cor méum.

6. Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc égo sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in dómo Dómini ómnibus diébus vítae méæ.

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem témplum éjus.

9. Quóniam abscondit me in tabernáculo súo: * in díe malórum protéxit me in abscondito tabernáculi súi.

10. In pétra exaltávit me: * et nunc exaltávit cápút méum super inimícos méos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo éjus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psál-

mum dicam Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vócem méam qua clamávi ad te: * miserére méi et exáudi me.

13. Tibi díxit cor méum, exquisívit te fácies méæ: * fáciem túam, Dómine, requíram.

14. Ne avértas fáciem túam á me: * ne declínes in íra a sérvó túo.

15. Adjútor méus ésto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Déus, salutáris méus.

16. Quóniam páter méus et máter méa dereliqué-runt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

17. Légem póne míhi, Dómine, in vía túa: * et dírige me in sémitam réctam propter inimícos méos.

18. Ne tradideris me in ánimas tribulántium me, * quóniam insurrexérunt in me téstes iníqui, et mentíta est iníquitas síbi.

19. Crédo vidére bóna Dómini * in térra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, virí-liter áge: * et confortétur cor túum, et sústine Dóminum.

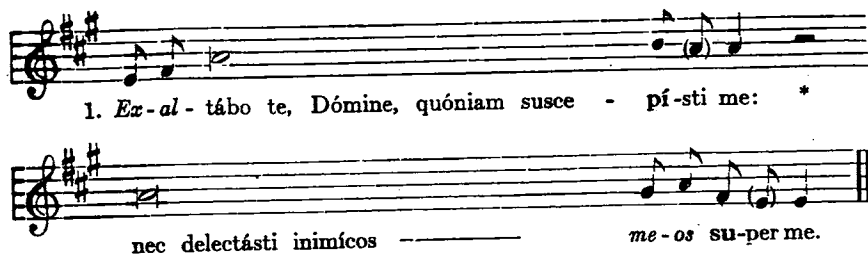
Repeat the V Antiphon.

VI. Antiphon

VIII. G.

Psalm 29

2. Dómine, Dénus méus, clamávi ad te, * et sanásti me.
 3. Dómine, eduxisti ab inférno ánimam méam: * salvásti me a descendéntibus in lácum.
 4. Psállite Dómino, sánci ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
 5. Quóniam ira in indignatióne ejus: * et víta in voluntáte ejus.
 6. Ad vésperum demorábitur flétus: * et ad matutínium lætítia.
 7. Ego autem díxi in abundantia méa: * Non movébor in ætérnum.
 8. Dómine, in voluntáte túa, * præstitísti decóri méo virtútem.
 9. Avertísti faciém túam á

- me, * et fáctus sum conturbátus.
 10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Déum méum deprecábor.
 11. Quæ utilitas in ságuine méo, * dum descéndo in corruptiõem?
 12. Numquid confitébitur tibi púlvis, * aut annuntiábit veritátem túam?
 13. Audívit Dóminus, et misértus est méi: * Dóminus fáctus est adjutor méus.
 14. Convertísti plánetum méum in gáudium míhi: * conscidísti sáccum méum, et circumdedísti me lætítia:
 15. Ut cántet tibi glória méa, et non compúngar: * Dómine, Dénus méus, in ætérnum confitébor tibi.

Repeat the VI Antiphon.

"Pater Noster" in silence.

Fourth Lesson

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super *Psalmos*.

In Ps. 63, vers. 7

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt: *Quis nos vidébit?* Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accessit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut more-rétur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiões, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objiciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

Fourth Responsory

Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, † ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: † hodie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

✠. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diaboli. * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: † hodie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

Fifth Lesson

QUO perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecerunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónèrent ad sepúlcrum? Dixerunt enim Piláto: Seductor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres: ergo illi Piláto: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúr-gam. Jube itaque custódiri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scítis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódis.

Fifth Responsory

O vos, omnes qui transitis per viam, attendite et videte, * Si est dolor similis sicut dolor meus.

V. Attendite, universi populi, et videte dolorem meum. * Si est dolor similis sicut dolor meus.

Sixth Lesson

POSUERUNT custodes milites ad sepulcrum. Concussa terra Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulcrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nuntiare. Sed avaritia illa, quæ captivavit discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulcri. Damus, inquit, vobis pecuniam: et dicite quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum. Vere defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est quod dixisti, o infelix astutia? Tantumne deseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutiae demergeris, ut hoc dicas: Dicite quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes: vere tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

Sixth Responsory

Ecce quomodo moritur justus, et nemo percipit corde: † et viri justi tolluntur, et nemo considerat: † a facie iniquitatis sublatus est justus: * Et erit in pace memoria ejus.

V. Tanquam agnus coram tondente se obmutuit, † et non aperuit os suum: † de angustia et de iudicio sublatus est. * Et erit in pace memoria ejus.

R. Ecce quomodo moritur justus, et nemo percipit corde: † et viri justi tolluntur, et nemo considerat: † a facie iniquitatis sublatus est justus: * Et erit in pace memoria ejus.

VII. Antiphon

VIII. g.

Third Nocturn

Psalm 53

2. Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

3. Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, † et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

4. Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

5. Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

6. Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine: quoniam bonum est:

7. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

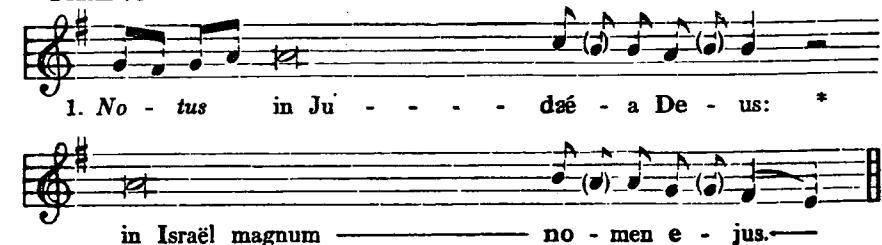
Repeat the VII Antiphon.

VIII. Antiphon

VII. a.

Psalm 75

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in máni-bus suis.

6. Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis

resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cælo auditum fecisti judícium: * terra trémuit et quiévit:

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitátionis diem festum agent tibi.

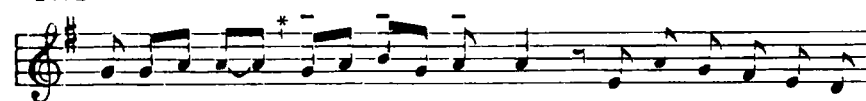
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Repeat the VIII Antiphon.

IX. Antiphon

IV. d.

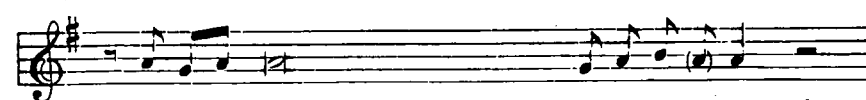

Fa-ctus sum sic - ut ho - mo si - ne ad - ju - to - ri -

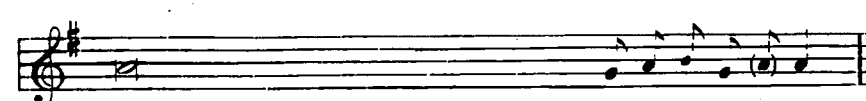

o, in-termór - tu-os li - ber.

Psalm 87

1. Dó - mi - ne, Deus sa - - - lú - tis me - æ: *

in die clamávi,

et no - cte co - ram te.

2. Intret in conspéctu túo orátio méa: * inclína áurem túam ad précem méam:

3. Quia repléta est mális ánima méa: * et víta méa inférno appropinquávit.

4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum: * factus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor ámplius: * et ipsi de mánu túa repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lácu inferióri: * in tenebrósis et in úmbra mórtis.

7. Super me confirmátus est fúror túus: * et ómnes flúctus túos induxisti super me.

8. Longe fecisti nótos méos á me: * posuérunt me abomina-tiónem síbi.

9. Tráditus sum, et non egrediēbar: * óculi méi languérunt prae inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tóta díe: * expándi ad te mánus méas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam túam, * et veritátem túam in perdi-tióne?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília túa, * et justítia túa in térra obliuiónis?

14. Et égo ad te, Dómine, clamávi: * et máne orátio méa praeveniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióem méam: * avértis fáciem túam á me?

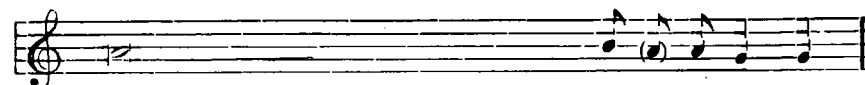
16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventúte méa: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt irae túæ: * et terróres túi conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta díe: * circumdedérunt me símul.

19. Elongásti a me amicum et próximum: * et nótos méos a miséria.

Repeat the IX Antiphon.

V. In pace factus est lo - cus e - jus.

R. Et in Sion habi - tá - ti - o e - jus.

"Pater Noster" in silence.

Seventh Lesson

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Cap. 9, 11-22

CHRISTUS assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per ságuinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Seventh Responsory

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, *
Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ÿ. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *
Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Eighth Lesson

ET ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiόem eárum prævaricatiόnum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiόem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necesse est intercedat testatōris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est.

Eighth Responsory

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, † inter mórtuos liber.

Ÿ. Posuérunt me in lacu inferióri, † in tenebrósis et in umbra mortis. * Factus sum sicut homo sine adjutório, † inter mórtuos liber.

Ninth Lesson

LECTO enim omni mandáto legis a Móyse unívsero pópulo: accípiens ságuinem vitulórum, et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos **Deus**. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine simíliter aspérsit: et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur: et sine ságuinis effusiόe non fit remissio.

Ninth Responsory

Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, † volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites qui custodírent illum.

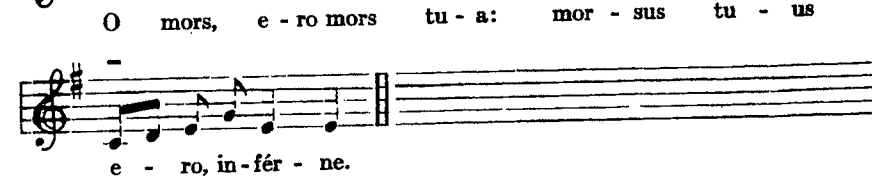
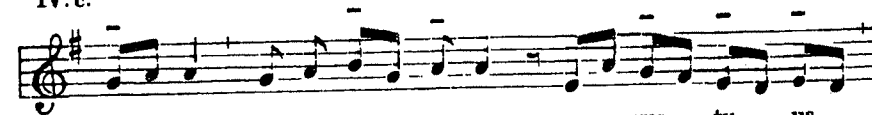
Ÿ. Accedéntes príncipes sacerdotum ad Pilátum, petiérunt illum. * Ponéntes mílites qui custodírent illum.

R. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, † volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites qui custodírent illum.

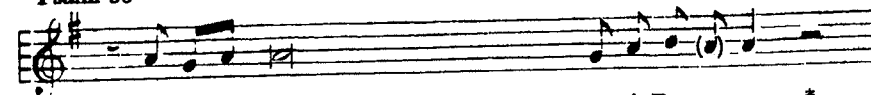
THE LAUDS

I. Antiphon

IV. c.

Psalm 50

1. Mi - se - rére me - i De - us: *

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitatem méam.

3. Amplius láva me ab iniquitate méa: * et a peccáto méo munda me:

4. Quóniam iniquitatem méam ego cognóscō: * et peccátum méum contra me est sémper.

5. Tibi sóli peccávi, et málum córam te féci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vínas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me máter méa.

7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incérta et occulta sapientiae tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérget me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui méo dábis gáudium et laetítiam: * et exultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte faciém tuam a peccátis méis: * et ómnes iniquitátes méas déle.

11. Cor múndum créa in me Déus: * et spíritum réctum in-

nova in viscéribus méis.

12. Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sánctum túum ne áuferas á me.

13. Rédde mihi laetítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confirma me.

14. Docébo iníquos vías tuas: * et impii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Déus, Déus salutis méae: * et exultábit língua méa justitiam tuam.

16. Dómine, lábia méa apéries: * et os méum annuntiábit láudem tuam.

17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Déo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Déus non despícies.

19. Benigne fac, Dómine, in bóna voluntáte tua Sión: * ut aedificéntur múri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões et holocáusta: * tunc impónent super altáre túum vítulos.

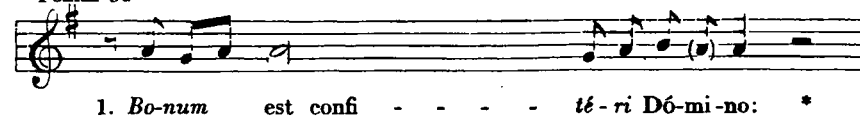
Repeat the I Antiphon.

II. Antiphon

IV. A.

Psalm 91

2. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritatem tuam per noctem.

3. In decachódo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

5. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiões tuæ.

6. Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intéllegit hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitatem:

8. Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in aetérnum, Dómine.

9. Quóniam ecce inimíci tui,

Dómine, † quóniam ecce inimíci tui peribunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitatem.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

11. Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.

12. Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

13. Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

14. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patientes erunt, ut annúntient:

15. Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

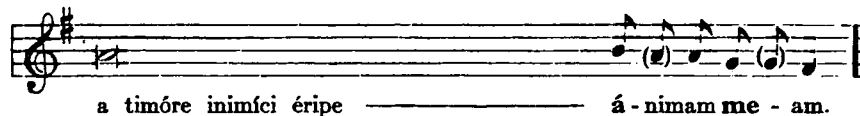
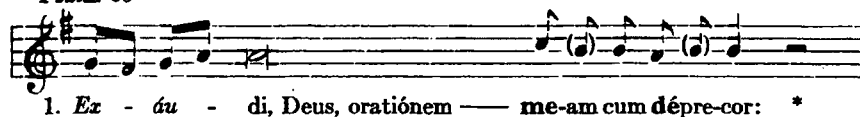
Repeat the II Antiphon.

III. Antiphon

VII. b.

Psalm 63

2. Protexisti me a convéntu **malignántium**: * a multítudine operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt eum, et **non** timébunt: * firmavérunt sibi sermónem **nequam**.

5. Narravérunt ut abscón-derent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

6. Scrutatí sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

7. Accédet homo ad cor al-tum: * et exaltábitur Deus.

8. Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

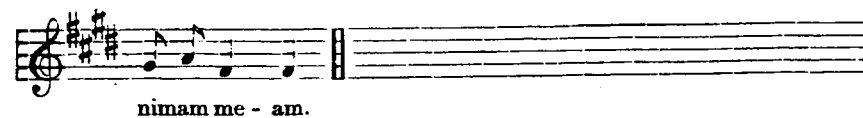
10. Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

11. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

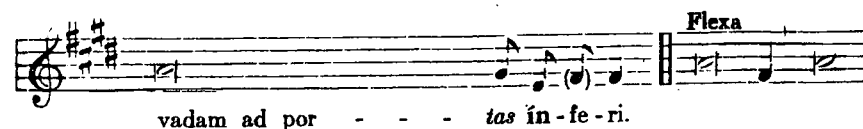
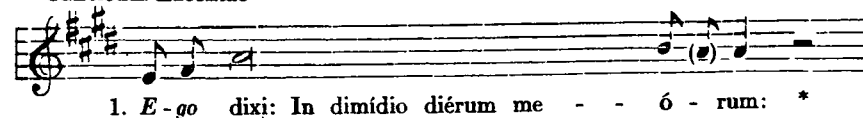
Repeat the III Antiphon.

IV. Antiphon

II. D.

Canticum Ezechiae

2. Quaesívi resíduum an-nórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Déum in térra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem últra, * et habitatórem *quíetis*.

4. Generátio méa abláta est, et convolúta est á me, * quasi tabernáculum *pastórum*.

5. Praecisa est velut a te-xénte vita méa: † dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam *finies* me.

6. Sperábam usque ad máne: * quasi léo sic contrivit ómnia óssa méa.

7. De mane usque ad vés-peram *finies* me: * sicut púllus hirúndinis sic clamábo, medi-tábor ut *colúmba*.

8. Attenuátí sunt óculi méi, * suspiciéntes in *excélsum*.

9. Dómine, vim pátiór, re-spónde *pró* me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum *ipse* fécerit?

10. Recogitábo tibi ómnes ánnos *méos*, * in amaritú-dine *ánimae méae*.

11. Dómine, si sic vívitur et in talibus víta spíritus méi, † corripies me et vivificábis me. * Ecce in páce amaritúdo méa *amaríssima*.

12. Tu autem eruísti ánimam méam ut non períret: * projecísti post térgum túum ómnia peccáta *méa*.

13. Quia non inférnus con-fitébitur tibi, neque mors lau-dábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lácum, veri-tátem *túam*.

14. Vívens, vívens ípse con-fitébitur tibi, sicut et égo hódie: * páter filiis nótam fáciét veri-tátem *túam*.

15. Dómine, sálvum mé fac. * et psálmos nóstros cantábimus cúnctis diébus vitæ nóstræ in *dómo Dómini*.

Repeat the IV Antiphon.

V. Antiphon
VIII. c.

Psalm 150

2. Laudáte éum in virtútibus
éjus: * laudáte éum secúndum
multitúdinem magnitúdinis éjus.

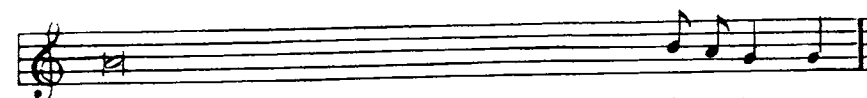
3. Laudáte éum in sóno
túbæ: * laudáte éum in psalté-
rio, et cithara.

4. Laudáte éum in týmpano

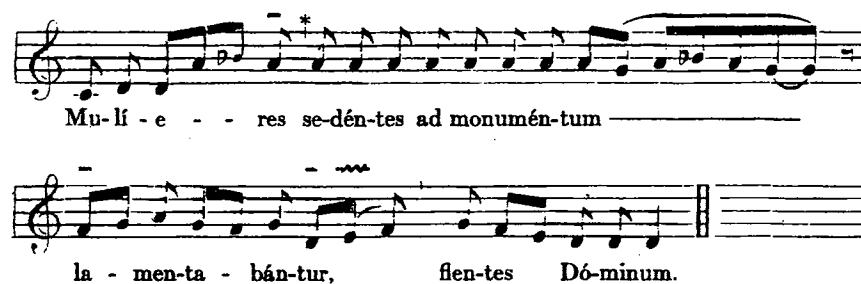
et chóro: * laudáte éum in
chórdis, et órgano.

5. Laudáte éum in cýmbalis
benesonántibus: † laudáte éum
in cýmbalis jubilatiónis: * ómnis
spíritus láudet Dóminum.

Repeat the V Antiphon.

BENEDICTUS

Antiphon
I. g.

Cant. Zachariæ.

Canticle of Zachary, as on Holy Thursday, page 61.

Repeat the Antiphon as above.

"Christus Factus Est" as on Holy Thursday, with addition of the second
and third sections, page 62.

"Pater Noster," "Miserere" and "Respice" as on Holy Thursday, page 63.

The Blessing of the New Fire

The Altars are covered with a linen cloth, but the candles are not lighted until the beginning of the Mass. Outside of the Church, fire is struck from a flint and coals are lighted with this fire. The Priest, attended by the Ministers with cross, holy water and incense, proceeds to bless the new fire in front of the Church door, or else in the vestibule, saying:

℣. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oration.

DEUS, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritátis tuæ ignem fídelibus contulisti: productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

Orémus

DOMINE Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedíctum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exeúntem de Ægypto, ita ilhúmines corda, et sensus nostros; ut ad vitam, et lucem ætérnam pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

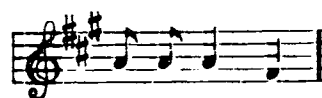
Orémus

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: benedícentibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia cælésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sácula sæculórum. ℞. Amen.

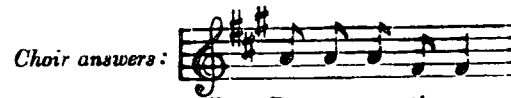
He blesses the five grains of incense that are to be put on the Paschal Candle, saying:

VENIAT, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsió: et hunc noctúrnium splendórem invisibilis regenerátor accénde; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquíd fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assistat. Per Christum Dóminum nostrum.
℞. Amen.

Whilst he blesses the grains of incense, an Acolyte puts some of the burning coals in the thurible and the Priest puts in incense, blessing it with the usual formula. Then he sprinkles three times with holy water the grains of incense and the fire, saying the "Asperges me." He then incenses three times the grains of incense. In the meantime, the Deacon puts on a white dalmatic and takes the rod with three tapers fixed on the top. The procession then is formed in the following order: First the censer bearer with an Acolyte carrying the grains of incense; the Subdeacon follows with the cross and the clergy; then the Deacon, carrying the rod, accompanied by an Acolyte, with a candle lighted from the new fire; and last of all, the Celebrant. When the Deacon crosses the door sill of the Church, the Acolyte lights one of the tapers of the rod; the Deacon kneels (as do all, except the Subdeacon), and sings:

Lu-men Chri - sti.

℞. De - o gra - ti - as.

A second taper is lighted when the Deacon reaches the middle of the aisle and the third when he arrives before the altar. Each time the Deacon kneels and sings in a higher tone of voice, "Lumen Christi." The Priest then goes to the Epistle side of the altar; while the Deacon, relieved of the rod and given the Mass book, asks the blessing of the Priest, as for the Gospel, the Priest answering:

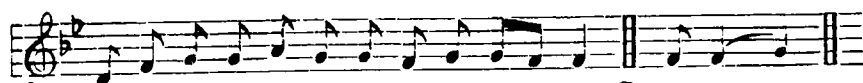
DÓMINUS sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne, et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

The Deacon then goes to the stand, prepared on the Gospel side, incenses the book as for the Gospel and, while all stand, sings the hymn:

EXÚLTET jam angélica turba cœlórum: exúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória. tuba insonet salutáris. Gáu-

deat et tellus tantis irradiata fulgōribus: et æterni Regis splendore illustrata, totius orbis se sentiat amisisse caliginem. Lætetur et mater Ecclesia, tanti luminis adornata fulgōribus: et magnis populorum vōcibus hæc aula resūtet. Quapropter adstantes vos, fratres carissimi, ad tam miram hujus sancti luminis claritatem, una mecum, quæso, Dei omnipotentis misericordiam invocate. Ut qui me non meis meritis intra Levitarum numerum dignatus est aggregare: luminis sui claritatem infundens, Cerei hujus laudem implere perficiat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

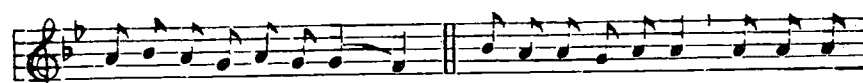
Then he sings on the ferial tune of the Preface.

V. Per om-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men. --

V. Dominus vo-bis cum. R. Et cum Sp̄ri-tu tu-o. V. Sursum cor-da. --

R. Ha-bé-mus ad Dó-minum. V. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no

De-o no-stro. R. Dignum et justum est. --

VERE dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiūque ejus unigénitum, Dominum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis æterno Patri, Adæ debitum solvit: et veteris piaculi cautionem pio cruore detersit. Hæc sunt enim festa paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fideliū consecrantur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros filios Israel eductos de Ægypto, mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti. Hæc igitur nox est, quæ peccatorum

tenebras, columnæ illuminatione purgavit. Hæc nox est, quæ hodie per universum mundum, in Christo credentes, a vitiis sæculi et caligine peccatorum segregatos, reddit gratiæ, sociat sanctitati. Hæc nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profuisset. O mira circa nos tuæ pietatis dignatio! O inestimabilis dilectio caritatis: ut servum redimeres, Filium tradidisti! O certe necessarium Adæ peccatum, quod Christi morte delatum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum meruit habere Redemptorem! O vere beata nox, quæ sola meruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminabitur: et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scelera, culpas lavat: et reddit innocentiam lapsis, et mœstis lætitiā. Fugat odia, concordiam parat, et curvat impéria.

Here he puts the five grains of incense on the Paschal Candle, in the form of a cross, as follows:

1
4 2 5
3

IN hujus igitur noctis gratia, suscipe, sancte Pater, incensi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cerei oblatione solēnni, per ministrorum manus, de operibus apum, sacrosancta reddit Ecclesia. Sed jam columnæ hujus præconia novimus, quam in honorem Dei rutilans ignis accendit.

The Deacon lights the Paschal candle with one of the tapers of the rod

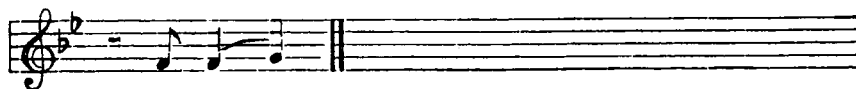
QUI licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detrimenta non novit. Alitur enim liquantibus ceris, quas in substantiam pretiosæ hujus lampadis, apis mater eduxit.

Here all the lamps of the Church are lighted.

OVERE beata nox, quæ espoliavit Ægyptios, ditavit Hebræos! Nox, in qua terrenis coelestia, humanis divina juguntur. Oramus ergo te, Domine: ut Cereus iste in honorem tui nominis consecratus, ad noctis hujus caliginem destruendam, indeficiens perseveret. Et in odorem suavitatis acceptus, supernis luminaribus misceatur. Flammæ ejus lucifer matutinus inveniat. Ille, inquam, lucifer, qui nescit occasum. Ille, qui regressus ab inferis,

humáno géneri sérénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine: ut nos fámulos tuos, omnémque clerum, et devotíssimum pópulum: una cum beatíssimo Papa nostro N ***et Antístite nostro N ***quíete témporum concéssa, in his paschálibus gáudiis, assídua protec-tióne, régere, gubernáre, et conserváre dignéris. Réspice étiam ad devotíssimum Imperatórem nostrum N ***cujus tu, Deus, desidérii vota prænóscens, ineffábili pietátis et misericórdiæ tuæ múnere, tranquillum perpétuæ pacis accómmoda: et cœléstem victóriam cum omni pópulo suo. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

The Choir answers:

R.A-men. —

The Deacon puts on again the purple vestments and resumes his place by the Priest. The Celebrant lays aside the cope to put on the purple maniple and chasuble and reads the prophecies while the same are sung at a proper place.

THE SINGING OF THE PROPHECIES

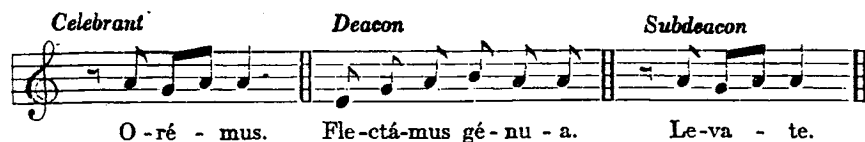
First Prophecy

IN principio creávit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inánis, et vácuá, et ténebræ erant super faciém abyssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: **Fiat lux.** Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a ténebris. Appellávitque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est vespere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est *ita*. Vocávitque Deus firmaméntum Cælum: et factum est vespere, et mane, dies **secúndus**. Dixit vero Deus: Congrégentur

aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat *árida*. Et factum est *ita*. Et, vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit **Mária**. Et vidit Deus quod esset **bonum**. Et ait: Gérmínet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super **terram**. Et factum est *ita*. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem **suam**. Et vidit Deus quod esset **bonum**. Et factum est vespere, et mane, dies **tértius**. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent **terram**. Et factum est *ita*. Fecítque Deus duo luminária **magna**: lumináre majus, ut præéssset diéi: et lumináre minus, ut præéssset nocti: et **stellas**. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et díviderent lucem, ac **ténebras**. Et vidit Deus quod esset **bonum**. Et factum est vespere, et mane, dies **quartus**. Dixit etiam Deus: Producant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto **cæli**. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus **suum**. Et vidit Deus quod esset **bonum**. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super **terram**. Et factum est vespere, et mane, dies **quintus**. Dixit quoque Deus: Producat terra ánimam vivéntem in género suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est *ita*. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in género suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem **nostram**: et præsit pístibus maris, et volatílibus cæli, et béstis, universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini pístibus maris, et volatílibus cæli, et univér-sis animántibus, quæ movéntur super **terram**. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univér-sa ligna, quæ habent in semetíp-sis seméntem géneris sui, ut sint vobis in **escam**: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucrí cæli, et univér-sis,

quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est *ita*. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde *bona*. Et factum est vésperē, et mane dies *sextus*. Igitur perfécti sunt cæli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévít die séptimo ab univérso ópere quod patrárat.

"Deo gratias" is not said.

Oration

DEUS, qui mirabiliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti: da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere; ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Second Prophecy

Gen., 5; 6; 7 et 8

NOË vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum, quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæque genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri famosi. Videns autem Deus, quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, poenituit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a réptili usque ad volucres cæli: poenitet enim me fecisse eos. Noë vero invenit gratiam coram Domino. Hæ sunt generationes Noë: Noë vir

justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et replata est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corrumperat viam suam super terram), dixit ad Noë: Finis universae carnis venit coram me: replata est terra iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis laevigatis: mansiunculas in arca facies, et bitumine lines intrinsecus et extrinsecus. Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, et in cubito consummabis summam ejus: ostium autem arcae pones ex latere: deorsum cœnacula, et tristega facies in ea. Ecce ego adducam aquas diluvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitae est subter cælum. Universa quæ in terra sunt, consumuntur. Ponamque fœdus meum tecum: et ingrediëris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus, et feminini. De volucribus juxta genus suum, et de jumentis in genere suo, et ex omni reptili terrae secundum genus suum: bina de omnibus ingrediuntur tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandi possunt, et comportabis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noë omnia, quæ præceperat illi Deus. Eratque sexcentorum annorum, quando diluvii aquae inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataractæ cæli apertæ sunt: et facta est pluvia super terram quadraginta diebus, et quadraginta noctibus. In articulo diëi illius ingressus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus, uxor illius, et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne animal secundum genus suum, universaque jumenta in genere suo, et omne, quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquæ prævaluērunt nimis super terram: operitque sunt omnes montes excelsi sub universo cælo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Consumptaque est omnis caro, quæ movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium, quæ reptant super terram. Remansit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noë, cunctorumque animantium, et

omnium jumentorum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et imminutæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cæli: et prohibitæ sunt pluviae de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra euntes, et redeuntes: et cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ, quam fecerat, dimisit corvum, qui egrediebatur, et non revertebatur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emisit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessassent aquæ super faciém terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super universam terram: extenditque manum, et apprehensam intulit in arcam. Expectátis autem ultra septem diebus aliis, rursus dimisit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessassent aquæ super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies: et emisit colúmbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, filii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in béstiis, et universis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram: creécite, et multiplicámini super eam. Egressus est ergo Noë, et filii ejus, uxor illius, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia juménta, et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Edificávit autem Noë altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: respice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salutis humánæ, perpétuæ dispositiónis effectú tranquillius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Third Prophecy

Gen., 22, 1-19

IN diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, *Abraham*. At ille respóndit: *Adsum*. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properánte, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac filium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem, et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: *Pater mi*. At ille respóndit: *Quid vis, fili?* Ecce, inquit, ignis, et ligna: *ubi est víctima holocáusti?* Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, *fili mi*. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo edificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, *Abraham*. Qui respóndit: *Adsum*. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo *propter me*. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnis, quem assúmens obtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illius, Dóminus *videt*. Unde usque hódie dicitur: In monte Dóminus *vidébit*. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti filio tuo unigénito *propter me*: benedicám tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et velut arénam, quæ est in littore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci *meae*. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrarum, promissionis tuæ filios diffusa adoptionis gratia multiplicas: et per paschale sacramentum, Abraham puerum tuum universarum, sicut jurasti, gentium efficis patrem; da populis tuis digne ad gratiam tuæ vocationis introire. Per Dóminum.

Fourth Prophecy

Exodi, 14, 24-31 et 15, 1

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiorum per columnam ignis, et nubis, interfecit exercitum eorum: et subvertit rotas currum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israël: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus, et équites eorum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, réversum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit eos Dóminus in médiis fluctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuerunt currus, et équites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequéntes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israël perrexerunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris: liberavitque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiorum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuitque populus Dóminum, et crediderunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cecinit Móyses, et filii Israël carmen hoc Dómino, et dixerunt:

Tract

VIII. g.

1. Can - té - mus ————— Dó - mi - no: *

glorióse enim hono - - - ri - fi - cá - tus est.

2. Equum et ascensórem projecit in mare: * adjutor et protector factus est mihi in salutem.

3. Hic Deus meus et hono-

rabo eum: * Deus patris mei et exaltábo eum.

4. Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus gēnua. R. Leváte.as above.

Oration

DEUS, cujus antiqua miracula étiam nostris sáculis coruscáre sentímus: dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, dexteræ tuæ poténtia contulisti, id in salutem gentium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios, et in Israëliticam dignitatem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Fifth Prophecy

Isai., 54, 17 et 55, 1-11

HÆC est heréditas servórum Dómini: et justítia eorum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobiscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem gentibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognóverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestrae: neque viæ vestrae, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed

inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quaecúmque vólui, et prosperábitur in his ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte. *as above.*

Oration

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, multiplica in honórem nóminis tui, quod patrum fidei spondesti: et promissionis filios sacra adoptione dilata; ut, quod priores sancti non dubitaverunt futúrum, Ecclesia tua magna jam ex parte cognoscat implétum. Per Dóminum.

Sixth Prophecy

Baruch, 3, 9-38

AUDI Israél mandata vitæ: auribus percipe, ut scias prudentiam. Quid est, Israél, quod in terra inimicorum es? Inveterasti in terra aliena, coinquatus es cum mortuis: deputatus es cum descendentibus in infernum. Dereliquisti fontem sapientiae. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses utique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculorum, et pax. Quis invenit locum ejus? et quis intravit in thesauros ejus? Ubi sunt principes gentium, et qui dominantur super bestias, quæ sunt super terram? qui in avibus cæli ludunt, qui argentum thesaurizant, et aurum, in quo confidunt homines, et non est finis acquisitionis eorum? qui argentum fabricant, et solliciti sunt, nec est inventio operum illorum? Exterminati sunt, et ad inferos descendérunt, et alii loco eorum surrexérunt. Juvēnes viderunt lumen, et habitaverunt super terram: viam autem disciplinæ ignoraverunt, neque intellexerunt semitas ejus, neque filii eorum suscepérunt eam, a facie ipsorum longe facta est: non est audita in terra Chanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merhæ, et Theman, et fabulatores, et exquisitores prudentiæ, et intelligentiæ: viam autem sapientiæ nesciérunt, neque commemorati sunt semitas ejus. O Israél, quam magna est domus

Dei, et ingens locus possessionis ejus! Magnus est, et non habet finem: excelsus, et immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statūra magna, scientes bellum. Non hos elegit Dóminus, neque viam disciplinæ invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cælum, et accepit eam, et eduxit eam de nubibus? Quis transfretavit mare, et invenit illam? et attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat semitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, et adinvenit eam prudentia sua: qui preparavit terram in æterno tempore, et replavit eam pecudibus, et quadrupedibus: qui emittit lumen, et vadit: et vocavit illud, et obedit illi in tremore. Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis, et lætatae sunt: vocatae sunt, et dixerunt: Adsumus: et luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimabitur alius adversus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, et tradidit illam Jacob puero suo, et Israël dilecto suo. Post hæc in terris visus est, et cum hominibus conversatus est.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte. *as above.*

Oration

DEUS, qui Ecclesiam tuam semper gentium vocatione multiplicas: concede propitius; ut, quos aqua baptismatis abluis, continua protectione tuearis. Per Dóminum.

Seventh Prophecy

Ezech., 37, 1-14

IN diebus illis: Facta est super me manus Domini, et eduxit me in spiritu Domini: et dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus: et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hominis, putasne vivent ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: et dices eis: Ossa arida audite verbum Domini. Hæc dicit Dóminus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spiritum, et vivetis. Et dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem: et dabo vobis spiritum, et vivetis, et sciētis quia ego Dóminus. Et prophetavi sicut

præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótió: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúfla super interféctos istos, et reviviscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingressus est in ea spíritus, et vixerunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixeritis, et requiescere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte. as above.

Oration

DEUS, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque testaménti páginis ínstruis: da nobis intelligere misericórdiam tuam; ut ex perceptiõe præsentium múnere, firma sit expectátio futurórum. Per Dóminum.

Eighth Prophecy

Isaiae, 4, 1-6

APPREHENDENT septem mulieres virum unum in die illa dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relictus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et ságuinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judicií, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum

montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiõem a túrbine et a plúvia.

Tract

VIII. c.

1. Vi - ne - a facta est dilécto in cor - nu: *

Flexa

in lo - co ú - be - ri.

2. Et macériam circúmdedit et circúmfódit: † et plantávit víneam Sorec: * et ædificávit turrin in médio ejus.

3. Et tórcular fodit in ea: * vínea enim Dómini Sábaoth, domus Israel est.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte. as above.

Oration

DEUS, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitem esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum, et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge focúndi. Per Dóminum.

Ninth Prophecy

Exodi, 12, 1-11

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Egipti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsam cœtum filiórum Israel, et dicite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ

sufficere possunt ad esum *agni*. Erit autem agnus absque *mácula*, *másculus*, *annículus*: juxta quem ritum tollétis et *hædum*. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolábitque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad *vésperam*. Et sument de ságuine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent *illum*. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázmos panes cum lactúcis *agréstibus*. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum *igni*: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque *mane*. Si quid residuum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis *illum*: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est *tránsitus*) *Dómini*.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte. *as above*.

Oration

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redéempti tui, non fuisse excelléntius quod initío factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Tenth Prophecy

Jonæ, 3, 1-10

IN diébus illis: Factum est verbum *Dómini* ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatióem, quam ego lóquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Nínivem juxta verbum *Dómini*. Et Nínive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitátem itinere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Nínivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in *cínere*. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et princípum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad *Dóminum* in fortitúdine,

et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, *Dóminus Deus noster*.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte. *as above*.

Oration

DEUS, qui diversitátem géntium in confessiõe tui nóminis adunásti: da nobis, et velle, et posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et pietas actiόνum. Per *Dóminum*.

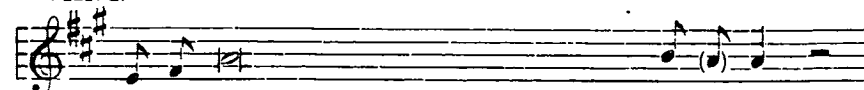
Eleventh Prophecy

Deut. 31, 22-30

IN diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit filios *Israël*. Præcepítque *Dóminus* Jósue filio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces filios *Israël* in terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcepit Levítis, qui portábant arcam fóederis *Dómini*, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fóederis *Dómini* Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiõem tuam, et cervicem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobiscum, semper contentiöse egistis contra *Dóminum*: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum, et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu *Dómini*, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu *Israël*, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

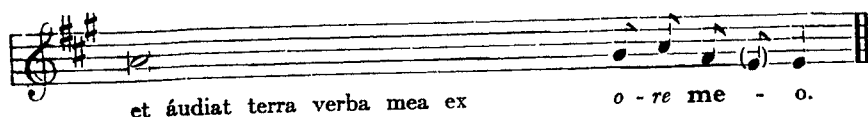
VIII. a.

Tract

1. At-lén - de cœlum et

lo - quar: *

et audiat terra verba mea ex

o - re me - o.

2. Expectetur sicut pluvia eloquium **meum**: * et descendant sicut ros **verba mea**.

3. Sicut imber super gramen, et sicut nix super foenum: * quia nomen Domini **invocabo**.

4. Date magnitudinem Deo nostro: * Deus, vera opera ejus, et omnes viae ejus **judicia**.

5. Deus fidelis, in quo non est iniquitas: * justus, et **sanctus** Dominus.

Orémus. Flectamus gēnua.

R. Leváte. *as above*.

Oration

DEUS, celsitudo humilium, et fortitudo rectorum, qui per sanctum Moysen puerum tuum, ita erudire populum tuum sacri carminis tui decantatione voluisti, ut illa legis iteratio fieret etiam nostra directio: excita in omnem justificatarum gentium plenitudinem potentiam tuam, et da letitiam, mitigando terrorem; ut omnium peccatis tua remissione delétis, quod denuntiatum est in ultionem, transeat in salutem. Per Dominum.

Twelfth Prophecy

Dan., 3, 1-24

IN diēbus illis: Nabuchodónosor rex fecit statuum auream, altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, et statuit eam in campo Dura provinciae Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregandos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et praeftos, omnesque principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuæ, quam erexerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregati sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimates, qui erant in potestatibus constituti, et universi, principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuæ, quam erexerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspectu statuæ, quam posuerat Nabuchodónosor rex, et praeo clamabat valenter: Vobis dicitur populis, tribubus, et linguis: In hora, qua audieritis sonitum tubæ, et fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, et universi generis musicorum, cadentes adoráte statuam auream, quam constituit

Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post hæc igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, et omnis generis musicorum, cadentes omnes populi, tribus, et linguæ adoraverunt statuam auream, quam constituerat Nabuchodónosor rex. Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldæi accusaverunt Judæos, dixeruntque Nabuchodónosor regi: Rex in æternum vive: tu rex posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambucæ et psalterii, et symphoniæ, et universi generis musicorum, prosternat se, et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super opera regionis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et statuam auream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodónosor in furore et in ira præcepit ut adducerentur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non colitis, et statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphoniæ, omnisque generis musicorum, prosternite vos, et adoráte statuam quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis; et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodónosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcepit, ut succenderetur fornax septuplum, quam succendi consueverat. Et viris fortissimis de exercitu suo jussit, ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vineti, cum bracciis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam jussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi

tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

"Flectámus génua" is not said.

Orémus.

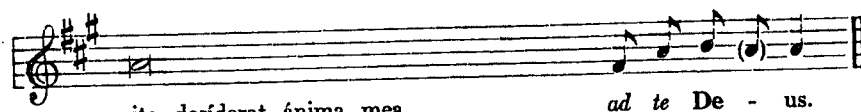
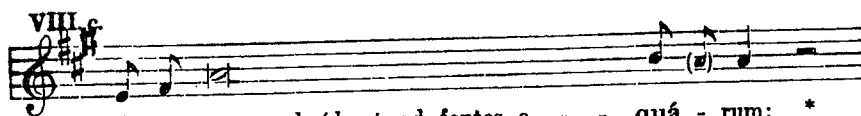
Oration.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præsentium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum.

The Blessing of the Baptismal Font

If the Church or Chapel has no baptismal font, the blessing is omitted and the Litany of Saints is sung immediately after the Prophecies. Where there is a font, the Priest, with his Ministers and the Clergy, goes in procession to the font, whilst the Choir sings the following:

Tract

2. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: * quando véniam et apparébo ante faciém Dei mei? 3. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte; * dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus.

Before blessing the font, the Priest says,

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oration.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum

éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum. R. Amen.

He then proceeds to bless it, saying:

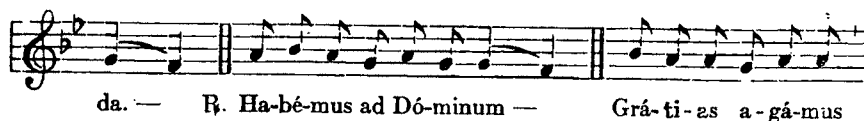
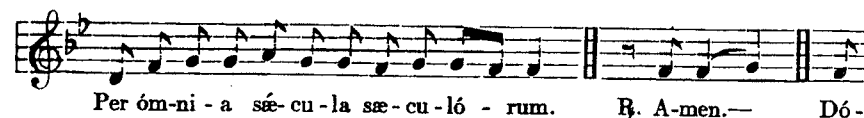
Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oration.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spírítum adoptiónis emíte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus.

He sings the Preface on the ferial tone.

VERE dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omní-potens, ætérne Deus. Qui invisíbili poténtia, sacramentórum tuórum mirabíliter operáris efféctum: Et licet nos tantis mystériis exequéndis simus indigni: Tu tamen grátiae tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces, aures tuæ pietátis inclínas.

Deus, cujus Spíritus super aquas, inter ipsa mundi primórdia, ferebátur: ut jam tunc virtutem sanctificatiónis aquárum natúra conciperet. Deus, qui nocéntis mundi crimina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut unius ejusdémque eleménti mystério, et finis esset vítiis, et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in fáciem Ecclésiæ tuæ, et multiplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátia tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitatém tuam: fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum géntibus innovándis; ut tuæ majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu sancto.

Here the Priest divides the water in the form of a cross, with his hand extended.

QUI hanc aquam regeperándis homínibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fœcúndet: ut sanctificatióne concepta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cœlestis emérgat: Et quos aut sexus in córpore, aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spíritus immúndus abscédát: procul tota nequítia diabólicæ fraudis absístat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admixtio: non insidiádo circúmvolet: non laténdo subrépat: non inficiéndo corrúmpat.

The Priest touches the water with his hand.

SIT hæc sancta, et innocens creatúra, libera ab omni impugnatoris incúrsu, et totiús nequítia purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda puríficans: ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spíritu sancto, perfectæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

He makes the sign of the cross over the Font three times, saying:

UNDE benedico te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in princípío, verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur.

He divides the water with his hand, and throws some of it out towards the four parts of the world, saying:

QUI te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcepit. Qui te in desérto amáram,

suavitáte índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Be ✠ nedico te et per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galiléæ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: et a Joánnē in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

The Priest then sings the following on the tune of the Epistle.

HÆC nobis præcépta servántibus, tu Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

He breathes upon the water three times, in the form of a cross, saying:

TU has simplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

He sinks the Paschal Candle into the water three different times, and, resuming the tune of the Preface, sings, three times, raising his voice each time:

DESCÉNDAT in hanc plenitúdinem fontis, virtus Spíritus sancti.

Then, breathing three times upon the water, he sings:

TOTAMQUE hujus aquæ substántiam regenerándi fœcúndet efféctu.

Here the Paschal Candle is taken out of the water and the Priest sings:

HIC ómnium peccatórum máculæ deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípíi, cunctis vetustátis squalóribus emundétur: ut ómnis homo sacraméntum hoc regeneratiónis ingræssus, in veræ innocentia novam infántiam renascátur.

In a speaking tone of voice he says:

PER Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

The faithful are then sprinkled with holy water, while some of it is set aside for distribution among the people.

The Priest pours some oil of the Catechumens into the water, in the form of a cross, saying:

SANCTIFICĒTUR, et fœcundētur fons iste Oleo salūtis rena-
scēntibus ex eo, in vitam ætērnā. R. Amen.

In the same manner, he pours holy Chrism, saying:

INFUSIO Chrismatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus
Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R. Amen.

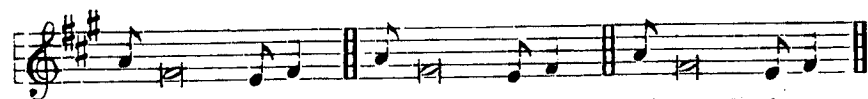
Lastly, he pours Oil and Chrism, both together, saying:

COMMIXTIO Chrismatis sanctificatiónis, et Olei unctiōnis, et
aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa- tris, et Fí-
lii, et Spíritus Sancti. R. Amen.

He then mingles the water with the Oil, which he spreads all over the font.
If there are any persons to be baptized, they may be baptized.

Priest and Ministers return to the altar to lie prostrate on the floor, while all
kneel and the Choir, divided into two sections, sing the Litany of Saints, the
second section repeating the invocation sung by the first, as follows:

Litany of Saints

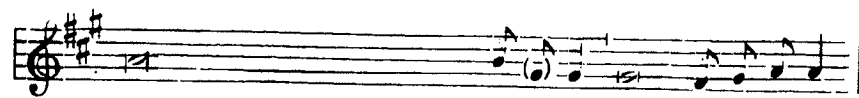
Ký - rie, elé - i - son. ij Chri - ste, elé - i - son. ij Ký - rie, elé - i - son. ij

Chri - ste, au - di nos. ij Christe, ex - au - di nos. ij

Pater de coelis	De - us,	mise	-	ré - re	no - bis.	ij
Fili, Redemptor mundi,	De - us,	mise	-	ré - re	no - bis.	ij
Spíritus Sancte,	De - us,	mise	-	ré - re	no - bis.	ij
Sancta Trinitas, unus	De - us,	mise	-	ré - re	no - bis.	ij

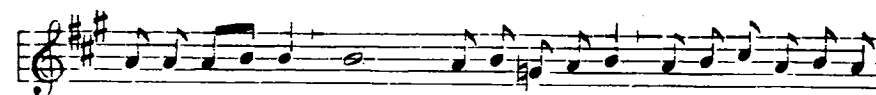
Sancta Ma	- - - -	rí - a,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta Dei	- - - -	Gé - ni - trix,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta Virgo	- - - -	Vír - gi - num,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Mí - chael,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Gá - bri - el,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Rá - pha - el,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti Angeli et Ar	- - - -	chánge - li,	orá - te	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti beatórum Spírituum	ór - di - nes,	orá - te	pro no-bis.	ij	
Sancte Joánnes Bap	- - - -	tí - sta,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Jo - seph,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti Patriárchæ et Pro	- - - -	phé - tæ,	orá - te	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Pe - tre,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Pau - le,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte An	- - - -	dré - a,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Jo	- - - -	án - nes,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti Apóstoli et Evange	- lí - stæ,	orá - te	pro no-bis.	ij	
Omnes Sancti Discipuli	- - - -	Dó - mi - ni,	orá - te	pro no-bis.	ij
Sancte	- - - -	Stépha - ne,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Lau	- - - -	rén - ti,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Vin	- - - -	cén - ti,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti	- - - -	Már - ty - res,	orá - te	pro no-bis.	ij
Sancte Sil	- - - -	vé - ster,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Gre	- - - -	gó - ri,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Augu	- - - -	stí - ne,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti Pontífices et Confes	- só - res,	orá - te	pro no-bis.	ij	
Omnes Sancti Do	- - - -	ctó - res,	orá - te	pro no-bis.	ij
Sancte An	- - - -	tó - ni,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Bene	- - - -	dí - cle,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Do	- - - -	mí - ni - ce,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancte Fran	- - - -	cí - sce,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti Sacerdótes et Le	- ví - tæ,	orá - te	pro no-bis.	ij	
Omnes Sancti Mónachi et Ere	- mí - tæ,	orá - te	pro no-bis.	ij	
Sancta María Magda	- - - -	lé - na,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta	- - - -	A - gnes,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta Cæ	- - - -	cí - lí - a,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta	- - - -	A - ga - tha,	o - ra	pro no-bis.	ij
Sancta Ana	- - - -	stá - si - a,	o - ra	pro no-bis.	ij
Omnes Sanctæ Virgines et	- - - -	Ví - du - æ,	orá - te	pro no-bis.	ij
Omnes Sancti et Sanctæ	- - - -	De - i,	intercédite	pro no-bis.	ij

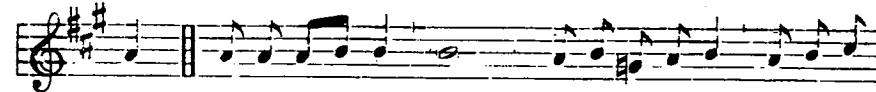
Propí - - - - - ti - us e - sto, parce no-bis, Dómi-ne. ij
 Propí - - - - - ti - us e - sto, ex-áu-di nos, Dómi-ne. ij
 Ab - - - - - om-ni ma - lo, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 A mor - - - - - te per-pé-tu-a, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per mystérium sanctæ incarnati-ó-nis tu - æ, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per ad- - - - - véntum tu - um, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per nativi - - - - - tá-tem tu - am, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per baptismum et sanctum jejú-ni-um tu - um, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per crucem et passi - - - - - ó-nem tu - am, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per mortem et sepul - - - - - túram tu - am, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per sanctam resurrecti - - - - - ó-nem tu - am, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per admirábilem ascensi - - - - - ó-nem tu - am, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 Per advéntum Spíritus San - cti Pa-rá-chi-ti, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij
 In di - - - - - e ju-dí-ci-i, li-be-ra nos, Dómi-ne. ij

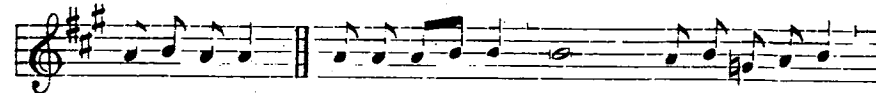
Pec - - - - - ca-tó - res, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut no - - - - - bis par - cas, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut Ecclesiám tuam sanctam †]
 [régere et conserváre — digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut Domnum Apostólicum et omnes]
 [ecclesiásticos ordines † in sancta]
 [religióne conserváre — digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ]
 [humiliáre — digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut régibus et princípibus christiánis]
 [† pacem et veram concórdiam]
 [donáre — digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut nosmetípsos in tuo sancto]
 [servítio † confortáre et conserváre digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut ómnibus benefactóribus nostris †]
 [sempitérna bo-na — re-trí-bu-as, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut fructus terræ dare et conserváre digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut ómnibus fidélibus defúntis †]
 [réquiem ætérrnam donáre — digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij
 Ut nos exaudíre - - - - - digné - ris, te ro-gá-mus, audi nos. ij

Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mundi, parce no-bis, Dó-mi-

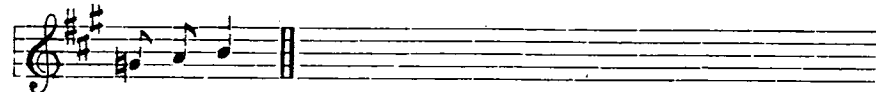
ne. ij Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mun-di, ex-áu-di

nos, Dó-mi-ne. ij Agnus De - i, qui tollis pec-cá-ta mundi,

mi-se-ré-re no - bis. ij Christe, au-di nos. ij Christe, ex -

au - di nos. ij

Mass and Vespers

When the Choir sings "Peccatores, te rogá-mus, audi nos," the Celebrant and his Ministers, who had been lying prostrate on the floor before the altar during the singing of the Litany, arise and go to the sacristy to vest for the solemn celebration of the Mass. Candles are lighted on the altar, while the Choir continues the singing of the Litany, after which it immediately intones the solemn "Kyrie eleison" for Paschal time, as on page 13* of the Appendix. In the meantime, the officers proceed to the altar and the Priest begins the Mass in the accustomed manner. After the "Kyrie," he intones the "Glória in Excelsis," during which all the Church bells are rung, as on Holy Thursday. He then sings the following:

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oration.

DEUS, qui hanc sacratíssimam noctem glória Dóminicæ Resurrectionis illústras: † consérva in nova familiæ tuæ progénie adoptionis spíritum, quem dedísti; * ut, corpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum

Jesum Christum Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǎcula sǎculórum.
R. Amen.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Cølossenses

Coloss., 3, 1-4

FRATRES: Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

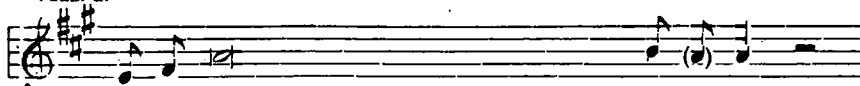
*The Celebrant sings the "Alleluja" three times, each time raising his voice
The Choir repeats it as many times on the same tone as taken by the Priest.*

VIII.

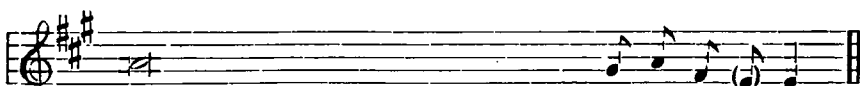

Then the Choir sings:

VIII. g.

1. Con-fi - témini Dómino quóniam - - - bo - nus: *

quóniam in sǎculum misericór - - di - a e - jus.

2. Laudáte Dóminum omnes gentes: * et collaudáte eum omnes pópuli.

3. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in aetérnum.

✠ Sequéntia sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Matth., 28, 1-7

VESPERE autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terrémótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucífixus est, quæritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce præcédit vos in Galiléam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

*The "Credo" is not sung, but the Celebrant having sung V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.—sings: "Oremus," although the Offertory is not said.*

Secreta

SUSCIPE, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblationibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

The Preface is sung on the solemn tune, page 1 of the Appendix.*

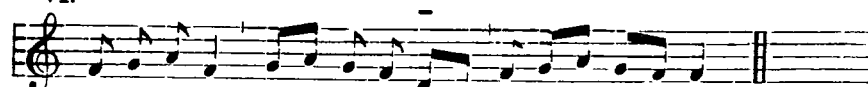
"Sanctus," as on page 15 of the Appendix.*

"Pater Noster," as on page 3 of the Appendix.*

The Kiss of Peace is not given, nor is the "Agnus Dei" sung, but immediately after the communion the Choir sings the following, which takes the place of Vespers.

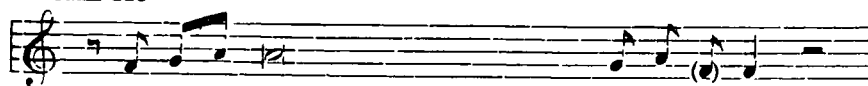
Antiphon

VI.

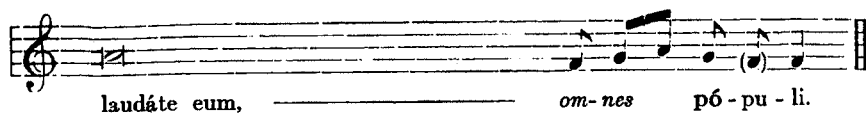

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Psalm 116

1. Lau-dá - te Dóminum om - - - nes gen - tes: *

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et veritas Dómini manet in aetérnum.

Spirítui Sancto.

4. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in sácula sæculórum. Amen.

Repeat the Antiphon.

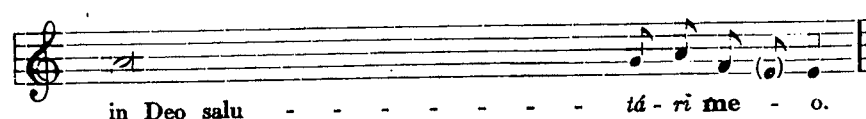
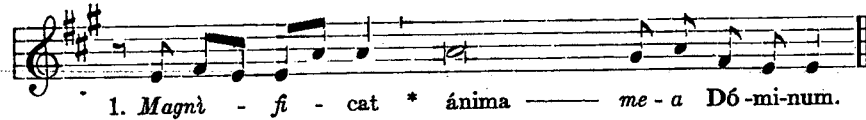
The Little Chapter, Hymn and Versicle are not said, but the Celebrant intones immediately the following Antiphon of the "Magnificat."

Antiphon

VIII. G.

Cant. B. M. V.

3. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beatam me dicent ómnes generatiónes.

4. Quia fécit míhi mágna qui pótens est: * et sánctum nómen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

6. Fécit poténtiam in bráchio súo; * dispérsit supérhos ménte córdis súi.

7. Depósuit poténtes de séde,

* et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bónis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscipit Israel púerum súum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad pátres nóstros: * Abraham et sémini ejus in sácula.

11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

12. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Repeat the Antiphon.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

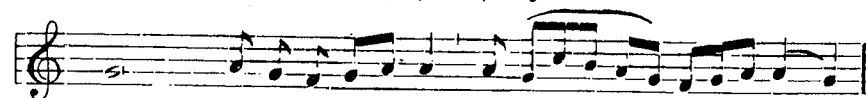
Orémus.

Oration.

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: † ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sácula sæculórum. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Then the Deacon, facing the Congregation, sings:

℞. Deo gráti-as, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

The blessing is given.

THE END

APPENDIX

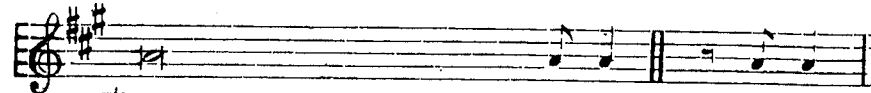
RESPONSES

Festal and ferial Mode

OREMUS

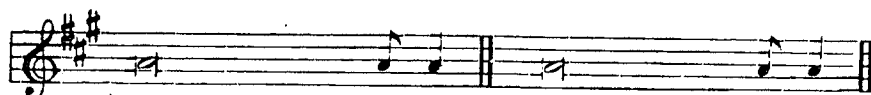

V. Dóminus vo - - bís-cum. R. Et cum Spíritu tu - o.

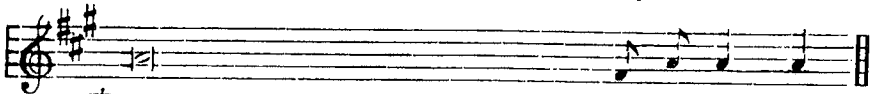

V. Per ómnia sæcula sæcu - - ló - rum. R. A - men.

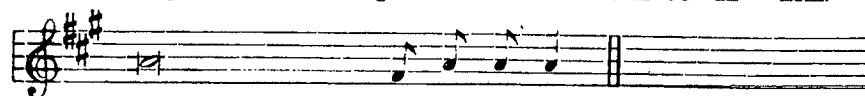
GOSPEL

V. Dóminus vo - - bís-cum R. Et cum Spíritu tu - o.

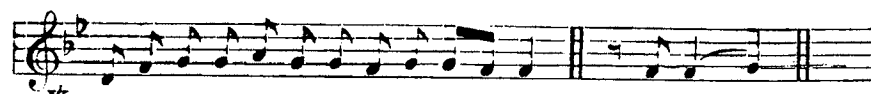
V. Sequéntia Sancti Evangélíi se - - - cún-dum Mar - cum.
Sequéntia Sancti Evangélíi se - - - cún-dum Lu - cam.
Sequéntia Sancti Evangélíi secún - - - dum Mat-thæ - um.
Sequéntia Sancti Evangélíi secún - - - dum Jo - án - nem.

R. Glória ti - - bi Dó - mi - ne.

PREFACE

Festal Mode

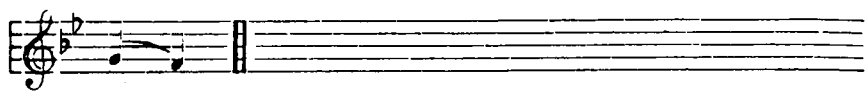
V. Per óm-ni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. A-men

ψ. Dó-mi-nus vo - bís - cum. R. Et cum Spí-ri-tu tu - o.

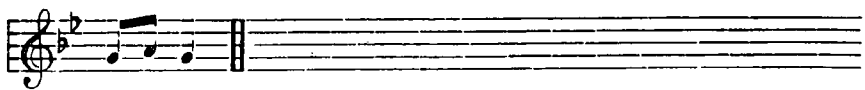
ψ. Sur - sum cor - da. R. Ha-bé - mus ad Dó - nai

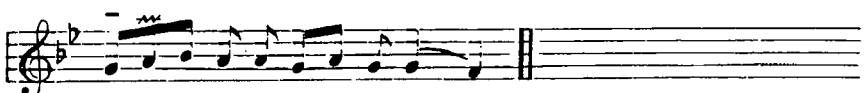
num.

ψ Grá-ti - as a - gá - mus Dó-mi-no Da - o

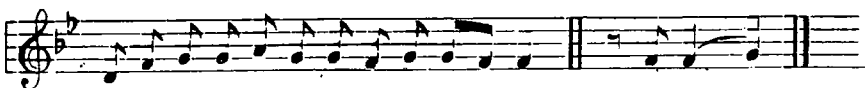
no - stro.

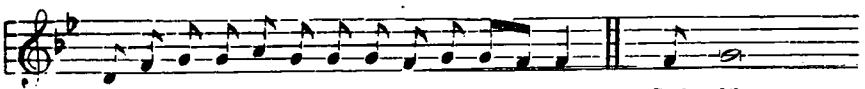
R. Di - gnum et ju - stum est.

"PATER NOSTER"

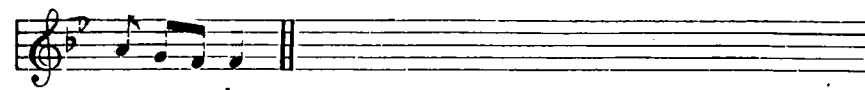
Festal and Ferial Mode

ψ. Per óm-ni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. A-men.

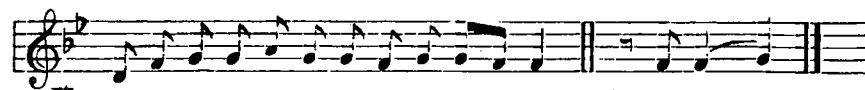
ψ. Et ne nos in dú-cas in ten-ta-ti - ó - nem. R. Sed libera nos

a ma - lo.

"AGNUS DEI"

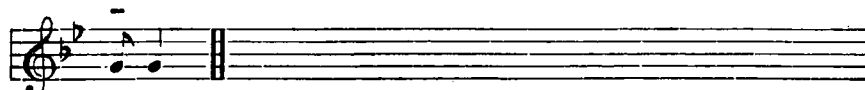
Festal and Ferial Mode

ψ. Per óm-ni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. A-men.

ψ. Pax Dó - mi-ni sit semper vo-bís - cum. R. Et cum Spí-ri-tu

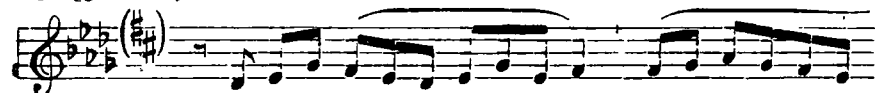
tu - o.

ORDINARY OF THE MASS

Palm Sunday

Kyrie

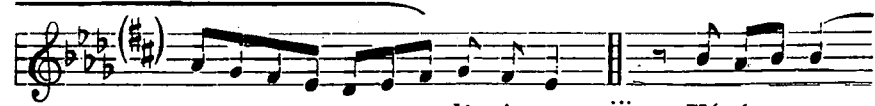
I (♩ = 132)

Ky-ri - e, * e - - -

- - - lé - i - son. iij Chri - - - ste, - e -

- - - - - lé - i - son. iij Ký-ri - e

[illegible]

Credo

IV (♩ = 152)

Cre-do in u-num Deum, Pa - trem om-ni-po-tén-tem, fa - ctó-
rem cœ-li et ter - ræ, vi-si-bí-li-um óm-ni-um — et in-
vi-si-bí-li - um. Et in u-num Dó-mi-num, Je-sum
Christum, Fí - li-um De-i u-ni-gé-ni - tum. Et ex Pa-
tre natum an - te óm-ni-a sæ-cu - la. De-um de De - o,

lu-men de lú-mi-ne, De-um ve-rum de De-o ve-ro.
Gé-ni-tum, non factum, consubstan-ti-á-lem Pa-tri: per quem óm-ni-a fa-cta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes, et propter nostram sa-lú-tem descén-dit de coe-lis. Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu San-cto ex Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et ho-mo fa-ctus est. Cru-ci-fi-xus et-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o Pi-lá-to pas-sus et se-púl-tus est. Et re-sur-ré-xit tér-ti-a di-e, se-cúndum Scriptúras. Et ascén-dit in coelum: se-det ad délix-te-ram Patris. Et í-te-rum ven-tú-rus est cum gló-ri-a ju-di-cá-re vi-vos et mór-tu-os:

cu-jus re-gni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num — et vi-vi-fi-cá-tem: qui ex Pa-tre, Fi-li-ó-que pro-cé-dit. Qui cum Pa-tre et Fi-li-o sí-mul ad-o-rá-tur et con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est per Prophé-tas. Et u-nam, sanctam, ca-thó-li-cam et a-po-stó-li-cam Ec-clé-si-am. Con-fi-te-or u-num ba-ptísma in re-mis-si-ó-nem pec-ca-tó-rum. Et ex-spé-cto re-sur-re-cti-ó-nem mortu-ó-rum. Et vitam ventú-ri sœ-cu-li. A-men.

Sanctus

V. (♩ = 138)

San-ctus, San-ctus, San-ctus

Dó-mi-nus De-us Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cœ-li et ter-ra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Benedictus

V. (♩ = 138)

Be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Agnus Dei

V. (♩ = 132)

A-gnus De-i, qui tol-lis pec-cá-ta

mundi: mi-se-ré-re no - - bis. A - gnus De - -

i, * qui tol - - lis pec - cá - ta mun-di: mi-se-ré-

re no - - bis. A - gnus De - - i, * qui tol - -

lis pec - cá - ta mundi: do-na no-bis pa - cem.

MAUNDY THURSDAY

Kyrie

I. (♩ = 132)

Ký-ri - e, * e - -

lé - i - son. ū Kyriste,

e - - - lé - i - son. ū Ký -

ri - e, e - - -

lé - i - son. ū Ký - ri - e, *

** e - - -

lé - i - son.

Gloria

IV. (♩ = 144)

Gló - - ri - a in ex-cél-sis De - - o. Et in

ter - ra pax ho - mí - ni - bus bo-næ vo-lun -

tá - tis. Lau - dá-mus te. Be-ne - dí - ci-mus

te. Ad - o - rá - - mus te. Glo-ri - fi -

cá - mus te. Grá-ti -

as á - gi-mus ti - bi propter magnam gló - ri -

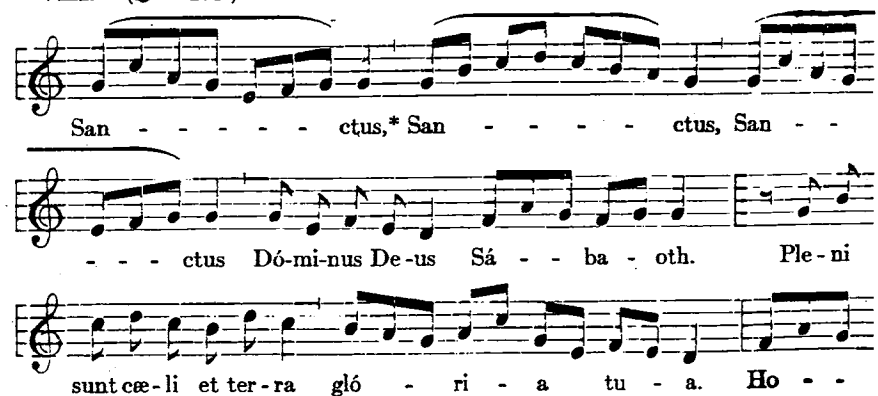
am tu-am. Dó-mi-ne De-us, Rex cæ-lé-stis,
De-us Pa-ter om-ní-po-tens.
Dó-mi-ne Fi-li-u-ni-gé-ni-te Je-
su Chri-ste. Dó-mi-ne De-us,
Agnus De-i, Fi-li-us Pa-
tris. Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-
ré-re no-bis. Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di,
sú-sci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem no-stram. Qui
se-des ad dé-xte-ram Pa-tris, mi-se-ré-re

re no-bis. Quó-ni-am tu so-lus sanctus.
Tu so-lus Dó-mi-nus. Tu so-lus Al-tís-si-
mus, Je-su Chri-ste. Cum
San-cto Spí-ri-tu in gló-
ri-a De-i Pa-tris. A-
men.

VIII. (♩ = 138)

Sanctus

San-ctus, * San-ctus, San-
ctus Dó-mi-nus De-us Sá-ba-oth. Ple-ni
sunt cæ-li et ter-ra gló-ri-a tu-a. Ho-

mus te, Ad-o-rá - mus te, Glo-ri - fi - cá - mus te -
 Grá-ti - as á-gi-mus ti - bi propter
 magnam gló - ri - am tu - am. Dó - mi - ne De -
 us, Rex cæ - lé - stis. De - - us Pa - ter om - ní -
 po - tens. Dó-mi - ne Fi-li u - ni - gé-ni - te, Je -
 su Chri - ste. Dó - mi - ne De - us. A - gnus
 De - i, Fi - - li - us Pa - tris. Qui tol - lis
 pec - cá - ta mun - di, mi - se - ré - re no - bis. Qui
 tol - lis pec - cá - ta mun - di, sú - sci - pe de-pre-ca-ti -

ó-nem no-stram. Qui se - des ad dexte - ram
 Pa - tris, mi - se - ré - re no - bis. Quo - ni - am tu
 so - lus san - ctus. Tu so - lus Dó - - mi - nus. Tu
 so - lus Al - tís - si - mus, Je - su Chri - ste. Cum San -
 cto Spí - ri - tu, in gló - ri - a De - - i Pa - tris.
 A - - - - - men.

Sanctus

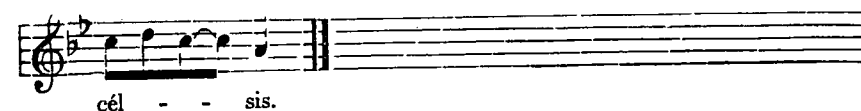
IV. (♩ = 126)

San-ctus, — San - ctus, — Sanctus Dó-mi - nus
 De - us Sá - ba - oth. Ple - - ni sunt cœ - - li
 et ter - ra gló - - - ri - a tu - a. Ho -

Benedictus

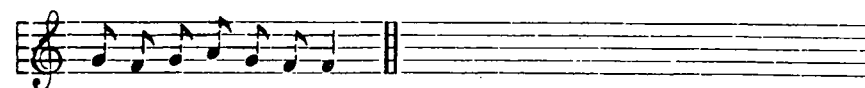
IV. (♩ = 120)

Laus Deo

Stabat Mater

VI

3. O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
4. Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclýti!
5. Quis est homo, qui non fletet,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplicio?
6. Quis non posset contristári
Christi Matrem contemplári,
Doléntem cum Filio?
7. Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
8. Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo, desolátum,
Dum emísit spíritum.
9. Eia Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris,
Fac ut tecum lúgeam.
10. Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
11. Sancta Mater, istud agas,
Crucífixi fige plagas
Cordi meo válide.

12. Tui Nati vulneráti,
Jam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
13. Fac me tecum pie flere,
Crucífixo condolére,
Donec ego víxero.
14. Juxta crucem tecum stare
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
15. Virgo víginum præclára,
Mihi jam non sis amára;
Fac me tecum plângere.
16. Fac ut portem Christi mor-
Passiónis fac consórtem [tem,
Et plagas recólere.
17. Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári.
Et cruóre Fílii.
18. Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.
19. Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
20. Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.